

Giới thiệu Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình

Truyện Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình của tác giả Nam Cung Tư là một truyện ngôn tình xuyên không, hài, HE.

Nàng cư nhiên lại bị bán đi bởi một khối tiền. Một lần xuyên việt, nàng trực tiếp trở thành tân nương. Không có phù dâu, không có người thân, thậm chí trực tiếp nằm trên nền đất lạnh băng. Vừa mở mắt ra, càng đáng sợ hơn là chứng kiến một mỹ nam yêu ốt tật bệnh ở trước mặt nàng thất cổ tự tử. Có làm hay không thể, nàng dù gì cũng là con gái của lão đại hắc đạo!

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Tự Nhiên Xuyên Không

“Không, không được.”

Giọng nói hỗn loạn chứa đầy sợ hãi cùng kinh hoàng: “Không điện hạ, người không thể làm như vậy, không thể.”

Giọng nói thê lương kia ngày càng giảm dần.

Tấm màn che không hoàn toàn, giống như đem hết thấy mọi việc bày ra.

Trong đêm tối dường như có mùi hương bay tới, là loại hương vị cổ quái.

“Àm...” một tiếng, tiếng sấm nổ vang phía chân trời, mưa to tầm tã.

Giữa mưa, bên trong một ngôi nhà hoa lệ, trên xà ngang, một dải lụa trắng được treo lên.

Vẫn thế, thanh khiết, mỹ lệ.

Tựa như con bướm xinh đẹp nở rộ.

Một đôi tay thon dài cầm lấy dải lụa màu trắng: “Chết rồi, hết thấy liền đều được giải quyết a.”

.....

Trên sàn nhà lạnh như băng, một đôi nam nữ nằm với tư thế ám muội, quần áo không chỉnh tề.

Nàng một thân y phục đỏ thắm, Loan Phượng kết hợp, y phục tươi đẹp giờ phút này có chút hỗn độn, mũ phượng trên đầu cũng lỏng lẻo, tạo ra một đồng lộn xộn.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng nhợt nhạt, trong y phục màu đỏ tươi lại càng tạo nên vẻ diễm đam đáng yêu, nhưng khuôn mặt bình thường tuyệt mỹ như chạm ngọc giờ lại không một chút sinh lực.

.....

Đôi tay kia cột được dải lụa trắng.

Nhưng mà, tân nương xinh đẹp kia đột nhiên mở mắt.

.....

Nàng đột ngột mở to hai mắt, kinh ngạc nhìn nam nhân đang cột dải lụa trắng: “Ta không phải là đang nằm mơ ư? Vị soái ca này, người không phải tính ở trước mặt ta thất cổ chứ? Này nha, đây rốt cuộc là địa phương gì?”

Nàng mở lớn mắt.

“Chẳng lẽ ta còn đang nằm mơ? Tên thần tài chết tiệt kia đi đâu rồi?”

Nàng chính mình nhớ rõ sau khi mình cùng ca ca cãi nhau một trận âm ỉ liền mơ một giấc mộng, mơ thấy thần tài nói nàng thu được một đồng tiền lớn, vì hoàn thành giấc mộng của nàng, làm cho nàng xuyên đến một thế giới.

Vì thế, nàng nói ra một đồng lớn điều kiện.

“Ta muốn soái ca, phải có tiền nhưng không cần quá nhiều tiền, phải có quyền lợi nhưng không cần quá nhiều quyền lợi, phải là mỹ nam nhưng không cần gay, còn muốn là nhiều loại hình mỹ nam.”

Nàng từng bị người ta nói là thẳng nữ, liền nghĩ nàng đường đường là thiên kim Hắc đạo, cư nhiên lại không tìm thấy nam nhân, hiện giờ lại bị ca ca gả cho nam nhân chưa từng gặp mặt, ngẫm lại nàng liền cảm thấy bức bối.

Nàng đau đầu xoa huyệt thái dương, cuối cùng nhìn thấy nam nhân mặc y phục đồ thẩm quay người lại, “Người không phải đã...”

Lời nói chưa xong mà hắn đã im bặt, mang theo vài phần kinh ngạc nhìn nàng.

“Đã cái gì? Người còn ở trên đó làm gì, muốn làm quý treo cổ à? Đừng làm liên lụy tới ta, ta không muốn bị cảnh sát tra khảo đâu.”

Nha...

Nam nhân này quá đẹp!

Ánh mắt của nam nhân trước mặt có chút mờ mịt, phảng phất có sương mù nhàn nhạt ở trong con ngươi hắn chậm rãi dật khai mở, có loại朦胧 không rõ cảm giác, lại để cho người ta phảng phất thấy không rõ con mắt hắn.

Thân hình hắn thoát nhìn thấy cao gầy, hé ra khuôn mặt hoàn mỹ tựa như tác phẩm chạm ngọc, da thịt bạch bích không tỳ vết, môi anh đào giờ tái nhợt không chút huyết khí, có loại yếu ớt làm cho người ta cảm thấy yêu thương, mắt còn động lại chút nước mắt, mái tóc đen dài. Hắn đứng lẳng lẳng ở đấy, khuôn mặt gầy nhưng lại tuyệt mỹ đến mê người.

Giống như một đóa hoa quỳnh.

“Người là ai?” Nàng nói một câu làm cho hắn không thể tin nổi.

“Cái gì?” Hắn càng thêm kinh ngạc. “Người nói cái gì?”

Này, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra, trở mình một cái xem thường, mỹ nam này là ai, Please, thế nào nàng lại tự nhiên xuyên qua?

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tâm Sinh Thương Tiếc

“Tình Ngự, nàng không biết ta sao?” Hắn kinh ngạc nhìn nàng: “Ta là Hiên Viên Mặc a, là trượng phu của nàng a.”

“Trượng phu...” Nàng thiếu chút nữa thì té ngã, “Người.” Nàng chỉ vào mũi hắn, “Không phải chứ, người là trượng phu của ta?”

Lúc này nàng mới phát hiện nam nhân trước mặt một thân hi phục, mà cúi đầu nhìn mình, trên người cũng là hi phục.

Tình thiên phích lịch! (có thể hiểu là : Sấm sét giữa ban ngày, Đất bằng nổi sóng=> tai họa đột ngột)

Nàng nghĩ đến chính mình đang nằm mơ, nàng véo mình một cái, cư nhiên là đau a.

“Nha, cư nhiên là thật sao?” Nàng nhớ tới cuộc nói chuyện của mình với thần tài, trời ơi, đây có thể là sự thật?

“Người, ta muốn người cấp cho ta một cái lão công, người cho ta một...” sao lại cho một ma ốm như thế này?

Nam nhân trước mặt bộ dáng yếu đuối, nhìn sắc mặt tái nhợt của hắn cũng biết không thích hợp.

Đây là xuyên qua chó má gì hả?

Nàng không khỏi thở dài, không nghĩ tới vừa mới trốn được ca ca bức hôn, hiện tại khỏe rồi, chỉ chớp mắt biến thành tân nương.

“Triển Tình Ngự!” Một tiếng rống thô bạo thiếu chút nữa khiến màng tai nàng tả tơi.

Triển Tình Ngự vừa quay đầu lại cư nhiên phát hiện một mỹ nam tử quần áo không chỉnh tề đang ngồi trên mặt đất.

Khuôn mặt góc cạnh rõ ràng giống đao khắc, tựa như tượng điêu khắc Hy Lạp hoàn mỹ, nam nhân cả người toát ra một khí chất bá vương, có loại hơi thở cuồng ngạo đập vào mặt mà đến. Ánh mắt chứa đầy phần nộ kia sâu không thấy đáy, ở dưới ánh mắt hắn còn có loại thần nhiên, lại càng khiến hắn

hoàn mỹ không giống người phạm

Hắc bào đẹp đẽ quý giá bao lấy ngực phập phồng, hắc xoa huyết Thái Dương đứng lên.

“Triển Tinh Ngữ, người tiện nhân này, cư nhiên thật sự phải gả cho Hiên Viên Mặc?”

Ách...

Hắn là ai vậy?

“Tam ca, ta biết rõ cái này là lỗi của ta, xin huynh đừng chỉ trích Tinh Ngữ. Nếu không phải Thần Toán Tử tính toán ta cần nhờ nàng xung hí mới có thể trừ bỏ bệnh, ta nghĩ mẫu hậu cũng sẽ không đem nàng gả cho ta. Ta biết rõ... Khục khục...” Hắn ho khan lớn đứng lên, cơ hồ như là sắp đứt khí huyết: “Ta biết, thân thể ta như vậy, chính là liên lụy đến nàng mà thôi...”

Ngữ khí của hắn phảng phất giống như cam chịu, mang theo một loại bất đắc dĩ cùng thê lương, trong con ngươi đen tràn ngập hơi nước, làm cho người ta tâm không tự chủ được mà sinh ra một loại thương tiếc.

Người này cũng rất đáng thương.

Bản tính người mẹ của Triển Tinh Ngữ giờ phút này không khỏi lan tràn, giận ngoài đầu lại trừng mắt nhìn tuấn mỹ nam nhân y phục màu xanh thẫm: “Ngươi rống cái gì mà rống? Ngươi xem người khác là ai, người nghĩ ngươi là ai hả?”

Lừa giận của nam nhân kia lại bốc cháy: “Tốt lắm, ngươi cư nhiên lại dám mắng ta? Ngươi tuy là quận chúa nhưng nói khó nghe, ngươi bắt quá chỉ là một con chó bên cạnh mẫu hậu! Trước kia ta cứ nghĩ ngươi ngây thơ, hiện tại xem ra cái bộ mặt đáng thương cuối cùng cũng bị lộ...”

“Tam ca...” Cả người hắn chấn động, chân mất thăng bằng trên ghế rơi xuống, lập tức mắt nổi đom đóm.

Hắn ngẩng đầu nhìn nam nhân tuấn mĩ: “Tam ca, ta không phải giả đáng thương, ta biết ta không nên thú Tinh Ngữ. Như vậy, làm cho ta chết đi, ta vốn tính toán như vậy treo cổ, không bao giờ làm liên lụy tới kẻ nào nữa...”

Một giọt nước mắt lướt qua hai má hắn, con ngươi hắn khẽ nhắm lại “Không bằng, giết ta đi...”

Triển Tinh Ngữ càng xem càng giận, người này là xảy ra chuyện gì, đem đệ đệ mình bức tử hắn rất vui vẻ sao?

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Nói Xin Lỗi Cho Ta

“Đủ rồi, Hiên Viên Mặc. Hiên Viên Quyết ta không cần loại đệ đệ như ngươi, mẹ nó, đừng làm vẻ đáng thương trước mặt ta.” Hắn tiến lên, một phen nắm lấy áo của Hiên Viên Mặc, con ngươi nguy hiểm híp lại: “Ngươi không phải muốn chúng ta kinh ngạc sao? Nghĩ muốn trả thù sao? Hiên Viên Mặc, ngươi chờ coi.”

Hắn “bình” một tiếng đem Hiên Viên Mặc quăng xuống đất, thật mạnh, hung hăng.

“Này, ngươi nha.” Triển Tinh Ngữ nhất thời nổi giận, người này không phải là quá đáng sao?

Nàng tiến lên, gặp Hiên Viên Quyết rời đi, nàng đột nhiên ngăn cản hắn: “Ngươi xin lỗi cho ta! Hắn là đệ đệ ngươi, không phải là người hầu của ngươi.”

“Ta không có loại đệ đệ này, đệ đệ của ta là ai, ngươi không phải so với ta rõ hơn hay sao, dù sao, ngươi không phải đã từng chò được lên giường hắn.” Hiên Viên Quyết khinh miệt nhìn nàng: “Cút ngay!”

“Chết tiệt!” Triển Tinh Ngữ nhất thời giận dữ, chính là đánh một quyền thẳng tới cằm hắn.

Hiên Viên Quyết bất ngờ không kịp phòng ngự, không nghĩ tới nữ nhân trước giờ vẫn dịu dàng ít nói này lại ra chiêu này.

“Phanh” một tiếng, hắn bị một quyền của nàng đánh trúng mặt.

“Ngươi dám đánh ta?” Hắn trừng mắt nhìn nữ nhân trước mặt, một cổ sát khí nhất thời phát ra: “Ta giết tiện nhân ngươi.”

Triển Tinh Ngữ nhướn mày: “Ta chính là đánh ngươi thì như thế nào, ngươi giết đi, xem ai có bản lĩnh giết ai.”

Nàng từ nhỏ lớn lên trong hắc đạo, học võ thuật không phải đùa, đó là dùng để bảo vệ tính mạng.

Hiên Viên Mặc cùng Hiên Viên Quyết có chút kinh ngạc, nàng hoàn toàn giống như biến thành một người khác, nữ nhân trước mặt cuồng ngạo đến cực điểm, không chút nào sợ hãi, căn bản không phải Tình Ngữ quận chúa nhu nhược lúc trước.

“Triển Tình Ngữ, ta không nghĩ tới ngươi sau khi đi theo hắn, càng ngày càng lợi hại, còn có thể có võ công. Thế mà trước kia ta đã xem thường ngươi.” Hiên Viên Quyết lạnh lùng nói ra.

“Tam ca.” Hiên Viên Mặc lạnh lùng đi tới, đem nàng kéo ra phía sau, “Tam ca, ngươi không thể làm như vậy, nếu ngươi muốn giết liền giết ta đi.”

Triển Tình Ngữ sững sốt, thiếu niên trước mặt lạnh lùng đem nàng bảo hộ phía sau mình, thân thể hắn yếu ớt thế, thân thể suy yếu như thế nhưng mà hắn lại có dũng khí thật lớn, vẫn là liều chết đem nàng bảo hộ phía sau.

Trong nội tâm nàng một hồi day sóng, ngốc từ này!

“Hừ, ta mới là lười động thủ, không cần làm ô uế tay của ta.” Hắn xoay người nhanh chóng rời đi, trực tiếp đi vào trong màn mưa, thậm chí không cần thuộc hạ lấy ô, giống như một con chim điều hâu kiêu căng, tuyệt không đồng ý chịu thua.

Hiên Viên Mặc đóng cửa, thở dài, hắn nhìn nàng, muốn nói rồi lại thôi.

“Tình Ngữ, nàng làm sao vậy? Chẳng lẽ, nàng không nhận thức được chúng ta?”

“Việc này.” Triển Tình Ngữ đau đầu trán, mắt hắn trong suốt làm cho nàng không biết nói với hắn như thế nào.

Mất trí nhớ?

Cái cơ này cũ mềm

Nàng đàn độn?

Lấy cái cơ này rất buồn cười.

Như vậy sao không ăn ngay nói thật?

“Ta cái gì cũng đều không nhớ, ta mất trí nhớ.”

Cái cơ này tốt nhất, nàng quả thực phải nói dối trắng trợn.

“Mất trí nhớ?” Mắt hắn hiện lên một tia kinh ngạc, suy nghĩ một lát “Như vậy, nàng cái gì cũng đều không nhớ rõ sao?”

“Đúng, cái gì cũng không nhớ rõ.”

Nàng cảm thấy có chút khát nước, nhìn bên cạnh bàn có ấm trà, liền rót một chén ra uống.

“Không, cái kia không thể uống.” Hắn đột nhiên chạy lại nhưng nàng đã uống hết rồi.

“Làm sao vậy?” Nàng nhú mi, trà này nhìn không có vấn đề nha.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Trong Nước Có Dục

“Là.” Hắn áp a áp ứng nhìn nàng, khuôn mặt tái nhợt hiện lên một rặng mây đỏ: “Trà, có xuân dục.”

“Gi!!!!!!” Triển Tình Ngữ thiếu chút nữa đập đầu xuống bàn.

Không phải chứ, xuân dục....

“Sao lại bỏ thứ này, ta ngắt, giải dục đâu?”

Hiên Viên Mặc nâng ánh mắt một chút, vừa thẹn vừa thấp giọng, lúng ta lúng túng nói: “Là đại phu bỏ đấy, hắn nói là trợ hứng. Đề ta và nàng uống. Không có giải dục, chỉ có thể là giao hợp.”

.....

Vừa mới đến liền OOX?

Này cũng quá là bạo lực đi!

Không khí đột nhiên ngưng trệ.

Bọn họ mắt to trừng mắt nhỏ, hai mặt nhìn nhau.

Không khí trong phòng dường như có chút hít thở không thông, chỉ có ngọn nến cháy vang lên tiếng nho nhỏ.

Hiệu lực của dược rất nhanh, Triển Tinh Ngữ nhất thời hô hấp dồn dập hẳn lên, cảm giác cả người nóng rực, da thịt chảy ra mồ hôi. Nàng đưa mắt nhìn chăm chăm thiếu niên trước mặt.

Khuôn mặt hắn xinh đẹp tuyệt trần, giờ phút này đôi mắt khẽ khép e lệ, bộ dáng này thật giống như tiểu tân nương chuẩn bị bị người ta khi dễ.

Làm cho nàng kích động muốn chà đạp hắn.

Đáng chết!

Triển Tinh Ngữ, nàng tự mắng chính mình, người nha không phải muốn nghĩ trâu già gặm cỏ non?

Như vậy mỹ thiếu niên này, nàng...

Bởi vì dược tính phát tác, nàng có thể hay không lập tức sùng hạnh, đi lên áp đảo hắn!

“Cái kia, ta đi tìm đại phu xem hắn có biện pháp gì không, mặc dù không có giải dược, có lẽ, có lẽ... còn có cái gì để trì hoãn đi...” Hắn nói xong liền bước đi.

“Khoan đã.” Triển Tinh Ngữ đột nhiên gọi lại, theo sau ôm lưng hắn.

Mùi hương của nữ tử nhàn nhạt phiêu dật, trong không khí lại có cảm giác mờ ám.

Nàng mở miệng nói chuyện, giọng hơi khàn khàn: “Ta không nhận dược.”

Hắn ngẩn ra, quay đầu lại nhìn nàng.

Triển Tinh Ngữ cầm lấy tay hắn, “Ta xin người giúp ta nhanh một chút.”

Hắn ngạc nhiên: “Nàng...”

Nàng rót một chén trà đưa tới tay hắn: “Uống đi.”

Chén trà kia có chứa xuân dược.

Hắn nhìn chăm chăm vào ly trà lắc lư không ngừng gợn sóng, bình tĩnh đưa chén trà xuống dưới.

“Ta không thể, Tinh Ngữ, ta không thể hại nàng. Ta không biết khi nào thì sẽ chết, đến lúc đó nàng sẽ thù tiết.” Hắn lắc đầu. “Ta đi tìm người.”

“Người đứng lại đó cho ta.” Nàng cắn răng, nàng thật sự không nhận dược, hiện tại cả người nóng lên, tình như sóng triều động, chờ một chút, nàng nhất định sẽ không nhận dược, mặc kệ trước mắt mình là ai, nàng đều nhào tới.

Nóng quá!!!!!!....

Hiên Viên Mặc nhìn chăm chăm nàng, thấy khuôn mặt trắng nõn của nàng lại nhiễm thêm một màn ửng đỏ, giống như nắng chiều của mùa hạ. Hàm răng nhẹ nghiêng lại, ánh mắt của nàng nhàn nhạt sáng lên, lộ ra một tia sùng hạnh.

Hắn thu ánh mắt, run giọng nói: “Nàng sẽ hối hận.”

“Người dài dòng cái gì?” Nàng liền cởi cái áo ngoài, nhưng vẫn cảm thấy nóng quá: “Mặc kệ người, ta đi tìm nam nhân khác...”

Nàng cũng không định tự gây khó chịu cho chính mình.

“Tinh Ngữ.”

Ngẩng đầu, hắn nhìn nàng: “Tinh Ngữ, nàng thật sự không hối hận sao?”

Nàng lắc đầu: “Việc ta làm thì ta sẽ tự chịu trách nhiệm, ta sẽ không hối hận chuyện mình đã làm.”

Hiên Viên Mặc xoa khuôn mặt của nàng, hấn có chút run rẩy hôn lên môi của nàng.

Hai đôi môi nóng bỏng lập tức dính chặt lấy nhau.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Một Đêm Này.

Gió thổi tắt ngọn nến, màn đêm nhanh chóng lan khắp cả căn phòng.

Trong đêm tối, hấn hôn lên môi nàng, gắt gao ôm chặt lấy nàng.

Triển Tinh Ngữ đã bị được tính tra tấn đã làm mất đi lí trí, nàng thoát quần áo trên người của cả hai, nụ hôn càng mê loạn, tiến vào trong miệng thăm dò, biến thành hôn sâu.

“Ừm...” Nàng thở gấp, đầu ngón tay di chuyển trên ngực của hấn, nguyên bản nghĩ tới chỉ toàn là xương, không nghĩ tới thoát nhìn là thiếu niên cao gầy, trong ngực thật cường tráng.

Nàng hoàn toàn đánh mất ý chí.

Bóng đêm càng thâm trầm, bọn họ ôm nhau tới bên giường rồi cùng nhau ngã xuống.

Quần áo bị xé rách, lưỡi thiếu niên cực nóng mà tiến vào, hôn nàng không thể thờ dốc, không thể suy nghĩ, chỉ có đáp lại. Tay hấn như có ma pháp lướt qua da thịt nàng, mỗi lần đến chỗ da thịt nàng đều cảm thấy run rẩy.

Lửa tình mệnh mỏng, cùng với sa trường nhẹ lay động, thật quá ám muội.

“.....Ừm....A.....” Triển Tinh Ngữ ngẩng đầu thở hổn hển, chỉ nghe thấy tiếng hấn thật ám muội, giọng khê thì thảo lập lại tên nàng: “Tinh Ngữ, Tinh Ngữ, Tinh Ngữ...”

Hấn ôm lấy nàng hôn lên mỗi một tác da thịt, bởi vì uống nước trà kia trộn lẫn với xuân dược, hấn cũng đã bị dục lưu khổng chế hãm thật sâu trong vòng xoáy không cách nào tự kèm chế.

Bỗng nhiên, Triển Tinh Ngữ xoay người đem hấn đặt dưới thân, cặp môi đỏ mọng hôn lên hấn.

Thẳng đến khi hấn triệt để chiếm cứ nàng dục lưu ở bên trong đấu tranh anh dũng, nóng rực thờ dốc cùng than nhẹ theo màn che khê nhúc nhích chậm rãi truyền ra ngoài, trong lúc nhất thời cả gian phòng đều nhiễm lên hương vị nhàn nhạt mập mờ.

Môi lưỡi quán giao, tơ bạc không kịp nuốt lướt qua khoe miệng, bị hấn thè lưỡi ra liếm đi.

“A... —— chậm, chậm một chút ——” Nàng nũng nịu thờ dốc, toàn thân đều bị hấn chiếm cứ, nàng như bị hấn nhẹ ném lên, đắm chìm trong vòng xoáy đáng sợ kia.

Thật sâu khoái hoạt, trong nháy mắt phảng phất, nàng mở cánh ra, bay lên mây xanh, trên đám mây lượn vòng.

Một đêm này, bọn họ bị dục tình chi phối, một lần lại một lần đã tới trên đỉnh cực lạc.

Không cách nào quay đầu lại.

Mãi cho đến khi phương đông đã sáng, gà gáy không thôi, hai người mới ngủ thật say.

Đợi đến lúc Triển Tinh Ngữ tỉnh lại, mặt trời đã sớm lên cao rồi.

Bên ngoài trời sáng tỏ, chú chim non trên đầu cành lú riu mà gọi không ngừng, ánh mặt trời xuyên thấu qua màn cửa sổ bằng lụa mỏng màu lục tạo thành những vệt vàng trên đất.

Nàng từ từ mở to mắt, bỗng nhiên cảm giác trên người nặng nề mà sắp ép tới nàng thở không nổi.

Đây là có chuyện gì, quý đề giường?

Nàng định thần nhìn lại, lại thấy một khuôn mặt đẹp đến kinh tâm động phách bình yên ngủ bên người nàng.

Trong lúc nhất thời nàng thiếu chút nữa lại thần thò, mỹ nam?

Đây là ——

Nàng đột nhiên đẩy hẳn ra ngồi dậy.

“Ta XXX *** đấy, ta thật sự đã xuyên qua!” Nàng xoa huyết lên thái dương đang nhảy lên thỉnh thoảng, toàn thân bủn rủn thật khó chịu, nàng nhớ rõ đêm qua mình cùng mỹ thiếu niên này yêu yêu suốt cả đêm.

Cái kia được tính so với nàng tưởng tượng quá a mạnh mẽ, quả thực gãy vỡ nàng đến bộ xương cũng muốn tan.

Nàng trừng mắt nhìn thiếu niên, hẳn khê mở mắt.

Nhìn thấy nàng, mắt hẳn bỗng nhiên mở to, sau đó hơi khê hạ mắt, ,cả gương mặt đều đỏ ửng như bốc cháy,đôi mi tinh tế rung động, lại để cho người không tự chủ được tựa muốn yêu thương.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Trâu Già Gặm Cỏ Non

“Nương tử, chúng ta...” Hắn nâng mi mắt lên nhìn trộm nàng một cái, lại buông xuống dưới: “Chúng ta...”

Triển Tình Ngữ đầu đầu nhú mày, “Ngươi còn không đi ra ngoài?”

“Đi ra ngoài?” Hắn nhìn chằm chằm nàng, sắc mặt nhất thời phức tạp hẳn lên, bỗng nhiên hắn cúi đầu, cả người giống như vừa bị đá kích, thanh âm run rẩy nói: “Ta biết là nàng hối hận, không, không quan hệ, cái này...ta đi ra ngoài. Ta có thể viết hưu thư cho nàng...”

Hắn xúc động, Triển Tình Ngữ trừng mắt nhìn một cái: “Ngươi nghĩ đi đâu vậy, ta nói là ngươi...”

Sắc mặt của nàng đột nhiên không được tự nhiên, cổ ý quát lớn: “Ta nói là ngươi ở trên người của ta đi xuống!”

Nàng nói xong câu đó, trên mặt nhất thời cũng mang theo vài phần nhẽo nhẽ.

Hiên Viên Mặc sừng sốt, hẳn lúc này mới hiểu được ý tứ của nàng, nguyên lai là nàng nói....

Là nói...

Sắc mặt hắn đột nhiên đỏ lên, đỏ đến nổi như sắp chảy ra máu.

Đêm qua hoan tình qua đi quá mức mỗi một, hai người đều ngủ thật say.

Không ngờ sáng nay tỉnh lại tình hình lại xấu hổ đến như vậy.

Hắn nhất thời cứng họng: “Cái này, ta đi ra ngoài...”

Hắn chậm rãi đi ra, Triển Tình Ngữ bỗng nhiên cảm thấy có chút mất mát, ngân khê một tiếng, hai người đều có chút xấu hổ.

“Cái kia...”

“Cái kia...”

Trăm miệng một lời.

Hắn cúi đầu: “Nàng nói trước đi.”

Triển Tình Ngữ ho khan một tiếng, nghĩ đến chính mình một đời anh hùng, hôm nay lại bị hủy sạch sẽ, nàng trâu già gặm cỏ non, đem thiếu nam thuần khiết người ta ăn sạch không còn một mảnh, có phải hay không nên tỏ vẻ một chút?

Nàng nhìn hắn, “Ngươi yên tâm, ta sẽ phụ trách. Nếu đã ngủ cùng ngươi thì ta nhất định sẽ không bỏ ngươi.”

Bỗng nhiên miệng hắn chợt co quắp, một lát mới thốt ra một câu nói: “Nương tử, lời này nguyên bản là ta muốn nói, ta nghĩ ta nhất định sẽ phụ trách...”

Hắn không biết nên nói thế nào, nhưng thật sự nữ nhân trước mắt này hoàn toàn không giống Triển Tinh Ngữ.

Trong lời nói của nàng lại kinh hãi thế tục.

Tối hôm qua, bọn họ đã thành thân trở thành phu thê, việc này vốn liền chưa nói tới việc phụ trách hay chưa phụ trách.

Nhưng mà, nàng...

Nàng thật là Triển Tinh Ngữ?

Hắn thu ánh mắt.

“Không cần người phụ trách ta, ta phụ trách người là được.” Nàng nâng cằm hắn, lưu manh nói: “Về sau đừng cúi đầu bất động không nhúc nhích, người không phạm lỗi sai gì cả.”

Hắn chớp mắt mơ màng nhìn nàng: “Nương tử...”

Bên ngoài truyền đến tiếng gõ cửa: “Vương gia, Vương phi, nô tỳ có thể vào hầu hạ ngài rời giường được không ạ?”

Vương gia?

Triển Tinh Ngữ bây giờ trong lời nói đêm qua của Hiên Viên Quyết, coi như nguyên lai bọn họ đều là hoàng tử, cái thần tài kia đúng là dựa trên yêu cầu của nàng cấp một người không tính là rất quyền lợi cùng không rất phú quý địa vị.

Nhìn đáng vẻ của hắn, chỉ sợ ngày thường đều bị người khi dễ.

Nhưng nam nhân nàng yêu cầu không phải khoản này nha, có thể nào ở trong tiềm thức nàng ăn bớt ý tưởng?

Triển Tinh Ngữ mở mắt, vỗ vỗ đầu mình.

“Dù sao sống ở đâu thì theo phong tục ở đấy.” Nàng nói thầm, “Nên rời giường.”

Nàng nhìn bốn phía, trên mặt đất quần áo vứt lung tung.

“Vào đi.” Nàng đem mảnh buông xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Người Giúp Ta Mặc

Hiên Viên Mặc mắt chăm chú nhìn nàng, “Tinh Ngữ, nàng trở nên không giống với trước kia.”

“Vậy người thích ta của trước kia hay thích ta của hiện tại?” Nàng tủm tỉm cười hỏi.

Hắn đỏ mặt, phấp hờn đến cả tai, trong sáng không vẫn đục làm cho người ta muốn cắn một cái.

Nàng vươn tay nắm lấy khuôn mặt hắn, “Nói chuyện, ta phát hiện người lúc đỏ mặt rất đáng yêu nha.” Hắn như vậy làm cho nàng thập phần hứng thú, chính là rất giống như người vợ nhỏ nha.

Được rồi, tuy rằng tuổi thật của nàng cũng không còn nhỏ nhưng có điều tuổi của thân thể này cũng còn rất trẻ.

Hắn là không tính trâu già gặm cỏ non đi.

Triển Tinh Ngữ da mặt dày mà nghĩ.

Hiên Viên Mặc thấp giọng nói: “Thích hiện tại.”

Triển Tinh Ngữ cười nhẹ đứng lên, cười tủm tỉm cắn ở hai má hắn một cái.

Mặt hắn nhất thời đỏ giống quả táo chín làm cho người khác yêu thương.

“Nương tử...” Hấn bỗng nhiên nói lấp bắp “Chúng ta rời giường.”

Nha hoàn sớm đã nối đuôi nhau mà vào, nhìn thấy quần áo trên đất truyền đến một trận khúc khích cúi đầu cười.

Triển Tình Ngữ đối với bên ngoài nói: “Đem quần áo của chúng ta đặt ở chỗ đó đi.”

“Vương phi, không cần chúng nô tỳ hầu hạ sao ạ?”

Triển Tình Ngữ thản nhiên nói: “Cái này không cần.”

Triển Tình Ngữ không có thói quen mặc quần áo lại bị người khác vây quanh xem.

“Vây chờ ngài mặc xong quần áo, chúng nô tỳ sẽ vào.”

Triển Tình Ngữ thấy nha hoàn đi rồi lúc này mới xốc màn lên, lấy quần áo để ở bên nhũ mào: “Cái này mặc sao a?”

Một đồng lớn quần áo hỗn hợp này, lại còn đi liền với một đồng dây lưng phiền phức, quả thực khiến cho người xem choáng váng.

Hiên Viên Mặc kinh ngạc: “Nàng không phải đem những điều này quên hết?”

Triển Tình Ngữ nhắc đám y phục lên, “Ngươi giúp ta cột chúng.”

Hiên Viên Mặc ngẩn ra, hấn chưa bao giờ giúp nữ nhân mặc quần áo nha.

Hấn vươn tay, thấy chiếc lưng trắng muốt như tuyết của nàng liền có chút nghĩ ngợi.

Đầu ngón tay tìm đến dây lưng, ngón tay hấn có chút không xong, hơn nửa ngày mới cột được.

Triển Tình Ngữ ngoái đầu nhìn lại chỉ thấy trán hấn ướt đầm mồ hôi, sắc mặt hồng một cách bất ngờ không khỏi buồn cười: “Ngươi không phải là chưa tình thấy qua nữ nhân chứ?”

Hấn nhất thời cúi đầu.

Tiểu tử này...

Sự thật sẽ là không cùng nữ nhân làm qua cái kia chứ?

Có thể nào hôm qua là lần đầu tiên của hấn?

Nàng thối ‘phù’ một tiếng nở nụ cười nhẹ nhõm.

Rốt cuộc đợi đến lúc nàng bị đồng quần áo trên người giày vò đủ hấn cũng đã mặc xong quần áo.

Triển Tình Ngữ ngồi xuống trước gương đồng, lúc này mới có thời gian nhìn đến khuôn mặt mình lần đầu.

Đó là một khuôn mặt cực kỳ xinh đẹp, tựa như một đoá vụn liền nở hoa trong gương, mi dài nhỏ, mắt sâu thăm đáy nước, đôi môi như cánh hoa hồng nhuận, tựa như hoa.

Khuôn mặt của cô gái này, nhiều nhất mười sáu, mười bảy tuổi, đúng là lúc hạt đậu bắt đầu nở.

Nàng trừng mắt kinh ngạc nhìn mặt mình, có làm hay không a, khuôn mặt này sao giống như bạn của nàng – Ô Thiên Thiên.

Nàng véo mặt mình, không nhận được khiếp sợ, này cũng quá không được tự nhiên. “Nha, Thần tài đưa cho ta thân thể tốt như vậy lại còn tạo ra khuôn mặt này...”

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Xung Hỉ Tân Nương.

Thật sự là quý dị, làm cho nàng nhìn thấy khuôn mặt này như nhìn thấy bằng hữu.

Bọn nha hoàn lại nối đuôi nhau mà vào, một cô gái mặc tứ y đến trước mặt nàng, cúi người nói: “Vương phi, nô tỳ là Tiểu Như, về sau sẽ chuyển môn phụ trách chải đầu cho người.”

Bên này nha hoàn thật nhiều, có chải đầu, mặc quần áo, trang điểm, còn có thô sử nha hoàn phụ trách công việc lật vật.

“Vương phi, hôm nay người muốn vấn kiểu tóc gì ạ?” Tiểu Như một bên cấp nàng hỏi muốn kiểu sơ phát nào.

“Tùy tiện đi.” Nàng cái gì đều được, dù sao nàng cũng không hiểu kiểu tóc nơi này.

Tiểu Như cười nói: “Vay nô tỳ búi tóc kiểu vân vân đi, năm nay kiểu đấy rất lưu hành.”

Triển Tình Ngừ ừ một tiếng, ngoái đầu lại nhìn Hiên Viên Mặc đã rửa mặt chải đầu xong, bỗng nhiên hần ho khan đứng lên, bọn nha hoàn vội giúp hần ngồi xuống, bưng trà cho hần uống.

“Tình trạng như vậy của Vương gia đã xảy ra lâu rồi sao?”

Tiểu Như gật đầu, “Dạ, năm mười ba tuổi vương gia bệnh nặng, về sau thân thể vẫn không tốt, chính là tật ho khan không thể dừng được.”

“Chẳng nhẽ là ho lao?”

Tiểu Như biến sắc, “Vương phi, cũng không phải, chỉ là ho khan mà thôi, không phải là cái bệnh này.”

Chẳng lẽ là viêm khí quản?

Nếu không hần như thế nào vẫn ho khan?

“Trong cung ngự y cũng không xem được?”

“Vương phi, ngài trước kia là luôn ở trong cung vấn đề này ngài so với nô tài rõ hơn mà, thái hậu hiểu rõ nhất thất điện hạ của chúng ta, nhưng mà bệnh này vẫn là – bất quá ngài không cần lo lắng, nghe nói ngài cùng điện hạ bát tự tuyệt phối (ngày tháng năm sinh hợp nhau), ngài gả cho điện hạ, về sau, bệnh của điện hạ rồi cũng sẽ tốt thôi.” Tiểu Như vui vẻ nói.

Triển Tình Ngừ nhắm mắt nghĩ, được rồi, thân phận của nàng rốt cuộc là cái gì?

Nàng là quận chúa.

Theo như cách nói của Hiên Viên Quyết, nàng chính là tay sai thái hậu.

Thái hậu rất thương Hiên Viên Mặc, cho nên mới đem nàng gả cho Hiên Viên Mặc hay sao? Hiên Viên Mặc là con đẻ của thái hậu?

Hiên Viên Quyết là Tam hoàng tử?

Nàng trong đầu vẫn còn đánh giá tình hình nơi này.

Rửa mặt chải đầu xong, Hiên Viên Mặc hướng nàng mỉm cười: “Vương phi, chúng ta đi dùng bữa sáng đi.”

Triển Tình Ngừ gật đầu, vươn tay khoác lấy cánh tay của hần, sắc mặt hần lập tức lại đỏ lên.

Bên cạnh đám nha hoàn đều cúi đầu trộm cười.

Hiên Viên Mặc thấp giọng nói: “Đừng như vậy, nha hoàn ở đây đều nhìn thấy.”

Triển Tình Ngừ kéo hần đi ra ngoài: “Ta khoác tay tướng công của mình, không được sao?”

Hần khẽ ngẩn ra, ngẩng đầu, ánh mắt có chút chấn động.

“Tình Ngừ, nàng thật sự không hối hận sao? Ta có thể... sẽ chết.”

“Người sớm muộn gì cũng chết, bất quá chỉ là vấn đề chết sớm chết muộn. Hơn nữa, không phải thầy tướng số đều nói ta sẽ làm cho bệnh của người tốt sao, người lo lắng cái gì? Nếu người thật sự chết sớm, ta sẽ không để yên cho người.” Nàng cười vui vẻ.

Hiên Viên Mặc cầm lại tay nàng, mỉm cười, bờ môi tươi cười tuyệt mỹ: “Tốt, ta sẽ hảo hảo sống tốt.”

Hai người bước vào phòng khách, nô bộc mang lên đồ ăn sáng, đủ mọi màu sắc tinh xảo, làm cho người ta nhìn thấy thập phần muốn ăn ngay, Triển Tình Ngừ thật sự đói bụng, chính mình cắn một miếng lớn, cũng không quản nha hoàn tới ở bên cạnh há mồm trộm nhìn hành động khiếm nhã của mình như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Song Bào Thai

“Ăn từ từ.” Hiền Viên Mặc cười chăm chú nhìn nàng, ánh mắt tràn đầy ôn nhu.

Triển Tình Ngừ gấp điểm tâm đặt vào trong bát của hắn: “Ngươi mới phải ăn nhiều một chút, nhìn ngươi gầy như vậy.”

A, không biết nói như thế nào, thực ra cơ thể của hắn cũng được coi là cường tráng đấy chứ.

Hiền Viên Mặc nhú mày nhìn miếng điểm tâm, ngẩng đầu, bỗng nhiên có chút cảm động: “Thật lâu không có người nói với ta những lời này rồi.”

“Đồ ngốc.” Tay nàng thân mật mà nắm khuôn mặt của hắn, động tác kia nhất thời lại để cho người chung quanh toàn bộ tròn tròn mắt.

“Vương gia, Hoắc đại phu đã đến.”

Hiền Viên mặc trong mắt hiện lên một màn kinh hi: “Tốt, ta đi gặp hắn.”

Triển Tình Ngừ khiêu mi: “Là đại phu trị bệnh cho ngươi sao?”

“Đúng vậy, Tình Ngừ, nàng muốn theo ta đi gặp hắn không?” Hắn vẻ mặt mừng rỡ, hiển nhiên thập phần yêu thích Hoắc đại phu này.

“Không cần, ta muốn ở quý phủ của ngươi dạo chơi một chuyến.” Nàng đoán đại phu kia cũng là đồ vô dụng, bằng không như thế nào lại không trị hết bệnh cho Hiền Viên Mặc.

Mấy cái lão già đó thì có gì đẹp mắt.

“Được rồi, ta đi trước đây.” Hắn nói xong liền đứng dậy rời khỏi phòng khách.

Lúc Triển Tình Ngừ đang ăn cơm, chợt nghe bên ngoài truyền đến một trận âm thanh ồn ào, hỗn loạn cùng âm thanh kinh hoàng của đám gia nô.

“Vương gia, Vương gia, ngài đừng như vậy!”

Chuyện gì xảy ra?

Triển Tình Ngừ nhú mày lại thấy một âm thanh phấn nộ truyền đến: “Cút ngay.”

Phía xa, một nam nhân trực tiếp đẩy bọn gia nô trước mặt, bay thẳng đến phòng khách.

Hiền Viên Quyết?

Người này hôm nay lại phát điên gì nữa đây?

Đem qua hắn không phải đã đi rồi sao, hôm nay lại như thế nào nổi giận bùng bùng chạy tới?

Triển Tình Ngừ đang nghĩ ngợi, liền nhìn thấy hắn sai bước mà đi vào phòng khách, khoe mắt phiếm hồng mang theo sát khí cùng lửa giận ngút trời, hắn cầm một đĩa trên bàn ăn, nhất thời bắt đĩa đổ xuống, một trận đồ nát.

Triển Tình Ngừ đột nhiên đứng lên: “Ngươi nổi điên làm gì, Hiền Viên Quyết, đây không phải là nơi ngươi giương oai!”

Hắn đột nhiên trừng lớn mắt, mang theo vài phần không thể tưởng tượng nổi cùng phấn nộ mà quát: “Ngươi gọi ta là cái gì?”

“Hiền Viên Quyết, ngươi bị thần kinh à?” Nàng nhú mày, bỗng nhiên cảm giác có chút không đúng.

Đối diện mặt của hắn, bây giờ nàng mới phát hiện, nam nhân ở trước mắt một thân phong trần mệt mỏi, bụi bặm trên người cũng không kịp掸 đi. Hơn nữa hắn hai mắt đỏ lên, trên mặt cũng sinh ra một ít râu ria, tối hôm qua mới nhìn thấy Hiền Viên Quyết, hắn cũng không có khả năng trong vòng một đêm làm cho râu ria dài ra nha?

Hơn nữa nam nhân ở trước mắt tuy rằng với Hiền Viên Quyết cùng một bộ dáng giống nhau, nhưng là hai người khí chất rõ ràng có chỗ bất đồng. Hiền Viên Quyết tính khí táo bạo thẳng thắn, nam nhân ở trước mắt lại ngày thường hé ra con mắt tà mị, khí chất hơi có chút âm nhu tà lạnh.

“Ngươi...” Nàng kinh ngạc nhìn hắn.

Hai Hiền Viên Quyết, không, bọn hần hần là song bào thai huynh đệ.

“Tốt!” Trên mặt hần phần lộ chuyển biến thành chế cười cùng châm chọc: “Mới ít lâu không gặp mà ngươi đã không nhận ra ta sao? Thay đổi thật là nhanh a, ta lập tức làm cho ngươi nhớ lại, ta là ai!”

Bàn tay to lớn của hần đột nhiên nắm lấy cổ tay nàng, trực tiếp đem nàng kéo tiến vào bên trong phòng.

“Tứ vương gia, xin ngài đừng làm như vậy!” Một đám gia nô khuyên hần, mỗi người sắc mặt trắng bệch.

“Tất cả rút ra ngoài hết cho ta!” Hần “rầm” một tiếng đóng cửa lại.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Tình Nhân

Hần quay đầu lại nhìn nàng: “Triển Tình Ngữ, ta thật đúng là nhìn lầm ngươi rồi, ta mới đi một tháng, ngươi liền không đợi được nhảy vào trong lòng Hiền Viên Mặc, hả?”

Hần bóp chặt cằm của nàng, “Ngươi không phải yêu ta sao, không phải nói ngươi nguyện ý vì ta làm mọi chuyện đấy sao?”

Triển Tình Ngữ dùng sức đẩy tay hần ra: “Ta lựa chọn cái gì, đó là chuyện của ta.”

“Ta thật không nghĩ tới, lòng của ngươi thay đổi thật nha.” Hần lạnh lùng châm biếm: “Như thế nào, trước khi ngươi còn không chờ đợi được bò lên trên giường của ta, ta phụng chỉ xuất chinh một tháng, tình yêu của ngươi nhanh như vậy liền thay đổi?”

Nàng khiêu mi, đáy chẳng nhẽ là ý tứ tối qua của Hiền Viên Quyết.

Thân thể này của nàng trước kia cùng người này là quan hệ tình nhân? Chính là nàng lại được cấp gả cho Hiền Viên Mặc, ngày hôm qua, Hiền Viên Quyết có phải muốn ngăn cản hôn sự này không?

Nếu là như vậy thì vì sao nàng và Hiền Viên Quyết lại cùng nhau ở trong phòng tân hôn, Hiền Viên Mặc vì sao phải chọn con đường thất cổ?

Được rồi, nếu như nói Triển Tình Ngữ trước kia là tình nhân của hần, cho nên nàng chiếm thân thể này, có phải hay không cần phải báo ân?

Người trước đó là người trước đó, hiện tại nàng là nàng, huống chi, nàng lại không biết chính mình phải xuyên qua, phải dừng ở chỗ này.

“Ngươi nói tình yêu của ta thay đổi cũng đúng, hiện tại ta không thích ngươi, chỉ đơn giản như vậy.” Nàng khiêu mi, nàng không cần phải chịu trách nhiệm sự tình trước kia của thân thể này.

Mặc dù thời điểm nàng dừng trên thân thể này, nàng cũng cần rất nhiều những chuyện trước kia của thân thể này.

Nhưng nói chuyện tình cảm lại khác, nàng không có khả năng miễn cưỡng chính mình.

Hần đột nhiên nổi gân xanh đầy trán, con ngươi híp lại, “Nói như vậy, ngươi cứ nhiên dám phản bội ta!”

Hần lạnh lùng xem xét nàng, đột nhiên ôm lấy nàng, “xoạt” một tiếng xé áo khoác trên người nàng: “Dám phản bội ta, Triển Tình Ngữ, ngươi cần phải biết rằng phản bội ta chỉ có một kết cục, chính là chết!”

Triển Tình Ngữ bắt được tay của hần, một quyền tung ra, “bụp” một tiếng, hần trực tiếp bắt được cổ tay của nàng, nàng mượn lực dùng lực, một cước đá tới, trên đất nhẹ nhàng đưa hần ngã xuống.

“Oanh” một tiếng, hần lại bị nàng làm cho té ngã trên đất.

“Muốn ta chết?” Nàng vỗ vỗ tay phui bụi, một cước dẫm nát mặt ghế, kiều ngạo nhìn hần: “Ta cho ngươi biết, người có thể làm cho Triển Tình Ngữ này chết còn chưa sinh ra đời đâu.”

Hần đứng lên nhìn chằm chằm vào nàng: “Ngươi khi nào thì biết võ công?” Hần đứng thẳng người, con ngươi phát ra ánh sáng màu xanh nhạt khẽ hiện lên tia sắc bén.

Còn có nhiều sự tình mà hần không biết hay sao?

Nữ nhân này ...

Quả không giống bình thường

Nàng như thế nào lại là Triền Tình Ngừ, Triền Tình Ngừ chính là điềm đạm đáng yêu, dịu dàng ít nói, nàng yêu hấn như si như cuồng, nguyện vì hấn làm mọi chuyện. Nếu là như thế thì vì sao chỉ nội trong một thời gian ngắn ngủi, tình yêu liền thay đổi.

Hay là hấn căn bản nhìn lầm rồi?

“Ta không cần thiết phải giống như những lời người nói.” Nàng lạnh lùng kéo y phục của mình lên: “Ta cho người biết, đừng động đến ta.”

Hấn cười ha ha, cười lại có chút lãnh ý: “Thật sự là buồn cười, nữ nhân quả nhiên là thay đổi nhanh chóng.” Trước khi còn có thể cùng hấn nói những lời đường mật, bất quá chỉ một tháng nàng đã thay lòng đổi dạ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Nhục Nhã

Triền Tình Ngừ nhưn mảy, thân thể này dù sao cũng chưa từng trải qua huấn luyện, tuy rằng lão ba của nàng là lão đại hắc đạo, còn nàng chính là thiên kim của hắc đạo, tập võ từ nhỏ là điều không thể thiếu. Nhưng đó chỉ là ngoại công, chưa chắc có thể đánh thắng được hấn.

“Người nghĩ rằng, giữa ta và người ta sẽ sợ người sao?” Nàng nhìn hấn khiêu khích, “Người hiện giờ tốt nhất là rút đi cho ta.”

“Triền Tình Ngừ!” Hấn lạnh lùng cười, mũi chân dùng khinh công lập tức bay đến trước mặt nàng, một chiêu như ngàn quân quét ngang bay thẳng đến tấn công nàng.

Triền Tình Ngừ lập tức đứng lên đánh nhau với hấn.

Phá được ba mươi chiêu, đột nhiên hấn không ra chiêu như bình thường, vụt đến phía sau nàng, “ba ba ba” vài tiếng, điểm trúng huyệt đạo trên người nàng.

Choáng, nàng ngán vạn lần tính, cũng không tính hấn còn có thể điểm huyệt.

Cho dù nàng lợi hại cũng không có học loại võ công này.

“Có bản lĩnh tiếp tục đánh với ta, điểm huyệt ta không phải anh hùng” Nàng gầm nhẹ.

Hấn quay đầu lại mang theo vài phần suy nghĩ sâu xa: “Không, người không phải Triền Tình Ngừ. Nàng sẽ không biết võ công, cũng sẽ không có tính tình giống người. Hơn nữa, những chiêu thức người sử dụng ta chưa bao giờ gặp qua.”

Loại quyền pháp này, hấn căn bản chưa thấy qua.

Triền Tình Ngừ từ nhỏ đã được nuôi dưỡng trong cung, sao lại có thể học được những cái này.

“Đó là người nông cạn, như thế nào, không đánh được ta liền giở trò sau lưng?” Nàng khinh thường nhìn hấn, “Người bất quá cũng như thế.”

Hấn lạnh lùng nhìn nàng: “Tên của ta là gì?”

Triền Tình Ngừ nhíu mày, “Người thần kinh, tự nhiên lại hỏi cái vấn đề này.” Chết tiệt, nàng căn bản cũng không trả lời được.

“Người không trả lời được, có phải hay không?” Hấn nâng cằm của nàng, bỗng nhiên xé vạt áo, “Ta kiểm tra một chút, nếu người là giả mạo, ta sẽ lập tức giết người.”

Rồi đột nhiên hấn xé quần áo của nàng, đến nội y cũng bị hấn làm rách, nhất thời thân thể nàng gần như lộ rõ.

“Choáng, người chỉ biết sử dụng thủ đoạn dâm tiện như thế này phải không? Người là nam nhân kiểu gì vậy?” Nàng giận dữ cùng xấu hổ trừng mắt nhìn hấn, cuộc đời của Triền Tình Ngừ nàng còn chưa bị ai làm cho nhục nhã như vậy.

Hấn bỗng nhiên nhìn chăm chăm vào nốt ruồi đỏ trên ngực nàng, như vậy quả thật là nàng, Triền Tình Ngừ.

Điều đó cũng không có khả năng, nếu nàng là Triền Tình Ngừ, làm sao lại có thể thay đổi trong một thời gian ngắn như vậy?

Hấn dám làm nàng nhục nhã như vậy, nàng cũng sẽ không để hấn yên ổn.

“Ngươi vì sao không nói ra tên của ta, hay là ngươi căn bản không biết? Đứng là thân thể của nàng, nhưng ngươi, tuyệt không phải nàng.” Hắn dừng lại trước làn da mềm mại của nàng, “Thân thể này ta căn bản không cần nhìn, chỉ cần biết một cái...”

“Ngươi...”

Hắn xé đi váy của nàng, tiết khổ, đầu ngón tay xoa nhẹ ở dưới: “Nói a, ta tên là gì, nói cho ta biết, tất cả những chuyện này.”

“Ngươi dừng lại cho ta .....a.....” Đầu ngón tay của hắn đột nhiên đâm vào, đôi mắt híp lại mang theo tia sát khí: “Ngươi đã cùng hắn động phòng sao? Ngươi đáng chết!”

Hắn tức giận tốc độ lại càng nhanh cùng hung ác hơn, ngón tay tàn bạo túm lấy nàng: “Nói, chuyện gì xảy ra!”

“Ngươi buông ra, ngươi là cái đồ vương bát đần!” Nàng chửi ầm lên, nhưng lại bị hắn đung vào chỗ nhạy cảm thì không tự chủ nóng lên, làm cho nàng hô hấp dồn dập mang theo một loại cảm xúc xấu hổ và giận dữ.

Nàng cố kìm nén chính mình, nhưng mà thân thể này lại phản ứng, có lẽ nó đã từng bị nam nhân này đung vào nhiều lần.

“Được, ta nói cho ngươi.” Hô hấp nàng dồn dập, quát: “Ta nói cho ngươi, bởi vì ta bị mất trí nhớ.”

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Cường Hôn

“Mất trí nhớ?” Hắn chau mày, trên mặt hiện lên sự không tin tưởng: “Ngươi nói cái gì?”

“Ta nói ta mất trí nhớ! Ngươi nghe không hiểu à?”

“Cái gì?” Hắn mở to hai mắt, một lúc sau mới mở miệng: “Loại lời nói buồn cười này, ngươi nghĩ rằng ta sẽ tin ngươi sao? Mất trí nhớ?”

Mất trí nhớ cũng không thể biến thành một người khác đi.

Nàng nói như vậy rõ ràng có chỗ không đúng.

“Ngươi không tin thì bỏ đi, ta căn bản là không nhớ rõ ngươi là ai. Cho nên ta cái gì cũng không biết.” Nàng giận trừng mắt lên nhìn hắn, ánh mắt giống như con báo đang sẵn mồi bị chọc giận, mang theo loại cảm phần như muốn thiêu đốt.

Hắn nhìn chằm chằm vào mắt nàng, bỗng nhiên nói: “Không nhớ ta.....” Hắn đột nhiên hôn lên môi nàng, “Ta sẽ làm cho ngươi nhớ lại, ta là ai!”

Nàng nghiêng chặt hàm răng, hắn lại trực tiếp nắm cằm của nàng khiến cho nàng không thể không hé môi, ngọn lửa nhất thời nhanh chóng tiến vào, quần lay cái lưới thơm tho của nàng. Lực đạo hơi lớn, khiến cho lưới của nàng sinh ra cảm giác đau đớn.

Triển Tinh Ngữ tức giận, nàng nhìn vào mắt hắn, giữa đôi mắt của hai người cùng xuất hiện những tia sấm sét điện.

Nàng hung hãn cắn vào môi hắn.

Hắn căn bản là không chịu buông ra, hương vị của máu tươi nhất thời lan tràn trong miệng.

Rốt cục hắn cũng buông nàng ra, yêu mị liếm đi máu tươi ở khóe miệng: “Hiên Viên Mặc có thể thỏa mãn ngươi sao? Ngươi bắt quá cũng chỉ là người đàn bà dâm dăng ta chơi đùa, chơi cùng hắn rất vui vẻ chứ?”

Hắn tự tiện ở trên người nàng khơi dậy ngọn lửa dục vọng, đầu ngón tay lướt qua da thịt nàng, làm nổi lên sự nóng bỏng.

“Ngươi.... Ngươi ngay cả một ngón tay hắn cũng không bằng.” Hơi thở nàng không ổn định quát lên.

Mắt hắn híp lại: “Phải không, ta sẽ cho ngươi thấy, ngươi là người của ta.”

Hắn đang muốn cởi quần áo trên người mình, đúng lúc này vang lên một tiếng nổ, “bang” một tiếng, cánh cửa bị người từ bên ngoài đá vỡ ra.

Hiên Viên Mặc cùng một nam tử trẻ tuổi trực tiếp xông vào, nhìn thấy tình trạng trước mắt, nam tử kia vội quay mặt đi.

Sắc mặt Hiên Viên Mặc nhất thời trắng bệch, hắn khiếp sợ nhìn hình ảnh trước mắt, thân thể cứng ngắc, hai tay nắm chặt, cả người có chút run rẩy.

Triển Tình Ngừ cũng biến sắc, nàng tuyệt không muốn cho hắn thấy một màn như thế này của mình.

Cuộc đời nàng chưa bao giờ có loại nhục nhã này, cái tên chết tiệt hỗn đản này, hắn dám đối xử với nàng như vậy.

“Tứ ca.” Hiên Viên Mặc hít sâu vào, hắn cũng không có tức giận, nét mặt giống như rất bình tĩnh: “Người đã đến rồi.”

Nam nhân quay mặt lại, “Hừ, ngươi tới thật sớm, Hiên Viên Mặc, cách chào hỏi của ngươi tốt lắm, thừa dịp ta không có đã cướp mất nữ nhân của ta.”

Hiên Viên Mặc hạ mắt xuống: “Thực xin lỗi, tứ ca, đây là chủ ý của mẫu hậu. Ta vốn chưa từng tính muốn lấy Tình Ngừ làm vợ. Ta biết nàng là nữ nhân của huynh, ta không nên làm như vậy. Nếu người..... nếu vẫn còn thích nàng, ta.....”

“Tặng cho ta? Hừ, ta không thích người đàn bà dám đứng đã từng với người chơi đùa. Thế nhưng ngươi đã thích người ta chơi qua như vậy, bổn vương cũng vui vẻ tặng cho ngươi.” Hắn bỗng nhiên hừ một tiếng, xoay người đi ra cửa phòng.

Tức giận của Triển Tình Ngừ nhất thời tăng vọt: “Ngươi đứng lại cho ta! Ta nói cho ngươi, ta mới không thích đồ hỗn đản nhà ngươi. Người không đụng ta ta không đụng người, nếu người phạm ta, ta nhất định phạm người. Hôm nay ngươi làm ta nhục nhã như vậy, ta nói cho người biết, ta sẽ không để cho ngươi yên.”

Tên hỗn đản này thật quá đáng.

“Nhớ kỹ, ta là Hiên Viên Tiêu.” Hắn ngông cuồng kiêu ngạo quay đầu nhìn lại thân thể của nàng, khóe miệng bỗng xuất hiện một tia ác ý: “Bộ dạng này của người, thật đẹp.”

“Tứ ca.” Hiên Viên Mặc xoay người lại, cúi đầu: “Thực xin lỗi, tứ ca.”

Hiên Viên Tiêu khinh thường nhìn hắn, đang rời đi, lại nghe thấy hắn nói: “Chờ một chút.”

Hiên Viên Mặc bỗng nhiên ngẩng đầu, một quyền đánh thẳng vào mặt Hiên Viên Tiêu.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Hiên Viên Mặc Tức Giận

“Hiên Viên Mặc!”

Hiên Viên Tiêu kinh ngạc nhìn hắn, hắn sờ sờ mặt mình, vừa rồi hắn cư nhiên bị đánh, hơn nữa lại là Hiên Viên Mặc đánh!

Triển Tình Ngừ cũng trợn mắt há mồm nhìn Hiên Viên Mặc, kể cả nam nhân đứng ở cửa cũng vô cùng kinh ngạc.

Bọn họ không hề nghĩ tới, một người nhu nhược luôn mang bệnh, yếu ớt bị người ta khi dễ, Hiên Viên Mặc lại dám đánh Hiên Viên Tiêu.

Hắn rõ ràng động thủ?

Một khắc trước rõ ràng hắn vẫn còn bình thường, giống như nhục nhã đối với hắn đều là chuyện bình thường, đều không sao cả.

Nhưng không ai nghĩ tới hắn đột nhiên phát uy, đánh Hiên Viên Tiêu.

“Ngươi dám đánh ta, Hiên Viên Mặc.” Hiên Viên Tiêu lạnh lùng nhìn hắn: “Tốt, ngươi hiện tại càng lúc càng lớn mật.”

Hiên Viên Mặc thẳng lưng, cả người hắn bất động, trên mặt lộ ra tức giận kinh người, gân xanh hiện lên, hắn gầm nhẹ: “Ngươi có thể tùy tiện sỉ nhục ta, nhưng ta quyết không cho phép ngươi sỉ nhục Tình Ngừ, nàng là thể tử của ta, ta quyết không cho ngươi sỉ nhục nàng.”

Thanh âm của hắn cũng không làm người ta khiếp sợ, thân thể của hắn cũng không thể up hiếp đến người.

Nhưng mà giờ phút này, hắn lại dùng sự kiên định khiến cho người ta không thể kháng cự, dùng thân thể suy yếu không vững bảo vệ nàng.

Cả người Triển Tình Ngừ chấn động, trong lòng đột nhiên giống như có gì đó đụng phải, thế cho nên khóe mắt nàng phấp phồng.

Đồ ngốc .....

“Thê tử của ngươi? Nàng vốn là nữ nhân của ta.” Hiên Viên Tiêu đánh một quyền về phía hắn, nhưng giữa đường lại bị một đôi tay chặn lại.

Là nam tử đứng quay lưng về phía nàng.

“Tứ Vương gia, chút nữa Thất Vương gia cùng Vương phi phải vào cung yết kiến Thái hậu.” Hấn thân nhiên nói ra một câu.

Ánh mắt Hiên Viên tiêu diệt nhiên bắn ra tia nguy hiểm, hấn nhìn chăm chăm nam tử kia: “Ngươi là ai? Dám uy hiếp bốn vương?”

“Thảo dân không dám.” Nam tử buông tay ra: “Điện hạ, Vương phi đã từng là nữ nhân của ngài, chuyện tình quá khứ đã là chuyện không còn ý nghĩa gì, điện hạ có thể quên đi. Huống chi ngài cũng không thiếu nữ nhân.”

Hiên Viên Tiêu hừ lạnh một tiếng, ánh mắt hấn dừng lại ở sắc mặt xanh mét của Hiên Viên Mặc đang đứng, lại chuyển tới trên người Triển Tinh Ngữ đang khinh thường nhìn hấn.

Hấn nắm chặt hai tay: “Màn chào hỏi tốt lắm, Hiên Viên Mặc.....”

Ba chữ cuối cùng, nghiêng răng nghiêng lợi.

Hấn xoay người, nghênh ngang rời đi.

Thân thể Hiên Viên Mặc đột nhiên thả lỏng, hấn quay đầu vào, đi tới đằng sau cánh cửa.

“Ta ở bên ngoài chờ.” Nam tử kia từ đầu đến cuối vẫn không có quay mặt lại.

Hiên Viên Mặc đóng cửa lại, thấy bộ dáng chật vật của nàng, ánh mắt hiện lên một tia đau xót.

“Đừng nhìn.....” Triển Tinh Ngữ quay đi, nàng không hy vọng hấn biết bộ dạng chật vật này của nàng.

Hấn bước nhanh rồi chậm lại, cời áo ngoài của chính mình, tay hấn run rẩy, cả người run rẩy.

“Thực xin lỗi, Tinh Ngữ.” Hấn ôm chặt lấy nàng, cả người run rẩy, run rẩy, cả người rét run: “Thực xin lỗi, ta không có bảo vệ tốt cho nàng.”

Triển Tinh Ngữ cảm thấy được hấn cả người run rẩy, mang theo bất an cùng tự trách, trong lòng nàng nhất thời cảm thấy tê buốt: “Đồ ngốc, ta không trách ngươi, đây là họa do ta tự rước lấy, nên ta sẽ tự mình giải quyết.”

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Đau Lòng Vì Hấn

“Không, đây là lỗi của ta.” Hấn khẽ gầm nhẹ, kích động nói: “Đây đều là ta không bảo vệ nàng tốt. Còn nữa, nếu không có ta, nàng và huynh ấy cũng sẽ tốt đẹp, nếu không phải là lỗi của ta, nàng cũng không phải gả cho ta, cũng không phát sinh ra chuyện khiến nàng cảm thấy nhục nhã như vậy. Ta chính là người vô dụng, từ nhỏ chỉ biết làm phiền người khác...”

“Ngươi cảm ơn cho ta!” Triển Tinh Ngữ tức giận nói: “Ngươi nói linh tinh cái gì vậy, cái gì liên lụy, chuyện này không trách ngươi. Ngươi không cần luôn nghĩ về mình như vậy, ngươi không làm liên lụy đến ai.”

“Ta đã liên lụy đến nàng.” Hấn cúi đầu nói, âm thanh mang theo chút thống khổ: “Tinh Ngữ, ta không nên cưới nàng, lại càng không nên để cho nàng rơi vào tình trạng này. Dù sao, người nàng yêu cũng chính là huynh ấy....”

“Nhìn ta.”

Hấn nhìn vào mắt của nàng.

“Đừng có cảm thấy áy náy tự trách mình, ta không yêu hấn, đó là chuyện quá khứ. Triển Tinh Ngữ hiện tại là của hiện tại, không phải của quá khứ. Hiện tại ta đang ở bên cạnh ngươi, Mặc, đừng luôn làm cho mình khổ sở như vậy. Ta sẽ đau lòng, ngươi biết không?”

Triển Tinh Ngữ nghiêm túc nhìn hấn.

Thiếu niên trước mặt luôn làm cho tính tình nàng nóng nảy, cả tâm đều trở nên yếu đuối, hấn là nhu nhược, yếu đuối như vậy, nhưng chính hấn vừa rồi lại kiên cường bảo vệ nàng, giống như một cây đại thụ không thể vật ngã.

Hấn làm cho nàng đau lòng.

Triển Tình Ngừ ở hiện đại cho tới giờ vẫn luôn cố gắng tự lập, nàng là thiên kim hắc bang, mười tám tuổi đã bắt đầu gánh sự nghiệp gia tộc. Nếu không phải vì các anh của nàng mỗi lần nàng hện hò nếu không đánh gãy tay thì cũng làm cho người ta nằm viện, còn để lại một dòng chữ đẹp đẽ: “Người dám chạm vào em ta, muốn chết à!”

Không phải như thế này thì nam nhân theo đuổi nàng tất nhiên là chạy theo như vịt.

Cuối cùng kết quả nàng lại biến thành một thẳng nữ. (ế á)

Nàng cũng không để ý, nhưng cuối cùng, đại ca chưa được sự đồng ý của nàng đã đem nàng gả cho người đứng đầu hắc đạo của Nhật Bản – Tuấn Ngạn, nàng liền cãi nhau một trận với anh, nhưng trong lúc nhảm chán đùa nghịch nàng lại ném tiền xu vào trước mặt tượng thần tài, không nghĩ tới lại xuyên qua.

Gặp được hắc vốn cũng là chuyện ngoài ý muốn.

Thiếu niên này không phải là nam nhân hoàn mỹ trong lòng nàng, nhưng mà, hắn có thể chạm tới nơi mềm mại nhất trong lòng nàng, làm cho nàng không tự chủ đau lòng vì hắn.

Cũng quyết định, phải ở bên cạnh hắn.

Nàng cũng không nghĩ tới hắn lại xuất hiện như vậy.

“Ta sẽ ở bên cạnh ngươi, Mặc.” Ngừ khí của nàng thập phần kiên định.

Hiên Viên Mặc trong nháy mắt có hơi khó thở, hắn yên lặng nhìn nàng, một lúc lâu sau, hắn hôn lên môi của nàng, yêu thương hôn lên dấu vết trên đó .

“Tình Ngừ, nàng thật sự sẽ ở lại sao?”

“Đúng.”

Hắn tươi cười, đó là lần đầu tiên nàng thấy hắn cười đến sáng lạn như vậy, giống như hồ sen sau cơn mưa, bông hoa sen khẽ lung lay, mang theo chút ngượng ngùng.

Nói một nam nhân như vậy có chút không thích hợp, nhưng nàng thật sự cảm thấy hắn không có giống một bông hoa sen thuần khiết bình thường.

“Tốt.” Hắn khẽ mỉm cười, đột nhiên nhớ đến một cái gì đó: “Nàng chờ ta, ta đi gọi Hoắc đại phu đến.” Hắn xoay người đi ra cửa, kêu nam tử lúc này vào.

“Hoắc Ứng, phiền ngươi giúp nàng giải huyết đạo.”

Triển Tình Ngừ nhưn mi, hắn chính là Hoắc đại phu kia?

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Đùa Giỡn

Nàng thật sự không nghĩ tới hắn lại trẻ tuổi đến vậy!

Lúc trước nàng còn tưởng hắn là một lão già chứ.

Hoắc Ứng nhìn về phía nàng, nhàn nhạt nói: “Vương phi, thứ lỗi cho ta thất lễ.”

Hắn đi tới phía trước nàng, ước chừng hơn hai mươi tuổi, một thân trường bào viền xanh đen, khuôn mặt góc cạnh mang theo vài phần tiêu sái không bó buộc, lông mày dày đẹp, đôi mắt hơi xếch lên, giống như con người do trời đất khắc họa ra.

Hắn “ba ba ba” vài tiếng còi bỏ huyết đạo trên người nàng, một mùi hương được từ hắn mà thoảng qua mũi nàng, hắn mỉm cười, như cây gió mùa xuân: “Vương phi, hiện tại ngươi có thể cử động được rồi.”

Triển Tình Ngực khẽ động, quả nhiên đã có thể hoạt động như bình thường.

“Đa tạ Hoắc đại phu, người biết võ công sao.”

“Ta là thầy thuốc, huyết đạo tất nhiên phải biết.” Hắn tùy ý nói, ánh mắt hạ xuống: “Không quấy rầy Vương gia cùng Vương phi nữa.”

“Hoắc tiên sinh, người hãy quay về Lan các nghỉ ngơi đi.” Hiền Viên Mặc hình như vô cùng tin tưởng hắn.

Hắn cáo từ xoay người rời khỏi cửa.

“Quần áo của nàng đều bị huynh ấy phá hủy. Còn nữa miệng của nàng.....” Hắn nhú mồm, xoa đôi môi đỏ mọng, bên ngoài toàn là vết máu.

“Đó không phải là máu của ta, là ta cắn hắn nên lưu lại.....” Nàng lau đi vết máu trên môi, “Hừ, tên kia cùng anh hắn trước giờ vẫn luôn bắt nạt người sao?”

Hắn lắc đầu: “Không có”

“Người a, chính là rất lương thiện, cái loại người này chính là ăn mềm sợ cứng, nhưng nhìn người dễ bắt nạt.” Nàng véo mặt hắn, “Về sau trước mặt bọn họ cũng đừng luôn giải thích, người không nợ bọn họ cái gì.”

“Không có việc gì, tất cả mọi người đều là huynh đệ.” Mắt Hiền Viên Mặc hạ xuống.

“Ta thật nhìn không ra bọn họ xem người là huynh đệ.” Triển Tình Ngữ sai người mang quần áo mới đến, “Ta thay quần áo, chờ người giúp ta đi thăm quan vương phủ.”

Nha hoàn mang quần áo tiến vào, Triển Tình Ngữ đang muốn thay quần áo, Hiền Viên Mặc liền quay lưng đi.

Nàng nở nụ cười, thấy khuôn mặt hắn đỏ bừng lên, nhất thời có ý muốn đùa giỡn hắn.

“Ta mặc xong rồi.”

Hắn vừa quay đầu lại lại thì nhìn thấy nàng đang cười hi hi chăm chú nhìn hắn, quần áo chỉ mới mặc một nửa, da tuyết nửa đây vô cùng mê hoặc người.

Nàng hiển nhiên là có ý trêu đùa hắn.

Hai má hắn nhất thời hồng một cách đột ngột, ánh mắt nhất thời cũng không biết nhìn về nơi nào.

Triển Tình Ngữ đến bên cạnh hắn, dừng chân lại, thấy hắn ngượng ngùng cúi đầu xuống, tóm lại tình hình trước mắt vô cùng quái dị.

Hắn- một nam nhân lại thẹn thùng trước người vợ nhỏ, nàng giống như một người vợ nhỏ bại hoại đang đùa giỡn.

“Mặc, ta là nương tử của người, người cũng không dám nhìn ta?” Nàng mỉm cười cúi đầu theo dõi hắn, nghiêng đầu theo hắn

Hiền Viên Mặc ngẩng mắt lên, rồi lại hạ xuống, khuôn mặt tuyết trắng hớn xiêu phách lạc hiện lên vẻ trong sáng làm cho người ta yêu thương muốn cắn một cái.

Triển Tình Ngữ cũng thật sự muốn đi lên cắn cho hắn một cái.

“Nương tử.” Hắn khiếp sợ vuốt mặt mình, thấy nàng cười ha hả, cười đến cực kì chói lóa, không hề kiêng dè gì người khác.

Hắn bị lạc trong khuôn mặt tươi cười của nàng.

“Mặc, người thật sự rất thích thẹn thùng nha.” Nàng mặc quần áo trên người lại, khoác cánh tay của hắn: “Đi thôi, giới thiệu cho ta về vương phủ.”

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Nam Nhân Ngoài Ý Muốn

Hiền Viên Mặc gật gù đầu: “Được.”

Hai người rời khỏi phòng, việc lộn xộn bên ngoài do Hiền Viên Tiêu gây ra cũng đã được thu dọn tốt.

Wương phủ này có chút tinh xảo cùng thanh lịch, có thể thấy được nước chảy trên hòn núi giả, hành lang cong gấp khúc, có hai ba khóm trúc xanh, bốn năm con cò. Qua khỏi mảnh sân đình hình vuông, trước mặt hiện lên chốn bông lau tiên cảnh, dòng nước trong uốn khúc, tòa Thủy các đứng sừng sững giữa hồ hoa sen.

Trên tấm biển chỉ ghi một chữ: Liên.

Hôm nay không khí ôn hòa, Hiên Viên Mặc mới nói nay là thời tiết đầu hạ, là lúc nhiệt độ chưa cao, khá thoải mái.

“Chỗ này cảm giác thật không tồi.” Nàng đi vào Liên các, lúc này hoa sen vẫn còn chưa nở, hồ nước vẫn chỉ là những nụ sen nhỏ, một mảng xanh ngát.

Bên trong các có hai tầng, cửa sổ có màn bằng trúc xanh, Triển Tình Ngữ xốc màn trúc nhìn ra bên ngoài, cảm thấy tinh thần thật thoải mái.

“Tình Ngữ.” Hắn ôm lấy nàng từ phía sau, trầm giọng nói: “Nàng ở lại ta rất vui vẻ.”

Triển Tình Ngữ mỉm cười, quay mặt lại: “Thật sự?”

Hắn gật đầu liên tục.

Nàng chống cằm tựa bên cửa sổ, “Có chuyện ta cảm thấy thật kì quái, người cổ đại các ngươi. .... Nam nhân hẳn là để ý sự trong sạch của nữ nhân, sao ngươi lại không để ý chuyện ta từng là nữ nhân của Hiên Viên Tiêu?”

Cổ nhân không phải đều để ý điều này sao?

Hiên Viên Mặc lắc đầu: “Ta, chỉ cần lòng của nàng là đủ rồi.” Hắn khẽ hôn lên môi của nàng: “Trước kia không quan trọng, chỉ là gió thoảng mây bay thôi. Ta sẽ không dùng lí do nữ nhân có trong sạch hay không mà quyết định thích người đó.”

Triển Tình Ngữ ôm lấy vai hắn, lưỡi hai người dây dưa với nhau, tựa nghiêng cạnh cửa sổ, gió mát lùa vào làm lung lay bức màn khiến nó rung động, một tiếng giòn vang.

“A, Mặc. ....” Nàng khẽ gọi tên của hắn, nụ hôn của hắn mềm mại không dứt, tình tế hòa quyện cùng nàng, đợi cho hô hấp của nàng trở nên dồn dập liền tiến vào dò xét thật sâu, hút lấy hương thơm ngọt ngào của nàng.

Bên ngoài đột nhiên truyền tới tiếng bước chân, cắt ngang sự ngọt ngào của hai người.

“Vương gia, vương gia!”

Hiên Viên Mặc vội vàng buông nàng ra, “Chuyện gì?”

“Dạ, Vương gia, là. ....” Thị vệ kia cũng không nói ra.

Hiên Viên Mặc đi đến trước mặt hắn, nghe hắn nói nhỏ vài câu, lập tức lại ngẩng đầu lên nói: “Tình Ngữ, ta đi làm chút việc, ta sẽ đưa nàng về phòng trước.”

“Không sao, nếu ngươi có việc gì thì cứ đi làm trước đi, ta đứng đây thưởng thức phong cảnh.”

“Chút nữa ta sẽ quay lại tìm nàng.” Hắn lập tức rời khỏi với người hầu.

Triển Tình Ngữ nhìn lên tầng hai, liền lần theo thang gỗ đi lên.

Mặt trên thiết kế so với mặt dưới có chút bất đồng, tám voan mỏng khẽ lượn lờ, khiến người khác có cảm giác như trong mơ.

Nàng tò mò vén voan mỏng đi vào, ngoài cửa sổ gió nhẹ thổi qua, nhất thời tám voan mỏng bay lên cuốn thành vòng tròn.

“Ai?” Một âm thanh lười biếng truyền đến khiến nàng giật mình.

“Người nào?”

Trên này có nam nhân?

Nàng mở to mắt, nghe thấy một loạt âm thanh lười biếng, giống như vừa mới tỉnh ngủ: “Nữ nhân, ngươi đánh thức ta. Đi ra ngoài, ta muốn ngủ.”

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Hái Hoa Tặc

Triển Tình Ngữ nhưn mảy, có nhầm hay không, người này là ai lại dám to gan ngủ ở nơi này?

Nơi này đúng là vương phủ của Hiến Viên Mặc chứ?

Có làm hay không hả, người này ở địa bàn của người khác ngủ, lại còn dám lớn tiếng như vậy?

“Người là ai? Lập tức lăn ra đây cho ta.” Nàng xốc tấm sa mỏng lên, tiếp tục đi về phía trước.

“Ê, người đâu? Ra đây nói chuyện!”

Trong phòng nhất thời không có âm thanh, giống như vừa rồi chỉ là ảo giác của chính nàng.

Nàng tiếp tục đi tới phía trước, trước mắt chỉ là cửa sổ, kỳ quái, người kia đâu rồi?

“Nữ nhân, ngươi thật ồn ào.” Giọng nói kia rõ ràng truyền đến từ phía sau nàng.

Nàng đột nhiên quay đầu lại, bất ngờ lại phát hiện một nam tử áo trắng đang nhàn nhã lười biếng nằm trên giường, nhắm mắt dưỡng thần.

Hắn khẽ nhắm hờ với đôi mắt khép xuống, giống như đang ngủ.

Ánh nắng mặt trời từ cửa sổ chiếu vào, quét trên người hắn một màn ánh sáng mờ ảo, khuôn mặt vô cùng tuấn mỹ của hắn hiện lên vẻ lười biếng hờ hững, giống như đây là địa bàn của hắn.

Nằm nghiêng ở trên giường, môi hắn khẽ giương lên, miệng ngậm một cây cỏ xanh, “Đi ra ngoài, ta muốn ngủ.”

Hắn làm giống như hắn mới là chủ nhân nơi này.

Triển Tình Ngữ xoay người xem thường, “Người là ai? Nơi này là vương phủ của Hiến Viên Mặc, ngươi sao lại dám ngủ ở đây?”

“Ta muốn ngủ ra sao thì sẽ ngủ ở đó.” Hắn lười biếng mở to mắt, đó là một đôi mắt cực kỳ đẹp, một màu tím nhàn nhạt giống như thủy tinh được khảm ở trong mắt hắn, ngập nước lưu chuyển.

Triển Tình Ngữ kinh ngạc, người này là người nước ngoài sao?

“Ngươi muốn ngủ ở chỗ nào thì ngủ? Ta chỉ hỏi ngươi là ai, ngươi lập tức trả lời ta ngay!” Nàng hừ lạnh một tiếng.

“Người là ai, khi nào trong phủ này lại có một nha hoàn ồn ào lắm chuyện như vậy?” Miệng hắn khẽ giương lên: “Ngươi hỏi ta là ai, ta cũng không biết ta là ai. Ngươi nói cho ta biết đi.”

“Người.....” Nàng giận dữ lập tức đi lên bắt lấy cổ tay hắn, hắn vẫn như cũ lười biếng nhìn chằm chằm nàng: “Người là ai?”

“Hiện tại chính là ta hỏi ngươi!” Nàng hừ lạnh một tiếng: “Nếu ngươi không trả lời, ta lập tức sẽ gọi người đến bắt ngươi.”

“Ta rất sợ.” Hắn nở nụ cười, có chút đăm chiêu đánh giá nàng: “Kỳ thật ta cũng rất muốn biết chính mình là ai, hay là ngươi cứ gọi ta là hái hoa tặc đi!”

“Hái hoa tặc? Ta cho ngươi biến thành bông cải heo!” Thái độ của người này làm cho nàng vô cùng khó chịu, mập mờ như vậy là ý gì?

Và lại rốt cuộc thân phận hắn là gì, sao lại ngủ ở chỗ này?

Hắn chết cũng không chịu nói, đừng trách nàng không khách khí!

Nàng lấy tay tóm lấy hắn: “Ngươi tự chuốc lấy phiền phức.”

Nam nhân nở nụ cười, bỗng nhiên cổ tay xoay một cái, cực kì nhẹ nhàng thoát khỏi tay nàng bay lên xà nhà, nhàn nhã tựa vào trên xà nhà “Ngươi muốn bắt ta sao. Hái hoa tặc sao lại để cho người bắt được dễ dàng như vậy?”

Hắn vươn ngón trỏ mờ ám hướng nàng ngoắc một cái: “Ta không ngại ngươi chà đạp ta, đến đây đi, mỹ nhân.”

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Quả Ớt Nhỏ

Hắn vươn ngón trỏ, mờ ám hướng nàng ngoắc một cái: “Ta không ngại ngươi chà đạp ta, đến đây đi, mỹ nhân.”

Choáng, hấn muốn chết!

Triển Tinh Ngừ hừ một tiếng, nàng cười tủm tỉm nhìn hấn, dù bức vẫn ung dung nhìn hấn: “Ngươi còn không có tư cách để cho ta chà đạp đâu. Làm ơn đi, anh bạn nhỏ, đừng có ngây thơ như vậy.”

Nam nhân cười ha ha, một tay hấn đỡ cằm, từ trên cao đánh giá nàng: “Ngươi tên gì?”

“Ngươi không có tư cách biết.”

Nàng lười biếng đi đến chỗ cửa sổ, “Ta bây giờ sẽ gọi người khiêng ngươi ra ngoài. Ngươi đã không nói ra danh tính của mình, còn dám đùa giỡn ta, nói vậy, ngươi không phải cũng có thành ý muốn tiếp tục ở lại sao?”

“Ta đã nói, ta là hái hoa tặc.”

Hấn chậm rãi nói tiếp: “Huống chi, ngươi cũng không có thành ý, ngươi vừa không trả lời ngươi là ai, ta sao phải nói cho ngươi biết ta là ai? Như vậy không công bằng.”

Triển Tinh Ngừ xoay người xem thường lời hấn.

Người này còn bình luận việc đó với nàng?

Nàng đang muốn nói chuyện lại thấy hấn nhảy từ trên xà ngang xuống, chính lại thất lung đi tới trước mặt nàng.

“Ngươi không phải muốn bắt ta sao, được rồi, hiện tại, ta khoanh tay chịu trời.” Hấn cười vươn tay ra, ý bảo nàng trời hấn mang đi.

Triển Tinh Ngừ nhìn thẳng hấn. Người này điên rồi phải không?

Nếu không phải là hấn điên rồi thì tình cảnh trước mặt nên giải thích như thế nào?

“Đem ta bắt lại đi, tiểu mỹ nhân.” Hấn dường như đang giễu cợt nàng, khóe miệng còn lộ ra nụ cười lười biếng.

Nàng vươn tay bắt lấy hấn, lại bị hấn mượn lực kéo vào lòng, lập tức nàng bị vây ở giữa bức tường và hấn.

“Ngươi. ....” Nàng một cước đá tới háng của hấn, nhưng nam nhân yếu ớt kia cũng không chịu đầu hàng.

Không nghĩ tới hấn giống như là có con mắt thứ ba, một tay chế trụ chân của nàng.

Hai người hô hấp gần trong gang tấc, nàng gần như dán chặt vào ngực của hấn.

Cặp mắt tím cực kì xinh đẹp hiện lên ý cười: “Sao lại hung dữ như vậy, quả ột nhỏ.”

“Xi, đừng làm cho ta ghê tởm, ai là quả ột nhỏ chứ.” Nàng giận giữ trừng mắt nhìn hấn.

Hấn cũng không để ý, mặc kệ nàng dẩy dụa, ngón tay xoa mặt của nàng cười cười, tiếng nói trầm thấp mang theo sự mập mờ khiến kẻ khác mê mẩn: “Nói cho ta biết ngươi tên gì, quả ột nhỏ.”

Giọng của hấn hơi thấp, mang theo sự thản nhiên cùng mờ ám.

“Cút ngay!” Nàng càng giãy dụa, tên hỗn đản này lại càng giữ chặt nàng, thân thể này chưa từng trải qua huấn luyện không giống nàng trước kia linh hoạt cùng khỏe mạnh, yếu đuối không thể chống lại sức mạnh của hấn.

Giọng nói của Triển Tinh Ngừ bắt đầu to lên, đúng lúc này, dưới lầu bỗng nhiên truyền tới một âm thanh quen thuộc.

“Tinh Ngừ, nàng ở đâu?”

Là Hiên Viên Mặc.

Nam tử kia hiển nhiên cũng nghe thấy âm thanh này, hấn quay đầu lại, có chút kinh ngạc nhìn nàng, ánh mắt che dấu đi một tia cảm xúc phức tạp, cũng không rõ là cảm giác mất mát hay gì đó.

“Ngươi là Triển Tinh Ngừ?” Hấn đặt câu hỏi.

“Biết rồi còn không buông ra” Nàng hừ nhẹ một tiếng, cảm giác được lực đạo của hấn đã giảm bớt liền dùng vai đẩy hấn ra.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Nam Nhân Đáng Giận

“Mặc, ta ở trên này!” Nàng ngoái đầu lại trông chừng hắn: “Hải hoa tặc, ta nghĩ ngươi chắc phải đổi thành bông cải héo chứ?”

Hắn buông tay, không hề cười, khôi phục lại vẻ bất cần đời vừa rồi: “Không sao, chết dưới tay của mỹ nhân, thành quỷ cũng phong lưu.”

Triển Tinh Ngữ sửa sang lại quần áo, nhưng lại thấy hiên Viên Mặc đi lên: “Tinh Ngữ, nàng ở trên này. .... ồ, biểu ca đã tới.”

Biểu ca?

Triển Tinh Ngữ nhướn mày, người này là biểu ca của Hiên Viên Mặc?

Hắn thấy sắc mặt nàng thay đổi, ý cười càng sâu: “Đúng vậy, biểu đệ, lúc đó ta đang ở trên này ngắm cảnh xong liền ngủ. Còn dọa tới biểu muội, thật sự là thất lễ.”

Đào mắt, hắn cười như không cười rồi chấp tay nói: “Mộc Lưu Thương hẳn hạnh được gặp biểu muội.”

Triển Tinh Ngữ hừ một tiếng: “Không dám, không dám, Mộc biểu ca, ta quấy rầy người ngủ đông là ta không đúng rồi!”

Hỏi cả nửa ngày, thì ra người này là biểu ca của Hiên Viên Mặc.

Hiên Viên Mặc không biết nội tình, cười nói: “Biểu ca, người không cần đa lễ, người có lòng tới tham dự hôn lễ của chúng ta, ta còn chưa chính thức giới thiệu với người nương tử của ta, Tinh Ngữ.”

“Đã được gặp mặt, biểu đệ thật là có phúc khí, biểu đệ muội quốc sắc thiên hương quả đúng như tên gọi.” Cặp mắt của hắn đang dừng lại ở chỗ nàng, trong lời nói càng chứa đầy sự trêu ghẹo.

Triển Tinh Ngữ trong lòng hừ lạnh, nếu không phải không muốn hắn cùng Hiên Viên Mặc xảy ra tranh chấp, nàng cũng chẳng cần chịu đựng hắn.

“Mặc, không phải ngươi muốn dẫn ta đi thăm quan nơi đây sao, chúng ta đi tới nơi khác xem, không quấy rầy biểu ca thưởng thức phong cảnh.” Nàng đi lên trước kéo tay Hiên Viên Mặc, công khai vẻ phóng khoáng tự nhiên.

“Biểu ca, chúng ta đi trước.” Hiên Viên Mặc ngại ngừng cười cười.

Mộc Lưu Thương mím môi, khoe miệng giống như cứng lại.

Mắt thấy bọn họ rời khỏi Thủy các, hắn đứng ở cửa sổ nhìn chăm chăm.

Triển Tinh Ngữ bỗng nhiên ngoái đầu nhìn lại, hung tợn trừng mắt liếc hắn một cái.

Ánh mắt kia giống như nói là: Ngươi hãy đợi đấy!

Tâm tình của Mộc Lưu Thương bỗng nhiên tốt lên, nhưng không biết vì sao vẫn có chút buồn bã.

Nàng là thê tử của Hiên Viên Mặc nha.

Đầu ngón tay vẫn còn giữ lại mùi hương tự nhiên đó, hương thơm làm cho người khác thần thờ.

Hắn mờ ám hôn ở đầu ngón tay, gửi cho nàng một cái hôn gió.

Trong đôi mắt kia sự tức giận ngày một lớn, tia lửa bắn ra bốn phía, ánh lửa kia dường như sắp thiêu cháy hết hai tròng mắt hắn.

“Quả ọt nhỏ...”

Hắn nhìn theo bóng dáng của bọn họ mà suy nghĩ thật lâu.

“Tên kia là biểu ca của ngươi?” Nàng thấp giọng một chút, bây giờ nàng rất muốn đâm vào cái mặt đang tươi cười kia của hắn.

“Đúng vậy, là con cả của cậu ta, nhà cậu ở Tề Châu, biểu ca rất ít khi đến kinh thành, lần này người tới dự hôn lễ của ta, ta sao có thể không chiếu cố tốt cho huynh ấy được, huynh ấy sẽ ở lại mấy ngày.”

Còn ở lại mấy ngày?

Triển Tinh Ngữ đang muốn kháng nghị bỗng nhiên nghĩ tới cái gì đó

Chương 20: Bệnh Trị Không Hết

Triển Tinh Ngừ đang muốn kháng nghị bỗng nhiên nghĩ tới cái gì đó

Tốt, để cho hắn ở lại mấy ngày, nếu nàng không báo được thù của hôm nay thì nàng sẽ không còn gọi là Triển Tinh Ngừ.

Miệng nàng khẽ nhếch lên, nghĩ vậy tâm tình trở nên tốt hơn, cùng Hiên Viên Mặc đi dạo trong đình viện, tận cho đến khi mệt mỏi mới dừng ở chòi nghỉ mát nghỉ tạm.

Dung nhan Hiên viên Mặc dưới ánh mặt trời càng thêm trắng bệch khiến cho nàng có chút lo lắng. Tuy rằng khuôn mặt xinh đẹp như vậy nhưng lại giống bình sứ, giống như có thể vỡ bất cứ lúc nào .

Ngươi a, đừng có suốt ngày ở trong phòng, bình thường nên ra ngoài nhiều một chút. Ngươi nhìn xem sắc mặt ngươi xanh xao quá.” Tay nàng vỗ vào mặt hắn: “Có chuyện ta cảm thấy rất khó hiểu.”

Hắn mỉm cười: “Được, về sau ta sẽ ra ngoài nhiều hơn một chút.” Hắn dịu dàng làm cho lòng nàng xốn xao.

“Ngươi...” Tay nàng trượt xuống ngực hắn: “Vốn tưởng rằng thân thể ngươi bị bệnh nên sẽ rất gầy yếu, làm sao mà người ngươi săn chắc như vậy?”

Xem ra là kết quả quả rèn luyện thường xuyên.

“Là Hoắc Ứng dạy ta Ngũ Cầm Hí để cường thân kiện thể, nhưng mà bệnh này của ta trị cũng không hết.”

Hắn khẽ thở dài rồi lại bắt đầu ho khan.

“Ngươi đừng nản lòng. Ngũ Cầm Hí không phải đã giúp ngươi sao? Nghe nói có thể cường thân kiện thể. Hoắc tiên sinh biết được thứ này, vì sao lại không thể chữa khỏi bệnh cho ngươi.” Nàng nhún mày.

Hiên Viên Mặc lắc đầu: “Bệnh này của ta là trị không hết, không phải Hoắc Ứng không thể chữa trị, hắn vốn là thần y, có rất nhiều người ngàn dặm tìm đến y, chỉ vì muốn mời hắn chữa bệnh. Nhưng hắn cũng không trị khỏi bệnh của ta.”

“Được rồi, ngươi cũng không cần phải ủ rũ như vậy. Ta nghĩ chung quy vẫn có thể trị liệu tốt.”

Nói đến đây liền có nha hoàn vào bẩm báo, nói Thái hậu cho gọi bọn họ vào cung.

“Chúng ta nên vào cung cảm tạ mẫu hậu.” Hắn đứng dậy nói: “Mẫu hậu nếu nhìn thấy nàng khẳng định sẽ rất vui vẻ. Người trước sau vẫn rất yêu thương nàng.”

Triển Tinh Ngừ hạ mắt, chỉ sợ là không có đơn giản như vậy.

Nàng cảm thấy hôn sự lần này không có vẻ đơn giản giống như vẻ bề ngoài, có vài chỗ cảm thấy không thích hợp.

Hai người thay quần áo mới lên xe ngựa vào Hoàng cung.

Ra khỏi cửa, Triển Tinh Ngừ liền quay đầu nhìn lại, thấy tấm biển trên cao viết “Thụy Vương Phủ”, hóa ra hắn là Thụy Vương gia.

Triển Tinh Ngừ lần đầu tiên nhìn thấy ngã tư đường cổ đại, nghe thấy chung quanh xe ngựa tiếng người ồn ào, hai bên đường cửa hàng vô số, san sát nối tiếp nhau, nhà cửa giống nhau, đường thẳng tắp, người đi đường quần áo hoa lệ, quả nhiên là phong thái của kinh thành.

“Ra ngoài kinh thành chỉ sợ không phồn hoa như vậy?” Nàng tò mò hỏi.

Hiên Viên Mặc thấy vẻ mặt nàng tò mò hết nhìn đông tới nhìn tây, cười nói: “Lạc thành là đô thành, tất nhiên là chỗ phồn hoa, nhưng Khánh Long Vương triều đã xây dựng được mấy trăm năm, nước mạnh dân giàu, khắp thiên hạ đều phồn hoa.”

Thấy nàng nhìn mọi vật rất bình thường một cách hiếu kỳ, hắn nhún mày hỏi: “Tinh Ngừ, nàng thật sự quên hết tất cả sao?”

“Đúng vậy, đợi tới lúc ở trước mặt thái hậu còn muốn ngươi nhắc nhở ta, nếu không ta nhất định sẽ rất mất mặt”

Chương 21: Yến Tiệc Tân Hôn.

“Đúng vậy, chờ đến lúc ở trước mặt thái hậu, còn muốn người nhắc nhở, nếu không ta sẽ bị mất mặt.”

Hắn mỉm cười, giống như ánh trăng trong vắt lan tỏa, “Được, có một số chuyện ta có thể nói với nàng.”

Hắn nói về một số thứ mà thái hậu yêu thích, Triển Tinh Ngữ cẩn thận lắng nghe, không biết từ lúc nào đã vào đến cung.

Xuống xe đi bộ, một thái giám đi đến cười ha hả chúc mừng bọn họ: “Chúc mừng Vương gia cùng quận chúa, ai nha, nên gọi là Vương phi. Người xem mồm miệng lão phu này, kêu ngài là quận chúa nhiều năm như vậy, nhất thời không quen miệng.”

Triển Tinh Ngữ thương cho hắn một ít đồ: “Công công không cần khách sáo, Thái hậu vẫn đang đợi sao?”

“Đang chờ người cùng Vương gia đến.” Trương công công vui vẻ ra mặt, lập tức dẫn bọn họ vào trong Từ Trữ cung của thái hậu.

Vừa mới bước vào Từ Trữ cung, ngay lập tức liền cảm nhận được vẻ cung kính, nghiêm túc của nơi này, trong đây so với Vương phủ có chỗ khác nhau, nét uy nghiêm của hoàng gia đập vào mặt, làm cho người khác không tự chủ quỳ lạy chào hỏi.

Hiên Viên Mặc thấp giọng nói: “Đội khi gặp mẫu hậu, nàng không hiểu cái gì có thể hỏi ta.”

Triển Tinh Ngữ gật đầu, hai người nhanh chóng theo Trương công công đi thẳng một đường vào trong điện.

“Thái hậu đang chờ ở bên trong, hai người mau vào đi.” Trương công công cười nói.

“Đa tạ công công.” Triển Tinh Ngữ kéo tay Hiên Viên Mặc vào trong điện, liếc mắt liền nhìn thấy được người ngồi trong điện, một phụ nhân trung niên mũ áo đẹp đẽ quý giá, thanh lịch đoan trang.

Dung mạo của phụ nhân đoan trang diễm lệ, tuy rằng đã đến tuổi trung niên, nhưng chăm sóc một cách hợp lý, cặp mắt uy nghiêm khiến cho kẻ khác sợ hãi, nhất thời làm cho người ta không tự chủ được cúi đầu.

Nhìn thấy bọn họ đi vào, nàng nở một nụ cười, khí thế uy nghiêm liền biến mất, chỉ còn lại hòa ái hiền lành.

“Tình nha đầu rốt cuộc cũng đã đến, còn có Mặc nhi, nhanh đến bên cạnh mẫu hậu.”

“Tham kiến mẫu hậu, chúc mẫu hậu vạn an.” Hai người hành lễ, tay nàng bị kéo lên: “Không cần khách khí với ai gia, ngồi đi.”

“Tạ ơn mẫu hậu.” Hiên Viên Mặc nhìn thái hậu câu nệ, từ đầu đến cuối vẫn bình thản cười, cũng không nói lời nào.

Thái hậu cười giữ lấy tay nàng xem xét: “Không ngờ được, Tình nha đầu sau một đêm đã khác. Làm thê tử của người ta, nhìn xem con hiện tại, nét mặt đều tỏa sáng.”

“Người cứ nói đùa, cũng không nên bắt nạt người thành thật như con chứ.” Nàng nói xong liền cười mỉm, cúi đầu giả dạng e thẹn.

Ác.....

Nàng thực cảm thấy chính mình ghê tởm.

“Nha đầu, người từ khi nào học được mồm mép láu lỉnh vậy?” Thái hậu trêu ghẹo: “Xem ra lập ra đình xong quả là khác. A, đúng rồi, ai gia thưởng cho các con vài món đồ, xem như là quà mừng tân hôn các con.”

“Tạ ân điển của Thái hậu.”

Thái hậu cười cười, thờ dãi: “Mặc nhi, Hoàng thượng gần đây bệnh phát tác càng trầm trọng, con đi thăm hắn đi, ta và Tình nha đầu có thể nói chuyện riêng một chút.”

“Dạ, mẫu hậu, nhi thần sẽ đến thăm Hoàng thượng.” Hắn nhìn Triển Tinh Ngữ, thấy nàng có chút lưỡng lự, hắn mỉm cười: “Tinh Ngữ, ta đi đây.”

Thái hậu cố ý bảo Hiên Viên Mặc lui đi là muốn làm gì?

Triển Tinh Ngữ nhú mày, nếu hỏi vấn đề này nàng ta sẽ nhất định sẽ không đáp, vạn nhất lộ ra thì sẽ thế nào?

Chương 22: Thì Ra Là Thế

Triển Tinh Ngừ nhủ mày, nếu hỏi vấn đề này nàng ta sẽ nhất định không đáp, vạn nhất lộ ra thì sẽ thế nào?

Khi Hiên Viên Mặc đi ra ngoài, nàng đang suy nghĩ đối sách, thì nghe được tiếng cười của Thái hậu: “Nhanh như vậy, tâm liền hướng về vị hôn phu của con rồi?”

“Mẫu hậu, ...” Nàng hơi làm nũng nói: “Ta chỉ lo lắng cho thân thể của hần.”

Thái hậu cười cười, phát tay đuổi cung nhân ra ngoài, kéo nàng vào bên trong.

“Tĩnh nha đầu, hôm nay nghe nói tiểu tử Lão Tứ đến Thụy vương phủ náo loạn, có việc này không?” Thái hậu cảm lấy phật châu xoay, ngồi xuống một bên.

“Đúng vậy, mẫu hậu, sáng sớm hần liền tới náo loạn.”

“Đứa nhỏ này thật sự là kì cục. Chạy tới Thụy vương phủ náo loạn, còn ra thế thống gì? Mặc dù hần thích con nhưng con đã là nương tử của Mặc Nhi rồi, không phải sao? Thân thể Mặc nhi luôn yếu nhược, thần toán tử có nói, con là phúc tinh của nó, nhất định có thể làm cho nó khỏe mạnh sống lâu, ai gia, cũng rất khó xử, Lão Tứ này...”

Mất thái hậu ngẩng cao lên: “Con đã cùng Hiên Viên Mặc viên phòng rồi?”

Triển Tinh Ngừ gật đầu: “Dạ, đã viên phòng rồi.”

Chung quy nàng vẫn không cảm thấy được thái hậu đang nghĩ gì, nhưng nói đến bây giờ, cũng chưa có quá quái.

Thái hậu cười cười: “Cái này tốt, tương lai nếu con có thể sinh con trai cho nó, cũng không đứt đoạn kế thừa hương khói tổ tông, ai gia cũng có thể ăn nói với tiên hoàng.”

Trong phòng lâm vào yên tĩnh.

Thái hậu im lặng xoay Phật châu, trong miệng niệm kinh Phật.

Triển Tinh Ngừ đang đứng mà đầu trống rỗng, nhất thời cảm thấy xấu hổ.

Thái hậu đang chờ nàng nói chuyện sao?

Nàng nên nói như thế nào?

“Mẫu hậu, người có phải muốn nói gì với con?”

Thái hậu cũng không ngờ mất, vẫn đang xoay Phật châu.

“Nha đầu, hiện giờ con đã vào được Thụy vương phủ. Ai gia coi như là cho cha mẹ đã chết của con công đạo.”

Nói tới đây, nàng mở to hai mắt, đồng mâu đen láy, có chút sâu không lường: “Bệnh tình của Mặc nhi ai gia cũng thật lòng quan tâm, nó có làm sao con cũng phải nói cho ai gia, cũng nên tìm danh y tốt, cố gắng trị tốt bệnh của nó. Có tin tức gì, có thể nói với Mộng Nhi.”

Đồng mâu Triển Tinh Ngừ nhất thời co rút nhanh.

Quan tâm bệnh tình, chó má!

Thái hậu này rõ ràng là muốn nàng giám sát Hiên Viên Mặc, bảo cho nàng mọi hoạt động của hần.

Hơn nữa bên người cô còn có cơ sở ngầm Mộng Nhi, chuyên dùng để chuyển giao tin tức.

Nói như vậy, lời nói của Hiên Viên Quyết là sự thật, kì thật nàng chính là tay sai của Thái hậu sao?

Gả cho Hiên Viên Mặc, cũng là vì mục đích Thái hậu muốn giám sát Hiên Viên Mặc sao?

Có cần thiết không, Hiền Viên Mặc dù sao cũng chỉ là một cái ma ồm thôi, uy hiếp được nàng cái gì?

“Dạ, mẫu hậu, nhi thần tuân lệnh.” Nàng vuốt nhẹ cằm: “Mẫu hậu còn cái gì phân phó không ạ?”

“Con đi đi, ai gia phải tu hành.” Nàng nhắm mắt lại, cũng không mở ra.

“Dạ, nhi thần xin cáo lui.” Nàng khó chịu nhìn lão thái bà kia một cái, xoay người rời đi.

Đi khỏi Từ Trữ cung, nàng cảm thấy thoải mái hơn.

Nơi này rất áp lực.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Hoa Hồng Lửa.

Nơi này rất giống một cái lồng vàng.

May mắn nàng không rơi xuống hoàng cung, bằng không nàng nhất định sẽ ghen mà chết.

Hiền Viên Mặc còn chưa tới, nàng liền tới cầu ngọc trước Từ Trữ cung xem cá.

Nước chảy dưới cầu róc rách vô cùng trong, có thể nhìn thấy được cá bơi, rất tự tại.

Một nam nhân đến bên cạnh nàng, Triển Tình Ngữ cũng không để ý, đột nhiên bị người vỗ vai: “Triển Tình Ngữ?”

Nàng quay đầu lại, nhìn thấy Hiền Viên Quyết.

Hắn vẫn bộ dạng của hôm qua điên cuồng không kiềm chế được, nhìn thấy nàng, tính tình của hắn lại bộc phát: “Hừ, ngươi không nhìn thấy Tứ đệ ta?”

Triển Tình Ngữ như rơi vào mê: “Nhìn thấy thì như thế nào?”

Người này thoát nhìn tính tình táo bạo, so sánh với Hiền Viên Tiêu càng thẳng thắn hơn.

“Cũng chẳng có gì, ta đã nói với hắn rằng ngươi chỉ là một tiện nhân tính tình lăng ló, hắn còn không chịu tin, thế nào cũng muốn mình phải nhìn thấy, tận mắt chứng kiến ngươi tuyệt tình như thế nào, sao lại không tin lời nói thật lòng của ta.” Hắn một câu trực tiếp mắng nàng, trong lời nói còn có một loại biểu cảm hèn mọn, khinh thường.

“Tam Vương gia, ngươi không thể vũ nhục Vương phi.” Nha hoàn một bên khuyên nhủ: “Nơi này là hoàng cung, ngươi vẫn bớt tranh cãi đi.”

Hiền viên Quyết cười lạnh một tiếng, “Nơi này có chỗ cho nô tài ngươi nói chuyện sao? Ta cứ tưởng nàng tiện nhân, nàng vốn chính là một cái tiện nhân.”

Triển Tình Ngữ nắm chặt tay: “Mắng đủ chưa, Hiền Viên Quyết?”

“Ta chưa mắng đủ!” Hắn khinh miệt nhìn nàng: “Ngươi cùng Hiền Viên Mặc đều là cùng một loại.”

Đủ rồi!

Tên vô lại này một mực nói nàng là tiện nhân, nghĩ nàng là một cái đầu gỗ hoặc kẻ điếc nên không nghe được?

“Tốt!” Nàng không giận mà cười, ngẩng đầu: “Ngươi không phải hận ta, chán ghét ta sao? Ta sẽ đứng chỗ này, cho ngươi đánh, cho ngươi trút giận, thế nào? Nếu đánh chết ta, ta X ngày mai ngươi phải chết!”

Ánh mắt của nàng hung ác lạ thường, biểu tình trên mặt dữ tợn, giống như con báo bị chọc giận, sắp phát ra sát khí mạnh mẽ.

Nàng nói những lời kiên quyết này, cắt đứt trực tiếp, nhất thời làm cho hắn hơi không biết làm thế nào.

Hắn chưa từng nghe thấy một nữ nhân nào, thậm chí nam nhân nào dám nói với hắn những loại lời nói này!

Hắn cũng không dự đoán được nàng lại có phản ứng thế này.

Nàng mãnh liệt không kiềm chế, nàng giống như một đóa hoa hồng lửa, hào quang bắn ra bốn phía.

Tâm Hiên Viên Quyết chấn động, nhưng lại không có cách nào dời mắt ra khỏi mặt nàng, hào quang của nàng chiếu thẳng vào mắt hắn.

Ánh mắt hoang dại, ánh mắt chất đầy hung ác cùng phần nộ.

Hắn thấy được ánh ngược của bản thân trong mắt nàng.

Triển Tình Ngữ hừ một tiếng, thấy hắn nhìn chằm chằm chính mình, ánh mắt phức tạp, cười lạnh: “Ngươi đúng là không có can đảm. Nếu không dám đánh, ta nói cho ngươi biết, về sau nhìn thấy ta nên khách khí một chút, đừng làm cho ta nghe thấy ngươi mắng ta là tiện nhân. Ta không có thiếu tiền của ngươi.”

Hiên Viên Quyết lúc này mới khôi phục tinh thần lại.

Hắn cúi đầu thấp xuống chữi bản thân mình một tiếng, hắn sao lại thế này, từ nhỏ hắn đã nhận thức Triển Tình Ngữ, vừa rồi sao lại nhìn nàng đến thất thần.

Hơn nữa, nàng tuyệt đối không giống Triển Tình Ngữ, một khắc trước đó, hắn thật sự hoài nghi người đang khiêu khích trước mặt mình là một người khác.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Nguy Cơ Thật Lớn

Hơn nữa, nàng tuyệt đối không giống Triển Tình Ngữ, một khắc trước đó, hắn thật sự hoài nghi, người đang khiêu khích trước mặt mình là một người khác.

“Hừ, bốn vương không đánh nữ nhân, loại người như ngươi ta không cần phải đánh, làm ô uế tay của ta.” Hắn ngênh ngang bước đi.

Triển Tình Ngữ mở to mắt kinh thường, tên vô lại này tốt nhất nên chết đi.

“Vương phi, người đừng để ý, tính tình của Tam điện hạ chính là như vậy.” Nha đầu kia bộ dạng giống như đã quen biết nàng, mi thực thanh tú, nhìn nàng nói: “Thái hậu phân phó, về sau nô tỳ Mộng nhi sẽ đi theo người.”

Triển Tình Ngữ nhú mày.

Nàng ta chính là Mộng nhi?

Người giám sát cũng tới.

Được, về sau về nhà còn phải đề phòng cơ sở ngầm này rồi vừa phải diễn trò, vừa phải phối hợp.

Nhất định phải tìm ra biện pháp đuổi nàng đi.

Triển Tình Ngữ cười cầm lấy tay nàng: “Mộng nhi, ngươi cũng là người mẫu hậu tín nhiệm, về sau tới bên ta, ta cũng sẽ đối xử tốt với ngươi.”

Mộng nhi bình thần nói: “Đa tạ Vương phi, người xem, Vương gia đã tới.”

Hiên Viên Mặc đi lên cầu, thở dài: “Bệnh của hoàng huynh phát ngày càng trầm trọng. Tình Ngữ, có phải chào tạm biệt mẫu hậu nữa không?”

“Mẫu hậu đang niệm Phật, chúng ta không nên đi quấy rầy người, về phủ đi.” Nàng cùng hắn bước đi.

Ngồi trên xe ngựa, Triển Tình Ngữ hỏi: “Đương kim hoàng thượng bệnh rất nặng sao?”

“Đúng vậy, à, nàng cũng không nhớ rõ chuyện này. Phụ hoàng từ trần hai năm trước. Hoàng thượng là con cả của phụ hoàng, do Hiếu Hiền hoàng hậu sinh ra, hoàng hậu chết sớm, sau phụ hoàng mới lập mẫu hậu.”

“Thì ra là thế.” Trong xe ngựa có giường mềm, nàng dựa vào đó rồi kéo hắn nằm xuống, “Nếu Hoàng Thượng kia băng hà...”

Hắn hoảng sợ, vội vàng che miệng nàng: “Lời này không thể nói.”

Triển Tình Ngữ bĩu môi: “Được rồi, vậy không nói.”

Nàng còn có thể không rõ sao?

Bệnh của Hoàng thượng không chừng có liên hệ với thái hậu, nàng muốn giúp đưa con của mình trở thành hoàng đế đi.

Đã chết, ai có thể thay chỗ?

Hơn nữa, nàng còn làm tốt chuyện đem nàng giám thị Hiến Viên Mặc, có thể nàng nghĩ rằng Hiến Viên Mặc sẽ chiếm ngôi vị này?

“Ngươi không phải con thái hậu thân sinh ra sao?”

Hiên Viên Mặc gật đầu: “Lúc ta bảy tuổi mẫu phi đã chết, thái hậu thấy ta bơ vơ đáng thương, liền nhận ta nuôi lớn bên cạnh nàng. Tam ca cùng Tứ ca mới là con nàng thân sinh ra.

Triển Tình Ngữ hừ một tiếng: “Ta nói, quả nhiên...”

Nếu là đưa con thân sinh ra, sao nàng lại có thể đối xử như vậy với Hiến Viên Mặc.

“Cái gì?” Hấn nghi hoặc trừng lớn mắt.

Triển Tình Ngữ vươn tay ôm lấy mặt hấn, cười nói: “Không có việc gì, ta nói quả nhiên ngươi không phải cùng anh em cùng một mẹ sinh ra với họ, chọc ngươi đau như vậy, bọn họ không thích ngươi. Quả nhiên là có nguyên nhân.”

Trong lòng nàng cảm thấy nguy hiểm đang tới, người này có biết chính mình đang gặp nguy hiểm hay không?

Sau này hấn tuyệt đối sẽ không còn an toàn. Triển Tình Ngữ nhất thời muốn đứng lên bảo vệ hấn.

Không được, nàng phải bảo vệ hấn, bảo vệ tốt ngốc tử này.

Càng thấy tình trạng hấn như vậy, nàng càng không thể ngồi yên.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Thay Đổi Bản Thân

“Ta đột nhiên cảm thấy ngươi rất đáng yêu, không phải sao?” Nàng cười hì hì véo mặt hấn, khiến cho mặt hấn càng đỏ hơn.

Một đường hai người cùng nhau cười đùa, rất nhanh đã về tới Vương phủ.

Một màn xuong vây trong Lâm vương phủ, trong hoa viên đang có một người uống rượu giải sầu, xung quanh hấn tập trung không ít bình rượu, hơn nữa, tất cả đều trống rỗng.

“Còn uống?”

Hiên Viên Quyết bước đến chòi nghỉ mát thấy bình rượu khắp mặt đất, châm biếm nói: “Vì tiện nhân kia mà ngươi làm khổ chính mình như vậy? Còn vì nàng mua rượu? Nàng đáng giá sao?”

“Huynh muốn uống hay không?”

Hiên Viên Tiêu hừ một tiếng, ném cho hấn một bình rượu, miệng hấn nhếch lên: “Ngươi nghĩ rằng ta và huynh sẽ vì tiện nhân kia mượn rượu giải sầu sao? Chẳng lẽ huynh cho rằng trước kia ta yêu Triển Tình Ngữ sao?”

“Thôi đi, nếu không phải thì ngươi làm vậy là vì cái gì?” Hai gương mặt giống nhau y như đúc làm cho người ta lẫn lộn. Hiên Viên Quyết uống rượu, vỗ vỗ bả vai hấn: “Tiêu, nếu ngươi cảm thấy khó chịu thì nói ra đi.”

Hiên Viên Tiêu hừ một tiếng: “Huynh nghĩ ta như vậy sao?”

Hấn lười biếng vứt chén rượu trong tay xuống dưới đất: “Nói thật cho huynh, ta chưa từng có yêu Triển Tình Ngữ. Ngay từ đầu, chính là cô ta bò lên giường của ta, nếu không xem nàng là người thân cận bên mẫu hậu, còn có chỗ lợi dụng, ta mới lười cùng nàng diễn trò.”

Hấn tỏ vẻ không quan tâm.

Hiên Viên Quyết châm biếm nói: “Như vậy sao ngươi lại gấp gáp từ nơi xa trở về? Còn tức giận uống rượu giải sầu?”

Hiên Viên Tiêu cười ha ha: “Huynh thật ngốc, ta gấp gáp trở về là vì đại quân cũng đã quay trở về. Huynh viết thư cho ta nói là nàng phải gả cho Hiên Viên Mặc, ta rất không thích chuyện này. Sở dĩ khó chịu như vậy, đó là vì nàng vốn là nữ nhân của ta, mặc kệ nói thế nào để cho nữ nhân của mình bị người khác cướp đi, ta có thể cao hứng sao? Tuy rằng ta không yêu nàng, nhưng ta không đồng ý nhượng lại vật của ta, huống chi...”

Hắn nhớ tới biểu tình buổi sáng của Triển Tinh Ngữ.

“Huống chi, không thể để nàng tự rời khỏi ta, hẳn là ta không cần nàng.” Hắn hừ một tiếng.

Hiên Viên Quyết cười ha ha: “Sao? Nói như vậy kỳ thật ngươi căn bản không cần nàng?”

“Ta vì cái gì mà cần nàng ta? Huống chi ta trở về còn có nguyên nhân khác. Mẫu hậu, sao lại đem nàng gả cho Hiên Viên Mặc, cái gì thần toán tử, huyênh tin sao?”

Hiên Viên Quyết nhướn mày: “Ta không tin.”

“Chuyện này không đơn giản như vậy.” Hiên Viên Tiêu uống ngụm rượu rồi nói: “Còn có sự việc rất kì quái, huynh có phát hiện ra, Triển Tinh Ngữ hiện tại hoàn toàn không giống Triển Tinh Ngữ trước kia.”

“Đúng vậy, giống như...”

Hai người bọn họ nhìn thẳng nhau, cùng nói một lúc: “một người khác.”

Hiên Viên Quyết vỗ bàn đứng dậy: “Có thể nàng là giả?”

“Không, sáng sớm ta đã kiểm tra rồi, thân thể của nàng thật là Triển Tinh Ngữ. Nhưng cách nàng nói chuyện, biểu cảm cùng động tác của nàng với Triển Tinh Ngữ hoàn toàn không giống. Nàng nói mất trí nhớ? Huynh nghĩ có thể tin sao?”

Hiên Viên Tiêu nghĩ đến câu nói kia, vẫn cảm thấy buồn cười.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Âm Áp.

Hiên Viên Tiêu nghĩ đến câu nói kia, vẫn cảm thấy buồn cười.

Nhưng, không giống Triển Tinh Ngữ lúc trước lại tạo nên một lực hấp dẫn vô hình, làm cho hắn bị nàng hấp dẫn lúc nào không hay.

“Mất trí nhớ? Ha ha...” Hiên Viên Quyết cười ha ha, hắn ném nát bình rượu trong tay: “Nữ nhân này còn có thể lấy cái cớ buồn cười vậy sao? Đêm đó ta thấy nàng ta vẫn bình thường, thậm chí còn đánh ta bất tỉnh, chính vì không cho ta làm tổn thương Hiên Viên Mặc.”

Hắn nhớ lúc đó mình bước vào, nàng ở phía sau, không biết vì sao hắn lại hôn mê bất tỉnh.

Tỉnh lại thì nhìn thấy Hiên Viên Mặc đang treo lụa trắng lên sà ngang.

Dù sao, nhất định là nàng làm, nếu nàng muốn đi một đường cùng với Hiên Viên Mặc thì đương nhiên đối nghịch với bọn họ.

“Nhưng mà ta vẫn thấy kì quái, lúc ta tỉnh lại, bản thân nàng dường như thay đổi. Nàng che chở cho Hiên viên Mặc, quả thật là ngạc nhiên. Một người không có khả năng đột nhiên biến thành một người khác đúng không? Trừ phi, nàng căn bản không phải là người kia.” Hiên Viên Quyết nghĩ tới nghĩ lui, vẫn cảm thấy rất khả nghi.

“Chuyện này nhất định ta phải điều tra cho rõ. Nàng đột nhiên thay đổi giống một con báo mẹ giương nanh múa vuốt.” Hiên Viên Tiêu sờ sờ cằm, có chút đau đầu, tại sao lại là Hiên Viên Mặc.

Hắn nhớ tới ánh mắt nàng kiên cường vô lễ, cả người liền trào dâng một nỗi khát vọng chinh phục, hẳn thật muốn biết rốt cuộc thì chuyện gì đã xảy ra.

Buổi tối hôm nay, Triển Tinh Ngữ cùng Hiên Viên Mặc ở trong phòng dùng bữa, còn mời Mộc Lưu Thương cùng dùng chung.

Đồ ăn vừa mới mang lên, Mộc Lưu Thương lại không có ở đây, Triển Tinh Ngữ vội biếng dựa vào ngực Hiên Viên Mặc, khước miệng cong lên.

Đợi cho Lưu Mộc Thương đến dùng bữa, xem nàng chinh hấn như thế nào.

Ai bảo hấn dám đùa giỡn nàng.

Tuy rằng nàng thích soái ca nhưng không có nghĩa là nàng thích bị soái ca trêu đùa.

Loại cảm giác này rất khó chịu.

Hiên Viên Mặc cúi mắt xuống, dịu dàng vỗ về óc của nàng: “Tinh Ngữ đói bụng chưa, nàng ăn điêm tâm trước đi.”

“Không cần, ta không đói bụng.” Nàng ngẩng đầu cười khanh khách rồi nâng mặt hấn lên nhìn: “Mặc, đã có ai nói chàng rất đẹp chưa?”

Hấn thân nhiên nói: “Ta không cần, nam nhân có đẹp hay không cũng không quan trọng.”

“Chàng so với ta muốn đẹp hơn” Nàng chau mày “Đáng lẽ khuôn mặt này phải ở trên người ta chứ, như vậy mới xứng.”

Hấn bị nàng chọc cười, ...

Hồ hấp của hấn có chút dồn dập, không dám nhìn nàng.

“Làm sao vậy?” Thấy hấn đỏ mặt đến ngạc nhiên, nàng có làm cái gì kì quái đâu, đột nhiên cảm giác được gì đó, nhất thời hiểu rõ.

“Mặc.....” Âm cuối của nàng thật sự rất dài, mang theo chút châm chọc nhẹ nhàng.

Hiên Viên Mặc quay đầu lại, thấy nàng chủ động kéo cổ hấn, hai người nháy mắt gần trong gang tấc.

“Ngữ nhi...” Hấn lẩm bầm tên nàng, môi chạm vào môi của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Phong Hàn?

“Ngữ nhi...” Hấn lẩm bầm tên nàng, môi chạm vào môi của nàng.

Ngay tại lúc hai đôi môi gần sát nhau, một trận cười từ bên ngoài truyền vào.

Hiên Viên Mặc hoảng sợ, vội vàng buông nàng ra, khuôn mặt của hấn như bị nhuộm đỏ, không dám nhìn ra ngoài.

Triển Tinh Ngữ nhưn mi, hóa ra là Mộc Lưu Thương, người này chuyên quấy rầy chuyện tốt của người khác.

Mộc Lưu Thương cười như không cười nhìn nàng, đôi mắt tím mang theo vài phần châm chọc: “Ngại quá biểu đệ, hóa ra là biểu đệ cùng biểu muội ân ái, thật sự khiến người ngoài ghen tị nha.”

Triển Tinh Ngữ hừ một tiếng: “Người tới thật đúng lúc.”

Ánh mắt Mộc Lưu Thương có chút phức tạp: “Đúng vậy, ta không nghĩ mình lại đến đúng lúc như vậy. Nếu có chút không tiện, ta cáo lui trước.”

“Biểu ca!” Hiên Viên Mặc ngẩng đầu nhìn hấn: “Không cần, không cần đi, chúng ta dùng bữa tối đi.”

Hấn đứng lên, có hơi xấu hổ cùng mất tự nhiên.

Mộc Lưu Thương cười nói: “Được rồi, chờ chúng ta dùng xong bữa tối, ta sẽ lập tức rời đi, không quấy rầy thời gian của hai người.”

“Biểu ca không cần khách khí, mời ngồi.” Triển Tinh Ngữ ngoài cười nhưng trong không cười nói.

Thấy hấn ngồi xuống, miệng nàng nhếch lên “Vương gia nói người thích ăn Đông Pha Nhục*, hôm nay sai đầu bếp chuẩn bị, mời dùng.”

*Đông Pha Nhục: Ở Hàng Châu có một món ăn thịt lợn xắt hình vuông tựa tựa món thịt kho Tàu, nhưng không có nhiều nước, khô hơn, màu sắc trông đậm đà hơn, thịt săn hơn. Người Trung Quốc đặt tên món thịt đó là “thịt Đông Pha” (Đông Pha Nhục) để tưởng nhớ cụ Tô, vì cụ thích ăn món này. Người ta dùng loại thịt heo, loại ba rọi tươi xắt thành miếng to bản, hình chữ nhật, rồi để vào nồi đất cùng với rượu vàng Thiệu Hưng để làm chất nước

để ninh; đập nắp cho kín hơi, ninh cho đến khi ráo nước, có màu sắc đỏ au là được.

“Biểu muội thật sự là có lòng, làm cho ta cảm thấy vừa mừng vừa lo” Hấn nhìn món đông pha nhục trên bàn, gấp một miếng.

Triển Tình Ngữ theo dõi hấn: “Thế nào?”

Đông Pha Nhục được bỏ thêm gia vị, nhất định là rất thú vị.

Chỉ sợ, có thể cho hấn “dư vị sau khi ăn vô cùng khó quên”.

Mộc Lưu Thương về mặt không đổi, gật gật đầu: “Nói thật hôm nay ta bị phong hàn, ăn bất cứ thứ gì cũng không biết rõ hương vị, cho nên không thể biết được hương vị của món Đông Pha Nhục này, thật quá đáng tiếc.”

Hấn thở dài, “Thật sự là không có lộc ăn.”

Khỏe miệng Triển Tình Ngữ run rẩy, hấn bị phong hàn sao có thể, ban ngày hấn vẫn rất tốt a.

“Biểu ca nhiễm phong hàn sao? Hôm nay thời tiết cũng không lạnh.” Hiên Viên Mặc kinh ngạc nói: “Đã cho người đi lấy thuốc chưa?”

“Là do buổi sáng sau khi từ biệt hai người, tại hại từ Thủy các đi ra, không cẩn thận rơi vào hồ sen, tuy rằng nói là thời tiết đầu hạ, nhưng vị nhiễm lạnh từ nước.”

Hấn quay đầu hắt xì một cái.

“Không được, để ta ăn cơm một mình đi, cho người đem đến phòng của ta. Tránh cho hai người không bị lây phong hàn, đó là lỗi của ta.” Hấn đứng dậy, tao nhã xoay người rời đi, để lại một đồng thịt.

Triển Tình Ngữ trừng cái ót của hấn.

Phong hàn? Xứng đáng!

Nhưng.....

Nàng nhìn chằm chằm đồng Đông Pha Nhục đã được bung ra trên bàn, nhất thời trong lòng bức bối.

Tiện nghi cho hấn!

Lại để cho hấn thoát hôm nay.

Hấn không phải là đang giả bệnh đó chứ?

Bộ dáng không chút lo sợ, thậm chí không chút biến hóa, làm cho nàng vô cùng nghi ngờ.

Hấn đang bệnh thật hay giả vờ bệnh?

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Pk Lần Thứ Nhất

Hấn đang bệnh thật hay giả vờ bệnh?

Theo nàng thấy, bộ dạng của hấn không giống như là sinh bệnh, nếu không phải, biểu hiện của hấn cũng quá bình thường rồi.

Người bình thường ăn vào, đoán chừng lập tức nôn ra ngay.

Trừ phi hấn không bình thường.

Hấn lại dám nuốt vào.

Hiên Viên Mặc nói: “Ngữ nhi, sao nàng không ăn cơm? Nhìn cái gì?”

Hấn gấp một khối Đông Pha Nhục vào bát nàng.

Triển Tình Ngừ ừ một tiếng, không yên lòng gấp bỏ vào miệng.

Đầu tiên là vô cùng chua, chua đến nỗi răng đều mất cảm giác, rồi vô cùng cay, cay đến miệng không còn là của chính mình, sau đó là ngũ vị tạp trần, một mùi ôi thiu xông vào mũi.

Nàng trừng to mắt, đột nhiên phun ra.

“Ngừ nhi, ngươi làm sao vậy?” Hiên Viên Mặc kinh hãi đỡ lấy nàng, thấy miệng nàng phun ra Đông pha nhục, vội vàng tìm nước: “Nước, mau lấy cho ta nước.”

Nhưng khi nàng uống hết một ngụm, đột lấy âm trà súc miệng.

Ông trời, tư vị này thật đáng sợ!

Triển Tình Ngừ cầm đũa ăn hoàng liên(một vị thuốc tay rất đắng), có khổ mà không nói lên lời.

Nàng không nghĩ tới, Hiên Viên Mặc lại gấp một khối Đông Pha Nhục cho nàng, mà chính mình lại cho vào miệng không hay biết.

Nàng nén giận, không còn gì để nói.

Nàng tự làm tự chịu.

Triển Tình Ngừ nhất thời tức giận tràn lan, nghĩ thầm tất cả đều là do Mộc Lưu Thương.

Không phải hần, nàng sao lại làm ra những điều đáng sợ đến như vậy?

Lúc này nàng thật sự tin rằng hần bị bệnh, bởi vì không ai chịu được đồ ăn này.

Hần lại có thể nuốt, trừ phi hần không phải là người.

“Ngừ nhi, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?” Hiên Viên Mặc một bên vỗ lưng nàng, một bên thấy nàng ngừng lại, thở hồng hộc nói: “Đông Pha Nhục ở trên bàn kia khó ăn quá, đem bỏ nó đi.”

Nàng đoán, ngay cả chó cũng không ăn được.

Nàng cũng không biết rằng, ở một chỗ khác, sau khi Mộc Lưu Thương đi ra khỏi phòng khách, đợi đến chỗ không có người, hần bỗng nhiên chống tay chỗ bụi cây non không ngừng, xem chút nữa là nôn ra cả dạ dày, hần mới ngừng lại được.

“Triển Tình Ngừ a Triển Tình Ngừ, ngươi cũng thật là hung ác” Hần lấy khăn lau cạnh trên khóe miệng, đến chỗ hồ nước rửa sạch miệng.

Không được, hương vị bên trong miệng không tan hết.

Lần nói lắp đầu tiên của hần chính là lúc gặp phải ánh mắt tà ác đến tận cùng của nàng.

Nhưng hần sẽ không để cho nàng chê cười, tuyệt đối không cho nàng phát hiện ra.

Hần biết đây là do nàng cố ý làm ra, mục đích chính là muốn chê cười hần nhưng hần không để nàng thực hiện được.

“Quả ớt nhỏ, ngươi thật sự đủ cay” Hần chà chà miệng, vẫn cảm thấy buồn nôn.

Vì duy trì vẻ bình tĩnh như thường, hần cố chịu hương vị kia, ngậm thịt ra ngoài. Hơn nữa còn thành công giấu được nàng, thấy nàng thất vọng khiến cho hần cười không dứt.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Muốn Đấu Với Ta?

Hơn nữa còn thành công giấu được nàng, thấy nàng thất vọng khiến cho hần cười không dứt.

“Hừ, quả ót nhỏ muốn đấu với ta, nàng còn phải học nhiều.” Hấn tựa vào bên cạnh Thủy các, về mặt mang theo về lười biếng cùng mê người, lại có chút bất đắc dĩ: “Thật đúng là hung ác.”

Tuy rằng thành công làm cho nàng không chê cười được hấn, nhưng đại khái đêm nay hấn sẽ mất ngủ rồi.

Hương vị đáng sợ này đoán chừng sẽ đi theo hấn cả mấy ngày.

Lần này đến kinh thành, vốn tưởng là một hành trình nhàn chán không ngờ tới lại xuất hiện điều thú vị từ nàng.

Nhưng...

Hấn nhớ lại lúc vừa vào phòng khách nhìn thấy một màn thân mật kia. Nàng cùng Hiên Viên Mặc tình cảm tốt lắm sao?

Không biết vì cái gì, một màn kia như âm hồn không tan cứ hiện trước mặt hấn.

Điều này làm cho hấn có chút buồn bực.

Ánh trăng đêm nay rất đẹp, hấn ngẩng đầu, thế nhưng dưới ánh trăng chợt như nhìn thấy bóng hình của nàng.

“Mộc Lưu Thương!” Hấn vỗ vỗ đầu mình, cũng mất đi đáng về lười biếng: “Đừng quên nguyên tắc của ngươi.”

Vợ huynh đệ không thể đùa giỡn.

Hấn biết rõ đó là vợ của Hiên Viên Mặc, là người hấn không thể đụng vào.

Mặc dù rất hận vì là người tới trễ, nhưng hấn có thể ra tay sao?

Đêm nay giống như đang chịu tội, mãi không hết.

Triển Tình Ngữ bị Đông Pha Nhục đáng sợ khiến cho cả đêm thấy buồn nôn. Liều mạng ăn đồ khác nhưng cái hương vị này vẫn không chịu biến đi.

Hiên Viên Mặc thấy nàng khó chịu cũng vô cùng khẩn trương, đuổi đầu bếp kia đi.

“Không liên quan đến hấn. Ta chỉ là không thích hương vị của Đông Pha Nhục. Không thể vì nguyên nhân này đuổi người ta đi, đã quên không nói chuyện này cho người, ta không để ý nên ăn nhầm” Nàng nói.

Đầu bếp kia theo mệnh lệnh của nàng mà làm, làm sao nàng có thể để người ta bị đuổi?

Hiên Viên Mặc nhíu mi: “Nhưng nàng khó chịu như vậy...”

“Không có việc gì, người ngủ đi, ta nghĩ ngày mai có thể sẽ tốt hơn. Nàng che miệng lại, có hơi buồn nôn.

“Nàng từ từ.....” hấn cầm cái gì đó chạy lại chỗ nàng: “Nàng ăn viên thuốc này đi, đây là thuốc trước kia Hoắc Ứng đưa cho ta, ăn nó vào nàng có thể dễ ngủ hơn.

“Thuốc ngủ?” Nàng uống viên thuốc kia, mặc kệ, ngủ trước nói sau.

“Có thể nói là như vậy” Hiên Viên Mặc đỡ nàng nằm xuống, “Ngày mai nàng sẽ tốt hơn, về sau sẽ không làm món Đông pha nhục nữa.”

Hấn có chút tự trách, “Là do ta không biết nàng không thích ăn.”

“Không có việc gì, là do ta lúc ấy không yên lòng.” Nàng vừa nói liền cảm thấy được cơn buồn ngủ đang kéo đến, thiếp đi rất nhanh.

Hiên Viên Mặc thấy nàng ngủ yên, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, cũng lên giường nằm bên cạnh nàng.

“Ngủ nhi...” Hấn nhẹ nhàng ôm nàng, dịu dàng vuốt nhẹ khuôn mặt của nàng.

Ánh trăng tiến vào qua tấm lụa mỏng nơi cửa sổ, trải xuống đất những ánh bạc lấp lánh, giống như mặt nước lan tỏa, làm cho người khác cảm thấy bình yên.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Hấn Dịu Dàng

Ánh trăng tiến vào qua tấm lụa mỏng nơi cửa sổ, trải xuống đất những ánh bạc lấp lánh, giống như mặt nước lan tỏa, làm cho người khác cảm thấy bình yên.

Hấn lắng lắng nhìn nàng chăm chú, không biết nghĩ đến cái gì, khuôn mặt bỗng nhiên dịu dàng rồi lại đột ngột âm trầm.

Một lúc sau, có ánh trăng rơi trên người hấn cùng nàng, mềm mại, im lặng.

“Ngủ đi, Ngủ nhi của ta.” Hấn nhắm mắt lại, ôm nàng chìm vào giấc ngủ.

Có lẽ ánh trăng đêm nay quá mức yên lặng dịu dàng làm cho hấn cũng rơi vào bên trong đại dương ấm áp.

Hấn biết, nàng là do trời cao ban cho hấn, là món quà tốt nhất.

Tuy rằng trong cuộc đời của hấn đã có nhiều thứ, ông trời sau cùng toàn đoạt đi những thứ tốt nhất của hấn.

Lúc này, cho dù thế nào hấn cũng muốn giữ nàng lại.

Một đêm yên giấc. Thẳng đến khi phương đông hừng sáng.

Triển Tình Ngữ tỉnh lại, nhìn khuôn mặt hấn đang say giấc trước mặt nàng.

Trong giây lát nàng suýt nữa quên.

Dường như trong thời gian rất ngắn nhưng lại có nhiều chuyện xảy ra.

Kỳ thật chẳng qua mới có một hai ngày mà thôi.

Ở cổ đại...

Nàng nhìn mặt hấn mới có thể nhớ rõ chính mình.

Người này a, nói thật ra, thật sự so với lúc ở hiện đại gây cho nàng không ít phiền não, ngược lại còn nhiều hơn.

Nàng muốn bảo vệ hấn, không để cho người nào khi dễ hấn, làm cho hấn có thể lộ ra khuôn mặt vui vẻ.

Hiên Viên Mặc.....

Có lẽ những người phụ nữ thường yêu thích những thứ nhỏ bé, yếu đuối, những thứ đó thường kích thích tâm lý muốn bảo vệ của bọn họ. (Nguyên văn là 也许女人偏爱弱小的东西, 那会激起他们的保护欲.)

Nhưng Hiên Viên Mặc vừa làm cho người ta cảm thấy đau lòng, vừa cảm thấy kính nể.

Hấn không phải là loại người khúm núm, một chút chính kiến cũng không có, chỉ cần cho hấn thời gian, hấn cũng chưa từng núp ở sau lưng người khác, mà lại dùng thân thể yếu ớt của hấn đứng ra bảo vệ người hấn yêu.

Hấn cũng không giống như bề ngoài thoát nhìn yếu đuối mỏng manh. Triển Tình Ngữ cảm nhận được, hấn là người ngoài mềm trong cứng.

Lông mi Hiên Viên Mặc giật giật, chậm rãi mở mắt.

“Ngủ nhi, nàng tỉnh rồi, hiện tại đã cảm thấy khá hơn chưa?” Hấn vội vàng hỏi.

Triển Tình Ngữ có chút cảm động, lúc này nàng đã không còn khó chịu.

“Không có việc gì nữa, ngủ ngon giấc thì cảm giác tốt hơn nhiều.”

“Vậy là tốt rồi” Hấn nhẹ nhàng thở ra, nở ra nụ cười trẻ con.

“Nhưng mà...” Nàng lại gần nhìn đôi môi anh đào của hấn, “Hôn ta, Mặc, hương vị kia làm cho ta không thoải mái.”

Sắc mặt Hiên Viên Mặc đỏ lên, gật gật đầu, hôn một cách nhẹ nhàng lên môi nàng, sau một hồi thì chuyển thành hôn sâu.

Lưỡi hai người quấn lấy nhau, hô hấp càng trở nên dồn dập.

Vẫn chỉ mặc có mỗi áo trong, trong lúc hỗn loạn, không biết đã bị ai cởi ra.

Hương vị hôn thay đổi, trở thành một màn cuồng hoan.

“Uhm... Mặc...” Nàng nhẹ nhàng ngâm khẽ, nụ hôn dần chuyển xuống dưới, dừng lại ở cổ nàng, lưu lại vết hôn mờ ám.

Hô hấp dồn dập tốc đến loạn, nàng rên nhẹ, đã sớm đem hương vị của Đông pha nhọc quăng lên chín tầng mây.

“Ngũ nhi, ta muốn... muốn...” Hai má hấn ửng hồng, nói chuyện lấp bắp.

Nàng nở nụ cười: “Đồ ngốc, ta là của người...”

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Châu Báu Yêu Thương

Nàng nở nụ cười: “Đồ ngốc, ta là của chàng...”

Hiên Viên Mặc nhìn nàng chăm chú, đôi mắt đen láy hiện lên một tia tình cảm chậm chậm lan tỏa, hấn nhẹ nhàng hôn nàng, giống như châu báu trân quý, dùng tất cả dịu dàng.

Nắng sớm chiếu vào bên trong, rèm lụa buông xuống đầu đi xuân tình, lúc cảm xúc mãnh liệt, nàng thấp giọng kêu lên, đầu ngón tay của nàng để lại dấu ấn màu đỏ trên lưng hấn.

Mãi cho đến khi hoan ái xong, hấn vẫn liên tục hôn lên môi nàng thật nhẹ nhàng.

Đầu ngón tay của Triển Tình Ngũ lướt qua ngực hấn, da thịt thiếu niên trơn mịn, chạm vào giống như sò lên tơ lụa, màu sắc da rõ ràng, không phải kiểu da tái nhợt.

Nàng trực tiếp hôn xuống ngực hấn, cảm thấy được da thịt hấn có chút run rẩy.

“Ngũ nhi...” Âm thanh hấn du dương, trầm xuống, hoan ái qua đi, lại có một loại ám muội.

“Về Ngũ cảm hí, chàng dạy ta luyện nhé, nếu có thể giúp thân thể khỏe mạnh, ta cũng muốn thử xem.” Nàng cười nói.

“Được, ta dạy cho nàng.” Hấn gật đầu: “Kỳ thật rất tốt, nhưng đối với bệnh của ta lại vô dụng.”

“Sao lại vô dụng, ta cảm thấy thân thể chàng mạnh khỏe như vậy, cũng đâu có yếu ớt lắm” Nàng ngồi dậy, tóc đen như thác nước chảy trên tấm lưng trắng như tuyết, ngoái đầu lại thấy hấn nhìn mình chăm chăm, nàng hôn vào môi hấn: “Rời giường, chẳng phải chàng nói muốn dạy ta Ngũ cảm hí sao”

“Đúng, nên dậy rồi.” Lòng mi hấn sụp xuống, mặt lại đỏ lên.

Triển Tình Ngũ cười thầm, người này sao lại dễ đỏ mặt như vậy? Cũng hơi có chút thẹn thùng.

Quả thực khiến cho nàng nghĩ rằng, chính mình mới là lão công, hấn là lão bà.

Đội rửa mặt chải đầu xong, hai người bắt đầu luyện Ngũ cảm hí.

Lại nói tiếp, loại hình này cũng không khác tập thể dục theo nhạc là mấy, tuy rằng cách thức khác nhau, đều dùng để rèn luyện thể chất.

Hai người luyện một lúc, Triển Tình Ngũ cũng đã học xong tất cả.

Một lúc lâu sau hai người cùng nhau ra phòng khách dùng cơm.

Hiên Viên Mặc bọn họ cũng định mời Hoắc Ứng đến dùng bữa, vừa tới thì nhìn thấy Hoắc Ứng đang ngồi trong phòng đọc sách.

Hôm nay hấn một thân bạch y, càng nhìn càng có vẻ phong lưu phóng khoáng, tiêu sái tự tại, khiến cho nha hoàn tới lui đều nhìn trộm hấn.

“Hoắc tiên sinh, người đã tới rồi.” Hiên Viên Mặc cười nói: “Để người đợi lâu.” Hấn phân phó người mang đồ ăn lên.

“Buổi sáng tốt lành, Hoắc tiên sinh.”

“Vương gia, vương phi chào.” Hoắc Ứng cười nói: “Vương gia, có cần ta bắt mạch không?”

“Mời.”

Hoắc Ứng đặt tay lên cổ tay hấn, bắt mạch một lát, bỗng nhiên nheo mắt, ngẩng đầu nói: “Khụ khụ, ta biết đây là tân hôn của Vương gia, nhưng mà, ta muốn người chú ý chuyện phòng the, tuy rằng thân thể của người so với trước kia khỏe hơn rất nhiều, nhưng...”

Hấn nói tới đây bỗng ngừng lại.

Sắc mặt Hiên Viên Mặc nhất thời chuyển thành màu hồng, Triển Tình Ngữ cũng có chút xấu hổ.

Ý tứ của hấn là bọn họ miệt mài quá độ, cần bọn họ kiềm chế.

“Được, ta sẽ nhớ kỹ.” Một lúc sau Hiên Viên Mặc mới nhỏ giọng nói.

Hoắc Ứng đưa mắt nhìn Triển Tình Ngữ: “Vương phi, bệnh của Vương gia ta rõ ràng nhất, người bình thường phải quản Vương gia cho kỹ, nhắc nhở hấn chú ý sức khỏe của mình.”

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Nhàm Chán

Hoắc Ứng đưa mắt nhìn Triển Tình Ngữ: “Vương phi, bệnh của Vương gia ta rõ ràng nhất, người bình thường phải quản Vương gia cho kỹ, nhắc nhở hấn chú ý sức khỏe của mình.”

“Cám ơn tiên sinh.” Triển Tình Ngữ thấy đám nha hoàn mang đồ ăn tới, vội vàng nói sang chuyện khác: “Nên ăn sáng thôi.”

“Đúng, ăn sáng.” Hiên Viên Mặc cũng quay người, “Tiên sinh, gần đây người đi đâu? Kể một chút được không?”

Hoắc Ứng cười nói: “Cũng không đi tới chỗ nào đặc biệt, chỉ là du ngoạn thiên hạ, mỗi nơi một chút mà thôi. Người cũng biết ta nhàn rồi, không thích ở yên một chỗ. Bây giờ đi khắp nơi, biết thêm được nhiều tập tục.”

Bọn họ vừa ăn sáng vừa nghe Hoắc Ứng kể về những người đi đường, Hoắc Ứng nói chuyện vui vẻ, kiến thức uyên bác, cách nói năng không hề tầm thường, thực không giống với nam tử chỉ mới hơn hai mươi tuổi.

Triển Tình Ngữ vừa nghe hấn nói vừa đánh giá hấn.

Người này có một đôi mắt anh đào, ánh mắt trong trẻo, nhớ lại hành động của hấn, nàng vẫn cảm thấy hấn thật sự có võ công.

Lúc trước kia ở hiện đại, Triển Tình Ngữ dùng súng lục, vật lộn, nàng chưa bao giờ thất bại. Nhưng kỹ thuật bắn súng ở nơi này cũng không thể dùng đến.

Vật lộn tuy rằng tốt, nhưng chung quy không có nội công cũng bằng thừa, cũng không học được khinh công với công phu điểm huyệt, nàng sẽ bị người khác khống chế.

Mà nàng đã từng nếm cảm giác bị người khác điểm huyệt, chính mình lúc đó cảm thấy thật bất lực.

Ăn sáng xong, Hoắc Ứng cũng quay về Lan các.

Hiên Viên Mặc lại có công vụ cần xử lý.

Triển Tình Ngữ một mình ở lại Tạ Phưong các, cảm thấy rất nhàm chán. Lại không có việc gì có thể làm được, nói chung cũng không thể tiêu hoa về bướm, cái đó so với việc bị giết còn khó chịu hơn.

Mông nhi bưng trà lại, “Vương phi, mời người uống trà.”

Triển Tình Ngữ nhìn thấy nàng, mắt cũng tốt hơn: “Mộng nhi, ban ngày nhàm chán, không biết làm gì để giết thời gian nữa.”

Nàng lười biếng tựa vào xích đu.

Mộng nhi suy nghĩ: “Lúc vương phi còn ở trong cung, thường chơi cờ với Thái hậu, niệm Phật hoặc đọc sách. Nếu người thấy nhàm chán, cũng có thể đánh đàn.”

Quên đi, toàn những thứ nàng không thích làm.

Đọc sách, đều là văn học cổ, thấy đau đầu, chơi cờ thì không có ai tiếp, niệm Phật không phải trò đùa, đánh đàn càng không thể.

Nàng có học qua đàn dương cầm, nhưng đàn cổ thì hoàn toàn không hiểu.

“Thôi, người lui xuống đi, ta đọc sách một mình.” Nàng mệt mỏi, kêu Mộng nhi rời đi.

Mộng nhi là cơ sở ngầm bên cạnh thái hậu, Triển Tình Ngữ còn đang nghĩ biện pháp trả lại nàng cho thái hậu.

Lão bà bà này ngay cả Hiên Viên Mặc cũng không tha, đâu có phải là người khỏe mạnh đâu?

Nghĩ như vậy, Triển Tình Ngữ đứng lên ra khỏi Tạ Phương các, đi tới Lan các tìm Hoắc Ứng.

Qua chín khúc hành lang, đi thẳng qua Tây Uyển tới Lan các.

Mỗi bước vào Lan các liền ngửi thấy mùi hương hoa, bướm ong bay múa, rất đẹp.

“Tham kiến Vương phi!” Tiểu nha hoàn hầu hạ thấy nàng vội vàng hành lễ.

“Hoắc tiên sinh đang ở đâu?”

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Người Tự Nguyện Mặc Câu

“Hoắc tiên sinh đang ở đâu?”

“Tiên sinh đang ở trong vườn câu cá. Nô tỳ dẫn người đi.”

“Không cần, để ta tự mình tìm được rồi.” Triển Tình Ngữ dọc theo đá phiến đi vào hoa viên, rợp rờ trăm hoa, đúng là thời điểm tốt.

Qua một bụi hoa, nàng nhìn thấy Hoắc Ứng ngồi dưới cây đại thụ, nhàn nhã thả cần câu cá.

Gió nhẹ thổi khiến tay áo hắn tung bay, mắt hắn khép hờ lại, giống như đang ngủ.

Triển Tình Ngữ đi đến trước mặt hắn, dừng lại nhìn.

“Hoắc tiên sinh.” Nàng gọi một tiếng.

Hoắc Ứng mở to mắt, “Vương phi, sao người lại tới đây?”

Nàng ngồi xổm bên cạnh hắn, nhìn cần câu dưới hồ, đột nhiên hỏi: “Người có võ công?”

Hoắc Ứng nở nụ cười: “Vương phi đến là muốn hỏi ta chuyện này sao?”

Hắn kéo cần câu lên.

Triển Tình Ngữ rõ ràng nhìn thấy dây câu cá kia lưỡi thẳng.

“Lưỡi thẳng cũng có thể câu cá sao?” Làm sao mà mắc được miệng cá?

Hoắc Ứng nhàn hạ cảm mời treo lên, thần nhiên nói: “Ta chỉ đang hưởng thụ thú vui câu cá, không cần lưỡi cũng câu được.”

Triển Tình Ngữ quay đầu nhìn hắn: “Ta muốn người dạy ta võ công, ta biết một chút nhưng nội công không có.”

Hoắc Ứng khép hờ mắt: “Thảo dân chỉ biết chữa bệnh, không biết võ công. Hơn nữa Vương phi cũng có người bảo vệ, không cần phải học võ công.”

“Thật sự không dạy sao?” Nàng hừ một tiếng: “Hoắc Ứng, ta lại thấy người có nhiều kinh nghiệm. Ta muốn học nội công cũng không phải cho mình ta. Người đã là đại phu của Vương gia, hẳn phải biết tình trạng của hắn, ta nghĩ mình học võ công giỏi có thể bảo vệ cho hắn.”

Hoắc Ứng mở to mắt nhìn nàng.

Môi hắn nhếch lên: “Vương phi có ý tốt, đáng tiếc, thảo dân không biết võ công.”

“Người điểm huyết được.”

“Ta là đại phu, kỳ môn bát mạch cùng huyết vị tất nhiên hiểu rõ, biết điểm huyết cũng không có gì kì quái.” Hắn chuyển tầm mắt: “Mời Vương phi trở về, nếu ngài muốn học y thuật, ta có thể dạy, nhưng về nội công thì ta không biết. Vương phi tìm lắm người rồi.”

Triển Tình Ngữ nhưn mày.

Hắn quả nhiên là không chịu dạy.

“Tốt, ta cũng muốn theo người học biện pháp điểm huyết. Hoặc người có thể dạy ta một ít y lý đơn giản, cũng có thể dùng chăm sóc Mặc.”

Hoắc Ứng suy nghĩ “Như vậy thì được, nếu Vương gia đồng ý, thảo dân sẽ tự nguyện dạy người.”

“Ta trở về sẽ nói với hắn.” Triển Tình Ngữ đứng dậy, tuy rằng hôm nay không đạt được mục đích của nàng, nhưng cũng xem như là có thu hoạch.

Lúc đầu hắn không chịu dạy nàng cũng không sao, về sau sẽ có cách khiến hắn phải dạy.

Tìm người khác đều không tiện, chỉ có Hoắc Ứng là tốt nhất, bởi vì hắn có quan hệ chặt chẽ với Hiên Viên Mặc, dù thường xuyên ra ngoài hàng năm cũng sẽ không tiết lộ bí mật.

Hoắc Ứng thân nhiên nói: “Vương phi, vậy người cố gắng đợi hắn.”

Triển Tình Ngữ nhưn mày, câu nói này nghe có chút kì quái?

“Hắn là trượng phu của ta, tất nhiên ta sẽ đợi hắn. Hoắc tiên sinh lo lắng dư thừa rồi” Nàng xoay người rồi đi.

Khỏe miệng Hoắc Ứng giờ lên, ngoái đầu nhìn bóng dáng nàng, đôi mắt xéch cong lên, môi mỉm cười nói: “Người còn chưa ra?”

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Phát Bệnh

“Xuất hiện đi!” Hoắc Ứng cười cười, ung dung quay đầu nhìn Hiên Viên Mặc đi ra từ bên cạnh.

“Người đầu đã nghe thấy?” Hắn mỉm cười nói: “Nàng nói muốn học võ công bảo vệ người. Thoạt nhìn, nàng thật sự để ý người.”

Hiên Viên mất buong hờ, miệng cong lên ý cười: “Ta không nghĩ nàng lại tới mời người dạy.”

“Nhìn ra được nàng cũng biết một chút võ công, nhưng nội công tâm pháp nàng cũng không có. Vương gia, quận chúa trước kia cũng biết mấy thứ này sao?”

Hiên Viên Mặc lắc đầu.

Nàng không biết.

Từ khi hắn bắt đầu nhận thức nàng, Triển Tình Ngữ vẫn ở trong cung, nàng căn bản không có khả năng học võ công.

Mặc dù nàng đã mất đi trí nhớ, nhưng không thể đột nhiên biết được võ công đi?

Điểm ấy, thật sự làm cho người ta nghi ngờ.

“Thật là kì lạ, nhưng nàng ấy có thể học được võ công trong mộng sao?”

Hoắc Ứng nghĩ vậy, bình thân nói: “Người đồng ý cho nàng đến học sao?”

“Nếu nàng ấy thích, vậy cứ để cho nàng học đi, mặc kệ thế nào, nàng rất tốt với ta.” Hiên Viên Mặc cười.

Hoắc Ứng không trả lời, tư thế vẫn không thay đổi, vẫn rì rì dùng lưỡi câu thẳng đợi cá đến.

Hiên Viên Mặc ngậy người một lát rồi rời đi.

Quả nhiên hắn vừa mới vào phòng, lập tức thấy Triển Tình Ngữ chạy đến giữ chặt hắn: “Mặc! Ta có chuyện muốn nói với chàng!”

“Chuyện gì?”

Triển tình Ngữ giữ chặt tay hắn kéo xuống ngồi cạnh “Hoặc tiên sinh chắc chắn là biết võ công, ta muốn hắn dạy ta võ công. Hắn nói với ta sẽ không dạy. Về sau, ta lại nói muốn cùng hắn học y lý, hắn đáp ứng nhưng muốn ta hỏi ý kiến của chàng”

Hiên Viên Mặc cười nói: “Nàng quyết định làm gì thì cứ làm, ta đều đáp ứng.”

“Mặc, chàng thật ngoan nha.” Nàng cười tùm tùm hôn lên mặt hắn.

Sắc mặt của Hiên Viên Mặc nhất thời đỏ lên: “Ngữ nhi...”

Triển Tình Ngữ néo mặt hắn: “Lại đỏ mặt? Chàng có biết bộ dạng này thật sự khiến người ta phải suy nghĩ sâu xa?”

Hiên Viên Mặc ho khan đứng dậy, hô hấp của hắn bỗng nhiên dồn dập không thể thờ bình thường, Triển Tình Ngữ cảm thấy hắn hơi không ổn, lập tức cầm lấy tay hắn: “Sao lại thế này?”

“Thuốc của ta...” hơi thở dồn dập, lại ho khan dữ dội. Dường như muốn ho ra cả tim gan.

Triển Tình Ngữ vội la lên: “Thuốc của chàng ở đâu?”

“Ồ trong phòng, cái màu đỏ.... .... hộp vuông....”

Hắn giống như rất khó chịu.

Triển Tình Ngữ vội vàng chạy vào phòng, tìm cái hộp vuông màu đỏ, lập tức lấy một cái lọ sứ màu trắng, mở ra lấy thuốc.

Nàng đưa vào miệng hắn, lại rót trà chờ hắn uống xong.

Qua một lúc, sắc mặt của Hiên Viên Mặc mới tốt hơn, không còn ho khan dữ dội nữa, nhưng sắc mặt vẫn còn tái nhợt.

Triển Tình Ngữ vỗ vỗ lưng hắn: “Bệnh này có từ bao giờ, vẫn không thể giảm sao?”

Hắn gật đầu: “Đúng là như vậy.” Thân thể hắn có chút run rẩy, con ngươi mờ mờ nhìn chăm chăm nàng, có chút lo lắng.

“Ta có lẽ, không thể cùng nàng...”

Nàng che miệng của hắn: “Không được, không cho chàng nói. Triển Tình Ngữ ta vừa ý với nam nhân nào, sẽ phải đi cùng ta đến già! Cho dù Diêm Vương đến mang chàng đi, ta cũng sẽ đem chàng trở về!”

“Ngữ nhi...” Hắn có chút rung động, lập tức ôm lấy nàng, thấp giọng nói: “Ta không có đức gì mà gặp được nàng, nhất định là ông trời đang thưởng cho ta...”

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Ác Liệt

Triển Tình Ngữ vỗ vào lưng hắn “Cũng có thể lắm, cho nên nếu chàng dám phản bội hoặc không nghe lời ta nói, ta sẽ cho chàng một màn chào hỏi khó quên. Nhưng mà...”

Tay nàng đặt trên mặt hắn, tự tin nói: “Chàng sẽ không có cái cơ hội đó.”

Hiên Viên Mặc nở nụ cười: “Ta có khi nào dám bắt nạt nàng đâu.”

“Đương nhiên, ta bắt nạt chàng vẫn còn chưa đủ đâu” Đưa tay nựng mặt hắn đỏ ửng.

Triển Tình Ngữ yêu thương véo mặt hắn, hơn nữa nhìn hắn đỏ mặt, lại làm cho các tế bào tà ác trong cơ thể nàng như được khởi động, sau đó nhanh chóng phát tác, muốn nhào vào hắn.

Hiên Viên Mặc cầm lấy tay nàng: “Ngữ nhi...”

Triển Tình Ngừ bỗng nhiên nhớ ra việc gì đó “Chàng nha, bình thường cũng nên ra ngoài phơi nắng một chút. Nếu chàng không bận gì thì có thể đưa ta đi dạo phố.”

Nàng mới đến nơi này, đương nhiên phải nhanh chóng làm quen với hoàn cảnh và mấy thứ linh tinh khác.

Hiên Viên Mặc gật đầu: “Ta cũng không bận việc gì, chúng ta đi luôn đi. Nàng muốn đi đâu?”

Nàng nhún nhún vai: “Chàng đã biết ta mất trí nhớ, dù đi đâu cũng không nhớ.”

Đúng lúc này có tiếng bước chân từ bên ngoài truyền vào, Hiên Viên Mặc nhìn gã sai vặt vội vã chạy vào: “Vương gia, biểu thiếu gia bên ngoài cầu kiến.”

“Mời hán vào.”

Triển Tình Ngừ hừ một tiếng.

Nhớ tới người này, não nàng liền thấy đau nhức, tưởng tượng tới hán nàng liền nghĩ ngay đến hương vị Đông pha nhục, tự nhiên cảm thấy buồn nôn.

Mộc Lưu Thương ung dung đi vào Tạ Phương các, từ xa có thể nhìn thấy nụ cười mê người của hán, nhìn thấy nàng ý cười của hán càng sâu, mang theo một loại cảm giác kì quái, làm cho tâm tình nàng càng thấy khó hiểu.

Hán nhìn nàng chăm chăm như vậy để làm gì?

Dùng ánh mắt đùa giỡn nàng sao?

Triển Tình Ngừ trong lòng hừ lạnh, thấy hán lại gần, lạnh lùng nói: “Nghe nói biểu ca sinh bệnh, hôm nay thấy thần thái thật sáng lạng” hôm qua hán đã giả vờ sao?

Hán sao lại không có chút giống như bị phong hàn?

Mộc Lưu Thương gật đầu: “Ta quả thật bị bệnh nhưng mà đã uống thuốc, qua một đêm đã tốt hơn rồi, chắc ta là cát nhân thiên tướng. Hôm nay đến là để nói với các người lời từ biệt.”

Hiên Viên Mặc kinh ngạc nói: “Biểu ca, sao người phải đi?”

Mộc Lưu Thương không nói gì thêm, “À, trong nhà có việc, ta phải về trước. Ở bên cạnh quấy rầy mấy ngày, thật sự đã gây phiền toái cho người.”

“Biểu ca phải đi sao, cũng chưa ở được mấy ngày.” Triển Tình Ngừ nàng căn bản cũng không thiết tình nghênh đón.

Nhưng nàng cũng đâu có làm gì quá đáng, hán cũng không thể đột nhiên rời đi?

Trước khi đi, nàng chẳng phải chưa có cơ hội đối phó hán sao?

Mộc Lưu Thương lười biếng ngồi xuống một bên: “Không cần, đa tạ biểu muội quan tâm. Đông pha nhục ngày hôm qua ăn rất ngon.”

Triển Tình Ngừ cảm thấy buồn nôn, trừng mắt nhìn hán: “Người không phải nói là không thương thức hương vị được sao?”

“Đúng vậy, nhưng mà ta nghe nói muội cũng ăn nên chắc là không tệ” Hán mỉm cười, khóe miệng cong lên, có một chút tà ác.

Đúng vậy, buổi sáng hán nghe nói nàng cũng ăn thịt kia rồi ới ra.

Cái này xem như làm cho tâm hán cân bằng.

Tuy rằng, hán cũng không biết chuyện gì xảy ra. Nàng biết rõ tình hình, sao lại vẫn ăn miếng thịt kia?

Điều đó làm cho Mộc Lưu Thương cảm thấy kì quái.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Hôn Gió

“Ngừ nhi không thích ăn Đông Pha Nhục, ngày hôm qua ăn xong rất không thoải mái.”

Hiên Viên Mặc không hề biết nội tình nên cứ thẳng thắn nói ra tình hình đêm qua, khiến cho ý cười trong mắt Mộc Lưu Thương càng sâu, nhìn nàng bồn chột.

Triển Tình Ngữ nhéo tay hắn, ngằm bảo hắn đừng nói nữa. Hiên Viên Mặc khó hiểu nhìn nàng.

“Nếu biểu ca phải đi rồi, hay là để chúng ta tiễn huynh.” Triển Tình Ngữ cười nhẹ nhìn hắn: “Vừa lúc ta cũng muốn đi ra ngoài với Mặc.”

Hiên Viên Mặc gật đầu: “Đúng vậy, biểu ca, để cho chúng ta tiễn người đi, nếu sau này rảnh rồi cứ đến kinh thành chơi với chúng ta.”

Mộc Lưu Thương cười nói: “Cảm ơn. Chúng ta đi thôi, hành lý ta đã thu dọn xong rồi.”

Ba người một hàng đi ra đến cửa, trong lòng Triển Tình Ngữ khó chịu, thầm nghĩ người này đi nhanh như vậy, hại nàng còn chưa có dịp thực hiện kế sách.

Lúc này hắn lại tự nhiên rời đi.

Triển Tình Ngữ vừa đi vừa nghĩ, khi đến cửa, Mộc Lưu Thương chấp tay nói: “Biểu đệ, biểu muội, cảm ơn hai người đã tiễn ta, tạm biệt.”

“Biểu ca đi thông thả, thuận buồm xuôi gió.” Hiên Viên Mặc mỉm cười đưa tiễn.

Nhìn thấy Mộc Lưu Thương lên xe ngựa, Triển Tình Ngữ hừ lạnh một tiếng.

Được rồi, xem như hắn gặp may. Nếu hắn còn dám tới, nàng nhất định sẽ không tha cho hắn.

Coi như để lại cho Hiên Viên Mặc chút mặt mũi.

Ngay lúc xe ngựa chuẩn bị rời đi, Mộc Lưu Thương vén rèm nhìn nàng.

Hiên Viên Mặc quay người nói người hầu đi chuẩn bị xe ngựa ra ngoài.

Đúng lúc này, Mộc Lưu Thương bỗng đưa tay xuống môi, gửi cho nàng một nụ hôn gió, khoe miệng kia mang theo vài phần tà khí cùng khiêu khích.

Ta X, người này cư nhiên lại dám đùa giỡn nàng.

Triển Tình Ngữ nhất thời nổi giận, nàng định đuổi theo nhưng lại bị Hiên Viên Mặc kéo lại: “Ngữ nhi, nàng muốn làm gì?” Về mặt hắn khó hiểu nhìn nàng.

Triển Tình Ngữ hừ lạnh một tiếng, hung hăng trừng mắt nhìn Mộc Lưu Thương, về mặt khinh thường.

Hừ, nàng không thèm chấp nhặt với người như thế!

Nàng quay đầu lại đối diện với Hiên Viên Mặc, về mặt bỗng trở nên dịu dàng: “Không có việc gì, ta chỉ đang nghĩ sẽ mua gì thôi.”

“Đợi chút nữa, nếu nàng thích gì thì mua hết đi.”

Xe ngựa đã chuẩn bị xong, hai người liền lên xe ngựa tiến thẳng về phía trước.

Theo đường thẳng tiến vào phố Đồng Tước, trước mắt là một khu buôn bán lớn, không hề thiếu thương nhân mở cửa hàng. Triển Tình Ngữ vén rèm nhìn ra ngoài: “Nơi này rất nhộn nhịp.”

Hiên Viên Mặc gật đầu, “Chỉ bằng chúng ta xuống xe đi bộ, để cho bọn họ theo sau.”

“Tất nhiên, dạo phố sao có thể ở trên xe ngựa.” Hai người lập tức xuống xe đi bộ, để cho nha hoàn theo sau. Triển Tình Ngữ phát hiện không ít thứ thú vị, lập tức mua rồi sai người đem về trên xe.

“Phía trước hình như rất náo nhiệt? Sao lại có nhiều người tụ tập như vậy?” Triển Tình Ngữ kéo tay hắn đi tới phía trước.

Mãi mới tới được bên kia, mới phát hiện hóa ra mọi người vây quanh một tên ăn mày.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Hảo Tâm Trở Thành Lòng Lang Dạ Thú

Tên ăn mày kia chừng mười tuổi, mặt mày không nhìn rõ, tóc lộn xộn ở trên mặt, một thân quần áo rách rưới, vết thương trên đùi bắt đầu sinh mủ, nếu không trị liệu chắc cả chân sẽ bị liệt.

Hắn lẳng lặng ngồi ở góc tường không nhúc nhích, cũng không nói lời nào, mọi người cũng không biết hắn từ đâu tới, chỉ đứng bàn tán xung quanh.

Trong Lạc thành ăn mày không nhiều, dưới Long Vương triều, dân chúng đều giàu có và no đủ dân giàu nước mạnh, ít có ăn mày. Bởi vậy, hôm nay không biết từ đâu xuất hiện một tên ăn mày khiến cho người ta phải bình luận.

“Thật đáng thương, người xem chân hắn như vậy.”

“Đúng vậy, lúc trước không thấy tên ăn mày này, hắn từ đâu ra vậy?”

Mắt thấy đứa trẻ này đáng thương nên mọi người đều ném tiền, đã ném ra không ít tiền trước mặt hắn.

Thiếu niên này không nói lời cảm tạ, cũng không nói một lời nào, vẫn không nhúc nhích như cũ.

“Vết thương trên chân không trị, khẳng định là phải chặt bỏ.” Triển Tình Ngừ lắc đầu, lấy ra một thỏi bạc, ngồi xổm xuống đưa tới tay hắn: “Tiểu tử, cầm tiền đi tìm thầy thuốc nhanh lên, lo trị liệu miệng vết thương đi, nếu không chân của ngươi sẽ tàn phế.”

Triển Tình Ngừ định đứng dậy bước đi, bỗng nhiên một bàn tay bần bất lấy mất cá chân của nàng: “Ta không phải là ăn mày! Ta không cần các ngươi bố thí.”

Hắn ném thỏi bạc trong tay về phía Triển Tình Ngừ, may mắn tay mất Triển Tình Ngừ nhanh lẹ bắt lấy thỏi bạc, nếu không nhất định sẽ ném trúng mắt nàng.

Tiểu hài tử hừ hông này!

Triển Tình Ngừ đá văng tay hắn, từ trên cao trừng mắt nhìn tên ăn mày. Đôi mắt đen láy trên khuôn mặt bần của hắn mang đầy giận dữ cùng khinh thường, giống như đối với hắn, sự quan tâm của người khác là rất nhục nhã.

“Ta cần bản cũng mặc kệ ngươi có phải là một tên ăn mày hay không, ta chỉ có lòng muốn giúp ngươi đi chữa bệnh, ngươi lại đem lòng tốt của người khác biến thành lòng lang dạ thú.”

Nàng không nén giận được, tiểu hài tử này cũng thật quá đáng! Nàng chưa nói hắn là ăn mày, chỉ không đành lòng nhìn một chân hắn bị phế mới cho hắn tiền đi chữa bệnh, hắn lại đối xử với nàng như vậy.

Hiên Viên Mặc đỡ lấy nàng, cũng có chút khó hiểu với hành động vừa nãy của thiếu niên.

“Ta không thích lòng tốt của ngươi, chân bị phế hay không là chuyện của ta, không có quan hệ với ngươi!” Tiểu hài tử cao ngạo ngẩng đầu lên, giống như hắn là hoàng đế không ai có thể sánh được, dùng ánh mắt hèn mọn nhìn mọi người ở đây, hừ một tiếng: “Dem tiền của các ngươi đi chỗ khác đi.”

Những người vây quanh cũng chỉ trích hắn: “Ngươi sao có thể như vậy, chúng ta cho ngươi tiền chẳng lẽ lại sai sao, không phải là vì muốn giúp đứa bé đáng thương là ngươi sao?”

Những lời này lại giống như đã kích hắn: “Ta đáng thương? Đám người đê tiện các ngươi cũng dám nói ta đáng thương? Ta nói cho các ngươi, ta ghét nhất là bị người khác thương hại.”

Hắn thật sự có chút quá đáng, nói như vậy đã khiến những người bên cạnh nổi giận, muốn đánh hắn.

Mà thiếu niên kia quật cường ngẩng cao đầu, mặt lạnh bắn về phía họ, lưng thẳng đứng, giống như một con sư tử oai hùng kiêu căng.

Triển Tình Ngừ hừ một tiếng, thấy đáng vẻ của thiếu niên ấy cũng hơi hiểu được. Chỉ sợ thiếu niên này trước kia có địa vị rất tốt, đột nhiên gia đạo suy sụp mới biến thành như vậy.

Hắn nhất định không chịu nổi người khác thương hại sao? Hắn cũng thật còn vài phần cứng cỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Ai So Với Ai Càng Điên Cuồng Hơn

“Ngừ nhi, không cần quan tâm đến hắn, chúng ta đi thôi.” Hiên Viên Mặc mắt hững hờ khi thấy hắn vũ nhục Triển Tình Ngừ, liền kéo nàng đi.

“Từ từ.” Nàng dừng cước bộ, bỗng ngồi xuống, nhìn mặt của tên ăn mày.

“Ngươi dựa vào cái gì có thể nói người khác đang thương hại ngươi? Trên đời này còn có nhiều người đáng thương hơn ngươi, đừng tưởng rằng ngươi đáng thương hơn người khác.” Nàng lạnh lùng cười: “Thời điểm này, cuồng ngạo chỉ là vô dụng. Ngươi nghĩ rằng ngươi cứ như hiện tại, cự tuyệt người khác thì người chịu tội chỉ là chính ngươi, cái này gọi là không có đầu óc.”

“Ngươi dám nói ta không có đầu óc?” Thiếu niên kia nổi giận nói: “Ta vốn không cần sự thương hại của các ngươi, ta không thích.”

Bỗng nhiên, hắn hét to một tiếng, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Hóa ra, hắn bị Triển Tinh Ngữ lấy tay đè lên vết thương trên chân, sự đau đớn nhất thời khiến hắn kêu to lên.

“Đau không?” về mặt của nàng lạnh lùng.

“Ngươi buông tay!” Tay hắn định lấy tay nàng ra nhưng lại bị nàng bắt được: “Ngông nghênh không phải là thứ dùng trong lúc này, ngươi muốn chân ngươi bị phế hay muốn mặt mũi của ngươi?”

Thiếu niên quay mặt đi, gầm nhẹ: “Không liên quan đến chuyện của ngươi.”

Nàng kéo lấy một tay hắn: “Theo ta, ta dẫn ngươi đi tìm thầy thuốc.”

“Ngươi buông, không cần ngươi lo.” Cước bộ của hắn lảo đảo, bởi vì vết thương trên đùi, hắn không thể nào bước đi, bị nàng kéo như vậy nhất thời động đến vết thương, sắc mặt hắn chuyển sang màu xanh tím.

“Ngươi nhi, nàng...” Hiên Viên Mặc kinh ngạc nhìn hành động của nàng, thấy nàng thật sự kéo thiếu niên đó đi vào một y quán không xa, hắn thu ánh mắt rồi cũng đi theo.

Vào trong y quán, nàng trực tiếp đem thiếu niên ăn xuống ghế: “Đại phu, trên đùi hắn sinh mủ, xem cho hắn.”

Thầy thuốc đi thẳng tới, nhìn thiếu niên kia cả một thân bản thủ, sinh mủ trên đùi, kiểm tra một chút, nhướn mày “Sao lại nghiêm trọng như vậy? Để lâu thêm chút nữa, chân của ngươi sẽ bị phế.”

Thiếu niên kia hừ lạnh một tiếng: “Chân ta cũng không đến lượt ngươi quản.”

Triển Tinh Ngữ nhướn mi, “Phải không? Ngươi hôm nay đã thế rồi mà còn mạnh miệng.”

Tiểu hài tử tròn mắt nhìn, rõ ràng chỉ là một cái thiếu niên nhỏ tuổi, nhưng cặp mắt hắc bạch phân minh kia mang theo vài phần khí thế làm cho người khác sợ hãi, khiến người ta không lạnh mà run.

Triển Tinh Ngữ nhìn thẳng hắn, sau một lúc, con ngươi của thiếu niên bỗng mở to, đột ngột mở tay nàng ra.

“Ngươi làm cái gì vậy?”

“Đừng nhúc nhích.” Hai mắt hắn bỗng nhiên tỏa sáng, ngẩng đầu kêu lên: “Ngươi có phải sinh vào ngày hai mươi bảy tháng ba năm Canh Từ?”

Triển Tinh Ngữ sững sờ.

Hiên Viên Mặc đẩy tay hắn ra, đem tay Triển Tinh Ngữ nắm trong bàn tay mình, cảnh giác nhìn hắn: “Ngươi sao biết được?”

Một cái ăn mày xa lạ như thế sao lại biết được ngày sinh tháng đẻ của Triển Tinh Ngữ?

Biểu tình của thiếu niên mừng như điên, hắn nhìn chăm chăm vào Triển Tinh Ngữ, khóe miệng cong lên: “Ta là thầy tướng số.”

“Ngươi biết đoán mệnh?” Thầy thuốc kia dẫn hắn nằm một bên: “Vậy sao không tự tính toán số mệnh của mình đi?”

Thiếu niên quay lại trừng mắt nhìn hắn: “Ta nhìn thấy số ngươi rất nhanh sẽ chết.”

“Ngươi...”

“Đại phu đừng chấp nhặt với hắn.” Triển Tinh Ngữ nhướn mày: “Ta mặc kệ ngươi có phải là thầy tướng số hay không, hôm nay phải trị bệnh cho tốt. Mặc, chúng ta đi.”

“Từ từ!” Thiếu niên kia gọi bọn họ lại, hắn căn bản không để ý miệng vết thương trên đùi chảy máu đến thống khổ, hai mắt sáng lên nhìn bọn họ chăm chăm: “Ta và các ngươi sẽ đi cùng nhau! Các ngươi phải nhận ta.”

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Mười Phần Ngạo Khí

Triển Tinh Ngừ nở nụ cười.

Triều tử này rất cuồng ngạo, nàng dựa vào cái gì mà nhận hấn lại?

“Vì sao ta phải thu nhận ngươi?” Nàng ôm tay nhìn hấn: “Ngươi bé như vậy thì có thể làm gì?”

“Chỉ bằng ta thấy các ngươi rất nhanh sẽ gặp nạn đổ máu.” Hấn đồng dạng nói ra điềm xấu mà bọn họ sẽ gặp.

Khuôn mặt Hiên Viên Mặc ngày thường dịu dàng, giờ phút này lại trầm xuống.

“Ngừ nhi, chúng ta đi thôi, không cần nghe hấn nói linh tinh.” Hiên Viên Mặc muốn đưa Triển Tinh Ngừ rời đi.

Bước chân của Triển Tinh Ngừ không có di chuyển, bình thần hỏi: “Tốt, vậy ngươi có thể cho ta biết, ta từ chỗ nào tới?”

Thiếu niên nở nụ cười: “Ta biết, ngươi đến từ một nơi mà người ở đây không ai biết, nơi đó có những thứ mà nơi này không có.”

Triển Tinh Ngừ chấn động. Ông trời, hấn có thể nhìn ra nàng đến từ tương lai sao?

Một lúc sau nàng ngạc nhiên nhìn hấn bằng con mắt nghi ngờ: “Được, ta thu nhận ngươi, nhưng ngươi phải giúp chúng ta vượt qua tai ương đầm máu này.”

“Ngừ nhi?” Hiên Viên Mặc có chút kinh ngạc, hấn thấp giọng nói: “Vì cái gì phải lưu hấn?”

“Hấn có chút bản lĩnh, xem hấn tính toán sao rồi nói sau.” Triển Tinh Ngừ đánh giá tiểu hài tử: “Ngươi tên gì?”

“Mộc Tà.” Miệng hấn nhếch lên, thậm chí đối với sự đau đớn của vết thương trên đùi đều thờ ơ.

Triển Tinh Ngừ bỗng nhiên cảm thấy thiếu niên này có chút kì quái.

Hấn quả thực có chút không giống tiểu hài tử, lý trí có thể tĩnh lặng như thế, đau đớn đối với hấn không có cảm giác gì sao?

Hay thực tế, hấn chỉ là cố gắng nén đau?

Nàng quay người sang chỗ khác, thoáng nhìn thấy bàn tay của thiếu niên nắm chặt trong tay áo, đầu ngón tay bấm vào da thịt, gần như sắp chảy máu.

Hấn vẫn rất đau, chỉ là không muốn chịu thua trước mặt nàng. Người này đúng là rất ương ngạnh.

Hiên Viên Mặc cũng không nhìn nữa, hấn cũng không nói gì, chính là cũng không biết Mộc Tà đang suy nghĩ cái gì.

Một lúc sau, thầy thuốc đã băng bó miệng vết thương xong cho hấn, cầm dược đưa đến rồi nói: “Trở về phải tĩnh dưỡng tốt, ba ngày thay thuốc một lần, còn có một chút thuốc bổ, một ngày uống ba lần.”

Thiếu niên chỉ thờ dài rồi đứng lên, giống như đang đợi người khác hầu hạ.

Phòng chường là đại thiếu gia được người khác phục vụ quen rồi, bây giờ còn chờ người hầu hạ hấn?

Khóe miệng Triển Tinh Ngừ giật giật, kéo Hiên Viên Mặc rời đi, bỏ lại hấn một mình: “Ngươi cầm thuốc của mình đi, nhớ kĩ thân phận hiện tại của ngươi là hạ nhân của chúng ta, không phải chủ tử.”

Mộc Tà hừ một tiếng, hấn mới thay thuốc, chân vẫn không tiện hoạt động, nhưng Triển Tinh Ngừ cũng không có chút nào thương hại, xem hấn như người thường.

Tuy rằng hấn không vừa lòng nhưng cũng không nói gì được, cầm dược, khập khiễng bước theo bọn họ.

Triển Tinh Ngừ chẳng qua muốn giết chết sự kiêu ngạo của hấn.

Nhìn hấn khốn khổ hai năm tám vạn khiến cho nàng không hề dễ chịu.

Đi một lát thấy sắc mặt của hấn trắng bệch, cắn răng kéo chân đi, nàng hừ một tiếng: “Tam Cửu, đi lấy xe ngựa lại đây, chúng ta quay về Vương phủ.”

Hiên Viên Mặc từ đầu đến cuối vẫn không nói một lời.

Mãi đến khi xe ngựa dừng trước bọn họ, Hiên Viên Mặc đứng trước xe ngựa, chờ Triển Tinh Ngữ lên trước, quay đầu lại phân phó: “Để cho tên tiểu tử kia lên đằng trước ngồi, tranh để người khác nói chúng ta khi dễ hạ nhân.”

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Chiến Tranh Lạnh

Mộc Tà hừ một tiếng, dù không cam lòng nhưng vẫn phải ngồi ở phía trước.

Lên xe ngựa, Triển Tinh Ngữ nhìn Hiên Viên Mặc im lặng đến dị thường, hắn không nói một câu, mắt khép hờ hờ, giống như một đóa hoa hải đường đang ngủ, tuy rằng đẹp nhưng một chút sinh khí cũng không có.

“Mặc, chàng làm sao vậy?”

Hiên Viên Mặc mở to mắt, quay đầu đi, ngữ điệu có chút lạnh nhạt: “Không có gì.” [Tiểu Bạch: Anh ghen thì cứ nói đại đi.]

Triển Tinh Ngữ nhìn mặt hắn: “Không có gì? Bộ dạng này không phải là đang giận ta?”

Hiên Viên Mặc thân nhiên nói: “Không có.”

Còn nói không có, cái bộ dáng này của hắn, rõ ràng là giận dữ.

Triển Tinh Ngữ nhướn mi, “Bởi vì ta thu tiểu tử kia phải không?”

Hiên Viên Mặc không nói, hắn nhắm mắt: “Không có.”

Nếu không có, như vậy là thế nào?

Nàng mở to mắt: “Làm sao vậy, là bởi vì ta không hỏi qua ý kiến người liên thu hắn sao? Ta cảm thấy những điều hắn nói có thể tin được, bằng không hắn sao có thể biết được ngày sinh tháng đẻ của ta?”

Hắn vẫn như cũ, lặng im.

Triển Tinh Ngữ nổi giận: “Chàng rốt cuộc là muốn làm gì? Muốn chiến tranh lạnh cùng ta sao?”

Hắn không nói được một lời.

Triển Tinh Ngữ hừ một tiếng, quay đầu không thèm nói tiếp.

Không khí nhất thời có chút bức bí, làm cho người ta sinh thấy áp lực gần như không thể thở.

Mãi đến khi trở lại Thụy vương phủ, hắn và nàng hai người đều im lặng, không nói một lời.

Triển Tinh Ngữ trong lòng ảo não, nhìn về mặt tiểu tử Mộc Tà soi mói làm cho nàng cảm thấy khó chịu.

“Người đầu đem tiểu tử này đến chỗ của tổng quản, tìm cho hắn một việc vặt ở Tạ Phương các.”

Mộc Tà hừ một tiếng “Ta không muốn làm hạ nhân.”

“Phải không, thật đáng tiếc, Thụy Vương phủ không phải là nơi cho không người ta com.” Nàng lười biếng nhìn hắn một cái, đi nhanh về phía trước.

Hiên Viên Mặc vẫn im lặng không nói gì, vẫn duy trì khoảng cách không xa không gần với nàng.

Mộc Tà ở đằng sau nhìn hai người bọn họ, khóe miệng có chút suy nghĩ tươi cười, nhìn hắn không hề giống với đứa trẻ mười tuổi khác.

Mà khi đến Tạ Phương các, Hiên Viên Mặc cũng không về phòng của bọn họ mà xoay người đến thư phòng.

Triển Tinh Ngữ ngoái đầu lại trừng mắt nhìn hắn, thấy bóng dáng hắn rồi đi có chút vắng lặng, không biết hôm nay hắn vì cái gì mà giận dữ.

Hiên Viên Mặc trước sau vẫn dịu dàng, ôn tồn với nàng, hôm nay làm sao vậy?

Nếu hấn giận dỗi một cách vô lí mà không nói ra như vậy, nàng cũng sẽ không giải thích với hấn.

Triển Tình Ngừ hừ một tiếng: “Cần xin lỗi thì phải là chàng chứ ta tuyệt đối sẽ không nhận lỗi.”

Chuyện này nàng cũng không có làm gì sai, nếu hấn không thích thì lúc ấy có thể phản đối, sao lại giận dỗi thế này?

“Vương phi.” Mộng nhi bung hoa quả mang vào phòng: “Mộng nhi nghe nói người dẫn theo một tên hạ nhân nữa về?”

Triển Tình Ngừ lau quả táo ăn: “Ừ, trên đường thấy hấn đáng thương, liền mang hấn về.”

“Vương phi vẫn lương thiện như trước.”

Mộng nhi cười nói: “Đúng rồi, ngày xưa Thái hậu lễ Phật thường không tiện xuất môn đều mời Vương phi mỗi ngày mười năm trăng tròn đến Thanh Lương Tự giúp người dâng hương. Ngày mai chính là mười lăm.”

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Tiếp Tục Chiến Tranh Lạnh

“Sao? Đó là đương nhiên, ngày mai ta sẽ đến Thanh Lương Tự dâng hương, vì Thái hậu cùng Vương gia cầu phúc.”

“Thân thể Vương gia so với trước tốt hơn rất nhiều.” Mộng nhi thờ dãi: “Xem ra Vương phi thật là phúc khí của thiên hạ, nói không chừng Vương gia rất nhanh sẽ khỏi hấn bệnh.”

Triển Tình Ngừ thu ánh mắt, nàng nghiêng người dựa lên xích đu, “Sáng sớm hấn còn phát bệnh, bệnh của hấn chỉ sợ là rất nặng. Ta nhất định sẽ dành nhiều thời gian cầu phúc cho hấn.”

Mộng nhi này là Thái hậu phái đến để giám sát Hiền Viên Mặc, có vẻ Thái hậu cũng không muốn thân thể hấn tốt lên?

“Vương phi không cần lo lắng. Sớm muộn gì Vương gia cũng sẽ khỏe lại.”

Triển Tình Ngừ bình thần nói: “Phải chuẩn bị cái gì thì người đi chuẩn bị đi, sáng sớm ngày mai chúng ta đến Thanh Lương tự.”

“Dạ, nô tỳ sẽ đi chuẩn bị.”

Nói xong nàng liền lui xuống.

Triển Tình Ngừ cảm thấy buồn bực, liền tìm sách để đọc, tuy rằng chả giúp gì nhiều nhưng cũng đỡ nhàm chán.

Thời gian thoáng cái qua nhanh đã tới thời gian ăn trưa, nha hoàn hầu hạ trong Tạ Phương các có mấy chục người, riêng nha hoàn hầu hạ nàng cũng đã rất nhiều, cái này cũng chưa tính những hạ nhân quét tước.

Triển Tình Ngừ tới phòng khách dùng bữa nhưng khi đồ ăn được mang lên vẫn chưa thấy Hiền Viên Mặc đến.

Người này muốn tuyệt thực sao? Com cũng không muốn ăn?

“Vương gia đâu?”

“Lúc quay về cùng Vương phi, Vương gia tự đem chính mình nhốt trong thư phòng đến tận trưa vẫn không đi ra.” Đại nha hoàn Thúy Trà trả lời.

“Hấn không có đi ra? Đi gọi hấn đến ăn com đi.”

Cho dù hấn giận dỗi, cho dù hai người chiến tranh lạnh cũng không nên đối xử với bản thân mình không tốt, huống chi thân thể hấn lại không khỏe.

Thúy Trà liền sai người đi mời Hiền Viên Mặc.

Nhưng một lúc lâu sau, gã hạ nhân kia lại quay lại.

“Vương gia không tới?”

“Vương phi, Vương gia nói ngài ăn trước đi, người hiện tại không đói bụng, cũng không muốn ăn com.”

Không muốn ăn?

Sắc mặt Triển Tình Ngũ nhất thời trầm xuống, hừ, không nghĩ hắn còn kiên quyết không muốn đi ra, nghĩ đến lúc trước hắn dụ dỗ mình, cũng không nghĩ đến hắn sẽ nổi cáu?

“Hắn không ăn thì ta ăn, không nên lãng phí thức ăn.” Triển Tình Ngũ nghiêng răng nghiêng lợi hừ lạnh một tiếng, cầm đũa lên ăn.

Đợi khi nàng ăn xong rồi, cũng không thấy Hiên Viên Mặc đến.

Trong lòng nàng bức bối, rời nhanh khỏi phòng khách qua nhiều hành lang, vốn nghĩ muốn trở về phòng mình, không ngờ lại đi tới nơi khác.

Đợi đến khi nàng dừng chân, mới phát hiện mình đã đứng trước cửa thư phòng.

Chết tiệt, nàng đã nói chính mình không được áy náy, phải để hắn đến trước mặt nàng giải thích, Triển Tình Ngũ, tự trọng của người thấp thế sao ?

Nàng tự mắng chính mình, Thúy Trà cười hỏi: “Vương phi, ngài không muốn vào sao?”

“Hắn còn bận việc, ta vào quấy rầy làm gì?” Triển Tình Ngũ đi qua cửa, bỗng nhìn thấy Hiên Viên Mặc đang ngồi ở trong phòng.

Hắn đưa lưng về phía nàng, cầm bút viết cái gì đó.

“Vương gia, ngài ăn cơm trước đi, thân thể ngài sẽ không chịu nổi.” Tam Cửu khuyên nhủ, mặt mày ửng đỏ đứng bên cạnh nhìn Hiên Viên Mặc.

“Ta không muốn ăn” Hắn ngừng bút lại, cầm lấy tờ giấy trên bàn hong khô trước gió.

Triển Tình Ngũ nhìn kỹ thì thấy trên bức tranh có một vị giai nhân, lẳng lặng đứng ở giữa vườn hoa đang khoe sắc, xoay đầu mỉm cười, ba nghìn hồng nhan không ai sáng bằng.

Nửa ngày sau Triển Tình Ngũ mới có phản ứng.

Người trong bức tranh của hắn, đó là nàng.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Ghen

Người trong bức tranh của hắn, là nàng.

“Tam Cửu, cầm nó lên.” Hắn vừa nói vừa ho khan, cả người giống như chỉ cần gió thổi qua sẽ ngã.

Trong lòng Triển Tình Ngũ căng thẳng, nàng cắn răng nhìn hắn.

Tên tiểu tử bảo thủ này, hắn nhất định là có ý phải không?

Nàng mới không thèm bị lừa, chuyện này, nàng cũng không hề sai gì hết!

Triển Tình Ngũ xoay người định rời đi, nhưng chân lại không cách này cử động được, nàng làm cách nào cũng không thể đem ánh mắt đang trên người hắn di chuyển đi chỗ khác.

Mãi đến một lúc sau, biểu tình trên mặt nàng thay đổi, đột nhiên đi đến trước cửa, “bình” một tiếng đá văng cửa ra.

Hiên Viên Mặc ngẩng đầu lên thì nhìn thấy nàng, môi hắn giật giật, cuối cùng cái gì cũng không nói.

“Ta đứng ở nơi này chàng cũng chưa thèm nhìn tới, lại trốn ở trong phòng vẽ họa của ta, hình như chàng phát hiện được điều gì đặc biệt hơn chăng?” Nàng chế nhạo nói.

Hiên Viên Mặc buông mắt xuống.

Triển Tình Ngũ hừ một tiếng, bước vào: “Tất cả lui ra cho ta!”

Đám hạ nhân hai mắt nhìn nhau, dễ dàng nhận ra hai người bọn họ đang cãi nhau, vội vàng rời đi. Hắn xoay người không nói tiếng nào nhìn bức họa cuộn tròn trong tay, mãi cho đến khi cảm thấy hô hấp của nàng gần sát mình.

“Hiên Viên Mặc.” Nàng hét lên: “Chàng ngẩng đầu lên nhìn ta.”

Nàng thô bạo trực tiếp nâng đầu hắn dậy, tức giận chỉ vào mặt hắn: “Ta không phải chỉ là dẫn một tiểu hài tử trở về thôi sao, lúc đó chàng cũng có đi theo ta đúng không? Vương phủ của chàng thiếu cơm sao? Nếu chàng không muốn lúc đó có thể nói thẳng ra, sao lại còn hờn giận với ta như vậy?”

Hiên Viên Mặc hé miệng, cắn nửa môi, giống như một đứa trẻ vô tội.

Triển Tình Ngữ thấy hắn còn chưa chịu nói chuyện, lại bức tức nói: “Được, nếu chàng đã mất hứng như vậy, có phải thấy ta ở vương phủ ăn cơm trắng chàng cũng không thích đúng không? Nói như vậy, ta đây nên rời đi!”

Nàng xoay người rời đi.

Hiên Viên Mặc nhất thời luống cuống, vội vàng nắm lấy tay nàng: “Đừng đi, Ngữ nhi, đừng đi!”

Triển Tình Ngữ quay đầu lại trừng mắt nhìn hắn: “Vậy chàng muốn như thế nào? Tức giận không chịu nói, bộ chàng nghĩ rằng ta là con giun trong bụng chàng, cái gì đều biết sao?”

Hắn cúi đầu, giống như một đứa trẻ bị oan ức, môi bĩu ra, hắn không nói, nhưng vẫn như cũ không chịu buông tay nàng ra.

Đang lúc Triển Tình Ngữ sắp không chịu được nữa, hắn mới mở miệng nói: “Nàng cầm tay hắn.” Âm thanh của hắn không lớn, nếu không chăm chú nghe thì sẽ không nghe rõ.

“Cái gì?” Nàng ngạc nhiên nhìn hắn.

Hắn nhìn nàng một cái, hạ mi mắt: “Ta không thích nàng cầm tay hắn, còn thân cận với hắn như vậy.”

Về mặt Triển Tình Ngữ nhìn hắn không thể tin được, một lúc sau dờ khóc dờ cười.

“Ai.” Nàng rút cuộc bắt đầu dĩ năng mặt hắn hỏi: “Mặc, chàng đang ghen sao?”

Nàng không nghĩ tới người này lại còn đủ sức để ghen, bởi vì thể mà bộ dạng của hắn mới không vui sao?

Sắc mặt Hiên Viên Mặc nhất thời đỏ lên, hắn lúng túng nói: “Ta, đúng là ghen. Ta không thích hắn, rất không thích. Hắn làm cho ta cảm thấy rất không thoải mái, nhưng nàng lại tự mình dẫn hắn về.”

“Nhưng lúc đó chàng có phản đối đâu, nếu lúc đó chàng khẳng khái như vậy, ta sẽ không đem hắn trở về.”

Hiên Viên Mặc lẩm bẩm nói: “Ta sợ nếu như vậy, nàng sẽ chán ghét ta.”

Triển Tình Ngữ dờ khóc dờ cười, véo véo khuôn mặt của hắn: “Ngốc tử của ta, thật không biết nói điều nào tốt cả. Sao có thể ghét đáng yêu như vậy chứ? Làm thế nào để ta chán ghét chàng được đây.”

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Đau Lòng

Quả thực làm cho nàng yêu trong lòng, cũng lại bắt đầu dĩ, cũng lại buồn cười. Nhưng bộ dáng dè dặt của hắn cũng làm cho nàng đau lòng.

“Sẽ không sao đúng không?”

Triển Tình Ngữ gạt đầu: “Chàng suy nghĩ nhiều quá, Mặc Tà bất quá chỉ là một ngoại nhân không quan trọng, huống chi vẫn chỉ là một đứa trẻ, ngay cả bình dấm chua này chàng cũng muốn ăn sao?”

“Như vậy nhé? chàng cùng người ngoài so đo làm gì?”

Hiên Viên Mặc nhìn nàng, bởi vì một câu nói người ngoài của nàng mà bỗng cảm thấy sung sướng, nhìn thấy động tác của nàng, hắn vội đi tới giống như tiểu hài tử được kẹo, ôm chặt lấy nàng.”

“Ngữ nhi, đừng giận ta nữa được không, nàng nói đúng, hắn chỉ là người ngoài mà thôi, ta lại giận đối với người ngoài. Ta sai rồi, nàng đừng giận ta nhé?”

“Ngốc, ta không giận. Nhìn chàng như vậy ta cũng thấy hết giận.” Nàng kéo tay hắn: “Phải đi ăn cơm mau, không thể để đói được.”

Về mặt hắn vui vẻ, cùng nàng song song bước ra khỏi thư phòng đi ăn cơm trưa.

“Cái kia....” Hắn ngồi bên cạnh vừa ăn cơm, vừa nhìn nàng: “Hoắc Ứng nói ta với nàng phải chia phòng ngủ, hắn nói ta tạm thời không nên, không nên làm chuyện phòng the.”

Triển Tinh Ngữ ho khan một tiếng, có chút xấu hổ. Lại nghĩ đến buổi sáng hắn phát bệnh, nàng đau lòng nói: “Cho dù ngủ cùng nhau thì sao chứ. Chẳng lẽ còn sợ ta ăn chàng?”

Mắt hắn đỏ lên: “Đối mặt với nàng ta nhìn không được.”

Triển Tinh Ngữ cười nhẹ, nghịch ngợm bóp mũi hắn: “Phải không, thích ta đến vậy sao?”

Lông mi hắn rung động, nhấc mi mắt lên, gật gật đầu.

“Thân thể của chàng tất nhiên là quan trọng hơn, vậy chàng phải ngủ ở đâu?”

“Ta sẽ ngủ ở thư phòng, Ngữ nhi, nàng sẽ không để ý chứ?”

“Không, ta còn hy vọng thân thể chàng sẽ tốt lên.”

Triển Tinh Ngữ có chút lo lắng. Theo tình hình thân thể hắn bây giờ, không biết khá lên được bao nhiêu.

Chiều tối, Hiên Viên Mặc đi tới thư phòng đọc sách, còn Triển Tinh Ngữ một mình đến phòng tắm.

Phòng tắm nơi này quả thật đặc biệt, dùng đá cẩm thạch lát bên dưới, bước vào trong đó có thể dùng để bơi. Triển Tinh Ngữ vui vẻ ở bên trong đó bơi qua bơi lại, đang lúc nàng cao hứng lặn xuống nước, đột nhiên chân nàng bị cái gì đó kéo lấy.

Có cái gì đó trong nước!

Triển Tinh Ngữ ngẩn ra, nàng liên tục giẫy dụa, không nghĩ tới vật kia lại ôm lấy nàng thật chặt, trực tiếp kéo nàng xuống đáy nước rồi đột nhiên có một thứ gì đó ấm áp hôn lên môi nàng.

Là một nam nhân!

Cái gì, ai lại lớn mật đến vậy, cư nhiên dám xông vào nơi này.

Triển Tinh Ngữ vẫn tiếp tục giẫy dụa trong nước, quyền đấm cước đá, nhưng nam nhân chết dầm kia vẫn không dừng tay, còn tham luyến tiến vào bên trong miệng nàng làm cho nàng gần như không thể hô hấp.

Nàng ở trong nước đến mức sắp hít thở không thông!

Shit!

Nàng thấp giọng chửi một tiếng, đúng lúc này, nam nhân kia trực tiếp mang nàng trôi lên mặt nước.

Triển Tinh Ngữ mở miệng lớn hô hấp, chờ một lúc sau nàng mới thấy rõ nam nhân trước mặt, âm thanh cũng không thấp xuống: “Là nguoi, Hiên Viên Tiêu.”

Nam nhân đối diện gắt gao ôm chặt lấy nàng, đem nàng áp chế ở bờ ao, hắn vờn đầu lưỡi liếm liếm môi, bộ dạng phiến chút tình ý cùng tà khí, con người màu xanh nhạt lông lảnh chớp động mê người.

“Thực ngọt.” Tiếng nói của hắn có chút khàn khàn.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Không Tịch Mịch?

Triển Tinh Ngữ trừng mắt nhìn hắn: “Nguoi ở đây làm cái gì?”

“Nam nhân cùng nữ nhân ở một chỗ có thể làm cái gì?” Hắn nhấc cằm của nàng lên, thấy ánh mắt ngạo mạn của nàng nhất thời nổi lên hứng thú.

Triển Tình Ngừ hừ một tiếng, gạt tay hấn ra: “Ta không phải là nữ nhân của ngươi, thật có lỗi, ta với ngươi không quan hệ. Ngươi hiện tại, lập tức, lập tức cắt đi cho ta.”

Hiên Viên Tiêu nhưn mi: “Nhanh như vậy đã không nhớ ta rồi sao? Nhưng trên người ngươi, mỗi một chỗ.....” tay hấn di chuyển trên nòng da trơn nhẵn của nàng, “Lại đều hoan nghênh ta như vậy.”

Triển Tình Ngừ tung một quyền về phía tai hấn.

Ta X, Ngươi này không dạy cho bài học thì không biết nàng lợi hại!

Hiên Viên Tiêu nắm được tay nàng, lực đạo của hấn rất lớn, làm cho nàng căn bản không thể rút lại được.

“Ngươi buông ra, bằng không ta sẽ gọi người tới.”

“Ngươi kêu đi, tốt nhất gọi tất cả mọi người đến đây xem bộ dạng triển miên của ta cùng Thụy Vương phi đi!”

Triển Tình Ngừ hít một hơi: “Ta đây sẽ không khách khí!”

Nàng trực tiếp sử dụng kỹ năng cận vật áp sát để công kích hấn.

Hấn muốn chiếm tiện nghi của nàng cũng phải xem nàng có cho hấn cơ hội không.

Hiên Viên Tiêu bỏ tay nàng ra tránh đi, dù vậy vẫn ung dung nhìn nàng: “Không sợ ta lại điểm huyết ngươi nữa sao?”

“Có bản lĩnh đánh tay đôi với ta.”

“Ta có hứng thú đánh với ngươi, nhưng mà, là ở trên giường.” Hấn tự nhiên thương thức thân thể mềm mại của nàng, giờ phút này nàng không mảnh vải che thân, quả thật là quá mức mê người.

Triển Tình Ngừ kéo quần áo đặt bên cạnh che người lại: “Ta hiện tại sẽ đánh cho ngươi nằm sấp dưới đất. Ta đã nói cho ngươi, ta là thê tử của Hiên Viên Mặc, ngươi có thể hay không đừng đến tìm ta?”

“Ta chưa từng thừa nhận ngươi là thê tử hấn.” Hấn ôm lấy cánh tay của mình.

“Như thế nào chỉ có một mình ngươi, hấn để ngươi ngủ một mình, cô chăm nan miên? Ta nghĩ hấn cũng không có năng lực để thỏa mãn dục vọng cho ngươi đi?” Hấn tà khí đánh giá nàng: “Hấn có thể đem lại cho ngươi vui vẻ sao?”

Triển Tình Ngừ lạnh lùng nói: “Ta cùng hấn ở một chỗ thật sự là rất vui vẻ, không cần ngươi lo lắng có hạnh phúc hay không.”

“Nếu là như vậy, vì cái gì hấn lại ngủ ở thư phòng?” Hấn cười nhẹ: “Ngươi không cảm thấy cô đơn ư?”

“Ta không cảm thấy cô đơn, trái lại ngươi nhàn nhã không có việc gì làm liền đi gây sự!” Nàng trừng mắt nhìn hấn một cái rồi cao ngạo đứng dậy.

Hiên Viên Tiêu vọt đến trước mặt nàng, thân trên hấn trần trụi, nổi bật lên những đường cong cường tráng trước ngực hấn, vươn tay ra áp sát nàng vào tường.

“Ngươi không thể để ta yên sao?”

Hiên Viên Tiêu nở nụ cười, đầu ngón tay nhẹ vuốt ve cánh môi của nàng: “Thật là không cô đơn, không cần ta an ủi sao?”

“An ủi cái đầu ngươi!”

Đúng lúc này bên ngoài truyền đến âm thanh của tiểu hài tử: “Vương phi, trà của ngài đã chuẩn bị xong, có cần Thụy Trà tỷ tỷ mang vào không?”

Triển Tình Ngừ lập tức trừng mắt nhìn hấn: “Ngươi lập tức cắt đi!”

Hiên Viên Tiêu hừ một tiếng, nhìn ra bên ngoài: “Được rồi, hôm nay ta tạm thời buông tha cho ngươi.” Hấn lấy quần áo để một bên mặc lên, rồi treo qua cửa sổ.

Triển Tình Ngừ nhưn mi, ngày mai nàng sẽ đóng đinh cái cửa sổ này, xem hấn làm sao vào được.

“Trà để bên ngoài đi.” Nàng xoay người tìm quần áo, bỗng nhiên lại thấy tiểu hài tử kia đứng trước mặt nàng.

“Mộc Tà? Ai cho người vào!” Lá gan tiểu thư thối này thật lớn!

Mộc Tà nhưn mi: “Vừa rồi nếu không có ta, ngươi đã bị hấn chiếm tiện nghi rồi.”

Chương 45: Tiểu Quỷ Thối

Triển Tinh Ngừ hừ một tiếng: “Ta chưa hề bảo ngươi giúp đỡ thi phú? Còn nữa, ai đồng ý cho ngươi vào, ta chỉ bảo ngươi làm một chút việc vặt, chưa có nói ngươi có thể đi vào thư phòng của ta đúng không?”

“Ngươi cũng chưa nói không thể vào. Nếu không nhờ ta đi vào, ngươi có thể thoát khỏi hán nhanh như vậy sao?” Ánh mắt của hán dừng lại trên người nàng một lát, “Ngươi lại chẳng có chút quyền rừ gì.”

Được, tiểu hài tử này! Triển Tinh Ngừ tiến lên mấy bước, nhéo cái lỗ tai của hán: “Ngươi lập tức cút ra ngoài cho ta, bằng không ta lập tức sẽ đánh ngươi.”

Mộc Tà nhếch miệng, “Đi thì đi, hừ.”

Hán xoay người, cước bộ còn có chút lảo đảo.

“Hừ” một tiếng.

Tiểu tử này thật sự là đáng ăn đòn mà. Khó trách sao người ta lại muốn đánh hán như vậy, nói nói chuyện thật là bất lịch sự.

Thấy hán cuối cùng cũng rời đi, Triển Tinh Ngừ cảm thấy kỳ quái.

Không đúng, hán sao lại có thể quang minh chính đại bước vào?

Bên ngoài còn có nha hoàn, gia nô, hán muốn vào khuê phòng cũng không phải là chuyện dễ dàng? Chẳng lẽ, bởi vì hán là một tiểu hài tử?

Nàng đi ra khỏi phòng tắm, thay quần áo sạch sẽ, hai nha hoàn bước tới hầu hạ nàng, giúp nàng chải tóc.

“Vừa rồi tiểu tử Mộc Tà kia vào đây bằng cách nào?” Nàng nhướn mi hỏi.

“Mộc Tà? Có phải tiểu hài tử Vương phi mang về không ạ? Không thấy hán tiến vào nha?” Về mặt hai nha hoàn kinh ngạc.

“Không thấy sao?” Vừa rồi nàng đã gặp quý sao?

“Đúng vậy mà, nô tỳ vẫn ở chỗ này, chưa nhìn thấy người nào đến.” Về mặt các này rất chắc chắn.

“Vừa rồi hán vào được à, vậy là có người đã xông vào sao?”

“Ta nhớ lắm” Triển Tinh Ngừ lắc đầu.

Tóm lại tiểu tử thối kia không lẽ lại biết cái gì gọi là phi thiên hay độn thổ chứ?

Triển Tinh Ngừ suy nghĩ. Chờ thêm một lúc nữa, tóc cũng gần khô, nàng liền lên giường nằm ngủ.

Giữa tháng tư, thời tiết không nóng không lạnh, ôn hòa dễ chịu, ngoài cửa sổ vang lên từng tiếng âm thanh của côn trùng, làm cho người ta không tự chủ được, theo bản hòa âm kia mà ngủ mất.

Đến khi chìm vào mộng đẹp, nàng bỗng cảm thấy thân thể nóng lên.

“Ừ....” Nàng ngậm lên một tiếng, mơ hồ cảm thấy có một cái gì đó đè lên cơ thể nàng, không ngừng hôn lên da thịt của nàng, sau đó lưu lại những dấu vết cực nóng.

“Mặc....” Nàng than nhẹ, thở hổn hển, đắm chìm trong cảm giác tuyệt vời.

Đột nhiên ý thức của nàng ngày càng xa, trong nháy mắt lại cảm thấy đau đớn từ cổ nàng truyền đến.

Ngủ thẳng đến nửa đêm canh ba, nàng đột nhiên tỉnh dậy. Ngực lạnh ngắt, nhiễm chút khí lạnh, nàng vươn tay ra phát hiện trên người không có cái chăn nào.

Trong bóng tối, cảm nhận thấy vật áo của mình mở rộng, hơn nữa cổ còn có chút đau đớn.

“Sao lại thế này?” Triển Tinh Ngừ ngồi dậy: “Chẳng lẽ ta gặp mộng xuân?”

Nàng xoa xoa trán, xuống giường, vừa đi đến trước gương đồng liền nhìn thấy cổ mình có một vết thương, tuy rằng rất nhỏ nhưng cũng có thể phát hiện được.

“Kỳ quái thật, bị gì thế nhỉ, là muỗi cắn sao? Nhìn không giống vậy.” Nàng nhìn chăm chăm miệng vết thương, trong lòng cảm thấy khó hiểu. Nàng sao lại không biết mình bị thương lúc nào?

Tại sao lại nàng cảm thấy đói khát như vậy, ngủ một giấc cũng có thể gặp mộng xuân, nhưng lại có thể tổn thương đến chính mình?

Còn nữa, nàng cảm thấy toàn thân mệt mỏi, dường như rất không thoải mái. Triển Tinh Ngừ lắc đầu, tiếp tục trở lại giường, ngủ tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Người Sẽ Gặp Nguy Hiểm

Thức dậy vào buổi sáng, Triển Tinh Ngừ vẫn cảm thấy cả người mệt mỏi, không biết chuyện gì đã xảy ra.

Rời giường rửa mặt xong, Mộng nhi nhắc nàng hôm nay là ngày mười lăm, cần phải đến Thanh Lương Tự dâng hương.

“Người đã chuẩn bị đủ hết chưa?” Triển Tinh Ngừ ngáp một cái: “Ta cùng Vương gia đi.”

Mộng Nhi lắc đầu: “Thái hậu chỉ mời mỗi mình người đến.”

Triển Tinh Ngừ nhướn mi, đây là cái ý gì, chỉ mình cô đi?

“Được rồi, vậy ta đi một mình.” Trong lòng Triển Tinh Ngừ cảm thấy khó hiểu, đây là có ý gì, vì sao nàng lại phải đi một mình?

Ăn xong điểm tâm, Hiên Viên Mặc vừa lúc đi tới, Triển Tinh Ngừ nhìn hắn: “Ta muốn đi Thanh Lương Tự một chuyến.”

“Muốn ta đi cùng nàng không?”

“Không cần, ta có thể tự mình đi.”

“Vậy ta sẽ cho người theo hộ tống nàng.”

Triển Tinh Ngừ cười nói: “Nhưng chàng ở nhà cũng phải ngoạn nha.”

Hắn bật cười: “Ngừ nhi, ta cũng không phải là tiểu hài tử.”

“Vương phi, xe ngựa đã chuẩn bị xong.” Mộng nhi ở bên cạnh thúc giục.

Triển Tinh Ngừ quay đầu lại nhìn nàng: “Ừ, đi thôi.”

Nàng mang mấy nha hoàn theo người, ra khỏi Tạ Phương các, xe ngựa đã sớm chờ ở bên ngoài.

Triển Tinh Ngừ đang định bước lên xe thì nhìn thấy phía trước có bóng người quen thuộc.

Nàng xoay vòng lên phía trước vừa nhìn đã nhủ mảy “Mộc Tà, tiểu tử người sao lại ở chỗ này?”

Hắn lại còn ngồi ở trước xe ngựa, ung dung nhìn nàng: “Vương phi, ta là một gã sai vặt, đương nhiên phải đi theo hộ giá.”

Triển Tinh Ngừ hừ một tiếng: “Vết thương của người còn chưa khỏi, có thể sai người sao?”

Mộc Tà thân nhiên nói: “Vương phi, nếu hôm nay không mang ta đi, chi sợ sẽ gặp nguy hiểm.”

Triển Tinh Ngừ trừng mắt nhìn hắn, thấy hắn nói về việc liên quan đến tương lai, bỗng nhớ tới chuyện tối hôm qua, kì quái, rốt cuộc tối hôm qua hắn đi vào bằng cách nào, đi ra bằng cách nào?

Nàng suy nghĩ một lát, chớp mi: “Người hãy ngoạn ngoạn cho ta, đừng gây chuyện làm phiền ta.”

Mộc Tà lười biếng nhìn nàng: “Dạ, Vương phi.”

Triển Tình Ngữ xoay người lên xe, tiểu tử này nói hôm nay nàng sẽ gặp nguy hiểm, có thể là nguy hiểm gì?

Xe ngựa rất nhanh khởi hành, dưới sự bảo vệ của thị vệ xung quanh đến Thanh Lương Tự.

Triển Tình Ngữ cảm thấy buồn ngủ, chớp mắt một lát, mãi đến khi có người vén rèm lên gọi nàng, nàng mới tỉnh lại.

“Vương phi, đã đến Thanh Lương Tự.” Mộng Nhi nói to.

Triển Tình Ngữ mở to mắt nhìn ra bên ngoài, quả nhiên nhìn thấy một tòa tháp cổ ngàn năm sừng sững ở trước mắt, hôm nay vừa đúng mười lăm, thiện nam tín nữ đều đến bái phật, biến người đông như khung dệt.

Nàng xuống xe, quay đầu lại nhìn tiểu tử Mộc Tà, hần ngược lại rất tự tại, tựa vào xe ngựa nhắm mắt nghỉ ngơi.

“Mộng nhi, chúng ta vào trong chùa dâng hương đi.” Triển Tình Ngữ đi vào trong Thanh Lương Tự, trụ trì nơi này hình như đã sắp xếp từ trước, đã sớm phái tri khách tăng(sư tiếp khách) đón Triển Tình Ngữ ở cửa vào.

Vừa nhìn thấy Triển Tình Ngữ đến, tri khách tăng vội vàng nghênh tiếp nàng vào bên trong tự.

Triển Tình Ngữ đến Đại Hùng bảo điện dâng hương bái phật, vốn tưởng rằng có thể rời đi rồi, không nghĩ tới tri khách tăng kia lại nói: “Thanh Tâm đại sư có lời mời Vương phi.”

Triển Tình Ngữ cảm thấy kì lạ, Thanh Tâm đại sư này tìm nàng có việc gì?

Mộng Nhi gật đầu: “Vương phi, chúng ta đi gặp đại sư thôi.”

Triển Tình Ngữ tuy không hiểu nhưng cũng muốn biết, rốt cuộc trong bình đang bán thuốc gì.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Bí Mật Kinh Thiên

Triển Tình Ngữ không nói gì thêm, cùng tri khách tăng bước vào thiền phòng ở phía trong.

“Thanh Tâm sư thúc, Thụy Vương phi đã đến.”

“Mời nàng vào.”

Tri khách tăng mở cửa ra, đi vào, hai tay chấp lại trước ngực hành lễ: “Thanh Tâm sư thúc.”

Vị Thanh Tâm đại sư kia đang ngồi trên đệm cỏ, ước chừng khoảng hơn bốn mươi tuổi, mặt mày thanh quắc, ánh mắt không màng danh lợi, nhìn thấy nàng hần đứng dậy chào đón: “Thụy Vương phi.”

Triển Tình Ngữ đang nghĩ không biết nói thế nào mới đúng, đành cười nói: “Thanh Tâm đại sư.”

Mộng Nhi bỗng nhiên nói: “Vương phi, ngài cùng Thanh Tâm đại sư nói chuyện, chúng ta lui xuống trước.” Nàng nói xong liền rời khỏi.

Triển Tình Ngữ kinh ngạc, nàng cùng vị đại sư này có quan hệ rất tốt sao? Hiện tại nàng không nhớ một chút gì, nói chuyện với nhau như thế nào mới ổn?

Thanh Tâm đại sư kia đã mở miệng trước: “Nghe nói con gả cho Thụy Vương gia, hiện tại khỏe chứ?”

Triển Tình Ngữ nghi hoặc: “Tất cả đều tốt ạ.”

“Chỉ sợ ủy khuất cho con, Tình Ngữ à, nhị đệ đã qua đời được mười mấy năm, ta thân làm bá phụ của con mà không chăm sóc con được. Nhưng thân thể Thụy Vương gia không được tốt, sợ là con...”

Triển Tình Ngữ bỗng nhiên tỉnh ngộ, thì ra vị Thanh Tâm đại sư này là bá phụ của nàng, nhưng hần sao lại xuất gia?

“Bá phụ không cần lo lắng, con không ủy khuất, con cũng sẽ chăm sóc tốt cho chàng.”

“Lần này thỉnh Thái hậu để con tới đây, có việc muốn nói với con.” Hần bắt đầu ho khan, ho đến nổi tim gan cũng muốn bay ra.

Triển Tình Ngừ bước đến vỗ vỗ lưng hân: “Bá phụ, người làm sao vậy? Sinh bệnh sao?”

Thanh Tâm đại sư thở dài: “Ta chỉ sợ mệnh này không thể kéo dài, có chuyện phải nói với con. Chuyện này ta đã giấu trong lòng mười mấy năm.”

“Bá phụ cứ nói ạ.”

Hân nói nhỏ, sát bên tai nàng: “Ta muốn nói cho con, cha mẹ con chết như thế nào.”

Môi Triển Tình Ngừ giật giật, không nói gì.

“Nhiệm không phải bị bệnh mà chết, đệ ấy bị Thái hậu hạ lệnh treo cổ. Mẫu thân con thấy đệ ấy chết vì thế cũng tự tử theo, chỉ còn lại mình con. Mà ta sợ bị giết người diệt khẩu, lựa chọn cách xuất gia tị nạn, mười mấy năm nay, lúc nào ta cũng chịu đựng nội tâm đầy vò.”

Triển Tình Ngừ chấn động.

“Đây là sự thật sao?”

“Ta tận mắt nhìn thấy.” Hân ho khan một tiếng, “Ta quá vô dụng, quá yếu đuối, không thể báo thù cho bọn họ, mặc kệ thế nào, trước khi chết bá phụ muốn nói chuyện này cho con biết, để con biết sự thật.”

Lòng Triển Tình Ngừ quay cuồng, sao Thái hậu lại có thể giết cha mẹ Triển Tình Ngừ? “Vì cái gì bà ta phải làm vậy?”

“Năm đó, lúc bà ta chưa tiến cung đã thích phụ thân con. Lúc ấy phụ thân con là cường sinh nổi danh thiên hạ, tài hoa phong lưu, đáng về lại anh tuấn tiêu sái, không biết có bao nhiêu người thích.”

“Lúc ấy Thái hậu còn chưa xuất giá, nhà ta cùng nhà bà ta là hàng xóm sát vách, bà ta cùng với chúng ta từ nhỏ đã quen biết. Nhưng phụ thân con kinh tởm bà ấy làm cho bà ta tích oán hận trong lòng. Sau khi bà ta được tuyển vào cung, lúc đầu chỉ là phi tử, sau khi tiên hoàng hậu qua đời, bà ta được phong làm hoàng hậu.”

“Khi đó phụ thân với mẫu thân con gặp nhau, phụ thân con không để ý đến việc gia tộc phản đối mẫu thân con dòng dõi thấp kém, phần lớn gia tộc đều phản đối điều này. Oán hận trong lòng hoàng hậu càng nặng hơn, sau này tìm cơ hội thù diệt tội danh cho phụ thân con, giam lỏng ở trong phủ, ngầm treo cổ phụ thân con. Mẫu thân con cũng tự sát sau đó.”

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Âm Sát

Một khi đã như vậy, vì sao bà ấy còn muốn đưa con vào cung chăm sóc?”

“Ta cũng không biết vì sao bà ta lại làm như vậy. Nhưng nhìn hành động bà ta đã làm, rõ ràng là muốn lợi dụng con. Hiện giờ bà ta lại đem con gả cho Hiền Viên Mặc, nếu thật sự đối tốt với con, sao lại đem con gả cho một người bệnh tật quần thân như vậy?”

Triển Tình Ngừ gật đầu, sờ đi Thái hậu đem nàng gả cho Hiền Viên Mặc, chính vì muốn giám sát nhất cử nhất động của hân. Hơn nữa, nếu Thái hậu đã biết quan hệ từ trước đây của nàng với Hiền Viên Tiêu, làm như vậy, chẳng phải là có ý muốn chia rẽ quan hệ của ba huynh đệ sao?

Dù sao, bà ta cũng không có ý tốt.

Nếu bà ta hận cha mẹ nàng như trong lời nói, tình cảm dành cho nàng sao có thể thật lòng?

“Bá phụ, hiện tại người nói những chuyện này cho con biết, là muốn con báo thù cho họ phải không?” Triển Tình Ngừ nhìn hân.

Thanh Tâm đại sư thở dài: “Ta vô năng không thể vì họ báo thù, hiện tại mệnh của bá phụ không còn bao lâu, hiển nhiên phải đem tất cả nói cho con. Còn nữa...” Hân nhỏ tiếng, đem một phong thư bỏ vào tay nàng: “Con hãy cầm tất cả những thứ bá phụ đã bí mật chuẩn bị từ mấy năm nay. Đây là nhân mã cùng tiền bạc.”

Triển Tình Ngừ ngăn người: “Bá phụ, con không thể nhận.”

Thanh Tâm đại sư lắc đầu: “Con phải nhận, tất cả đều phải dựa vào con.”

Triển Tình Ngừ trầm mặc một lát, nghĩ tới nghĩ lui, giả sử nàng muốn giúp Hiền Viên Mặc nếu thế thì cần phải tiếp nhận phong thư. Tốt xấu gì coi như cũng có biện pháp.

Tạm nói đến đó, đột nhiên vang lên một tiếng va chạm, một mũi tên trực tiếp xuyên thẳng qua song cửa, đâm thẳng vào ngực Thanh Tâm đại sư.

Triển Tình Ngừ ngẩn người, ngoái đầu nhìn thì thấy một cái khác hướng thẳng vào nàng.

“Đi mau!” Thanh Tâm đại sư hét lớn: “Nhất định là người của thái hậu, con chạy mau đi!”

Triển Tình Ngừ kinh hãi, cùng lúc nhìn thấy một hắc y nhân xông thẳng vào trong phòng.

Hắn khua khua bảo kiếm, một đường thẳng hướng phía nàng.

Triển Tình Ngừ xoay người, cầm băng ghế lên cản. Băng ghế kia bị kiếm bổ ra giữa không trung, kiếm nháy mắt lại hướng về nàng.

Triển Tình Ngừ lùi lại phía sau, nàng chạy đến trước cửa, kiếm đâm tới chỉ nhận lại một khoảng hư không.

Trên tay nàng không có binh khí, đánh tay không như vậy, chỉ có thiệt.

Hơn nữa người này chắc chắn là cao thủ, không ngờ số nàng lại gặp phải cao thủ.

Nhất định là thái hậu đã sớm phái người ở trong này giám thị, một khi phát hiện bọn họ có gì không bình thường, lập tức phái người đuổi giết.

“Chạy đi đâu?”

Nàng vươn tay mở cửa, không nghĩ tới cửa đã bị người khác khóa ở bên ngoài.

Triển Tình Ngừ thấp giọng chửi một tiếng, xoay người một cái, lưỡi kiếm kia đã cắm vào ván cửa bên cạnh nàng.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, đột nhiên có một người từ ngoài cửa sổ nhảy vào, huy kiếm chém tới hắc y nhân.

Triển Tình Ngừ cảm thấy hoa mắt, bị người nọ kéo ra chỗ khác.

Nàng tập trung nhìn kỹ, thấy hắc y nhân kia cùng hắn chiến đấu, lúc này mới phát hiện người nọ cư nhiên là... Hiên Viên Tiêu hay là Hiên Viên Quyết?

Hắn sao lại ở chỗ này?

Khóe miệng có mùi tà mị, rõ ràng là Hiên Viên Tiêu.

Nàng kinh ngạc nhìn hắn, hai người ứng phó với nhau một lát, hắc y nhân đã nhảy qua cửa sổ chạy đi, Triển Tình Ngừ kêu lên: “Giết hắn!”

Quyết không thể để hắn ra ngoài. Nếu không, sự việc hôm nay chắc chắn sẽ bại lộ hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Điều Kiện

Hiên Viên Tiêu ngoái đầu nhìn nàng, rồi nhảy qua cửa đuổi theo.

Triển Tình Ngừ quay đầu, nhìn thấy Thanh Tâm đại sư đã ngã xuống, hô hấp yếu ớt.

“Bá phụ!”

Nàng vội vã đi đến bên hắn: “Bá phụ, người cố chờ, con đi gọi đại phu!”

”Không..... Con đừng đi..... Chuyện hôm nay ..... đã làm cho Thái hậu hoài nghi ..... Nếu thích khách kia chết, bà ta sẽ cho rằng chắc chắn có vấn đề ở đây. Nếu hắn không chết, như vậy khi trở về hắn nhất định sẽ đem mọi chuyện nói cho Thái hậu. Con sẽ không thể bảo vệ mình.”

Triển Tình Ngừ gật đầu, chắc chắn sẽ có chuyện như vậy.

“Con..... đem thư đưa cho Thái hậu..... Nàng sẽ không trách tội con.....” Miệng hắn ối ra máu: “Bảo thù, bảo thù.....”

Dứt lời, hắn nhắm mắt lại, không còn hô hấp.

“Bá phụ, bá phụ!” Nàng gọi hắn vài tiếng, thấy hắn đã không còn hô hấp, thờ dãi.

Không nghĩ đến hôm nay, thật sự lại bị tiểu tử Mộc Tà nói trúng, quả thật gặp nạn!

Nhưng, sao Hiên Viên Tiêu lại vừa vặn có thể ở nơi này, cũng quá may mắn đi. Quả thật làm cho người ta cảm giác khó tin.

Nghĩ vậy, nàng xoay người rời khỏi phòng. Không biết Hiên Viên Tiêu rốt cuộc có bắt được tên thích khách kia không?

Vạn nhất nếu hắn thật sự chạy thoát, nên làm gì bây giờ? Cho dù nàng đem phong thư đưa cho Thái hậu, liệu bà ta sẽ tin?

Triển Tình Ngữ đau đầu suy nghĩ. Rất nhanh, nàng đã nhìn thấy Hiên Viên Tiêu quay lại.

Kỳ lạ chính là, tiểu tử Mộc Tà lại đi cùng hắn.

“Thích khách kia đâu, những kẻ khác đâu?”

“Đã hôn mê, không tỉnh lại.” Con người đen tròn của Mộc Tà chuyển động: “Ta nói thế có đúng không, Vương phi?”

Triển Tình Ngữ trừng mắt nhìn hắn một cái: “Người sao lại ở chỗ này?”

Hiên Viên Tiêu nhướn mi: “Ta cùng mẫu hậu đến dâng hương. Không biết vì cái gì tiểu tử này tới tìm ta, nói hiện tại nàng gặp nguy hiểm, sao vậy, nàng không nên cảm tạ ta một chút sao, hôm nay ta đã cứu người.”

“Thái hậu.....” Nàng cả kinh: “Thái hậu đang ở đây?”

Chết tiệt, đây rõ ràng là một âm mưu.

Thái hậu ở ngay nơi đây, thích khách kia nên xử lý thế nào?

“Cảm ơn người, thích khách đâu, đang ở nơi nào?” Nàng bước lên phía trước: “Mau dẫn ta đi xem.”

Mộc Tà ung dung nhìn nàng: “Vương phi, hắn ở ngay ngoài cửa.”

Triển Tình Ngữ đi ra ngoài cửa, thiếu chút nữa đạp lên người thích khách.

Nàng nhìn chăm chăm thích khách kia, hiện tại nên làm cái gì?

Hiên Viên Tiêu bắt lấy tay nàng: “Rốt cuộc nàng gặp chuyện gì? Còn nữa, tại sao Thanh Tâm đại sư lại bị người khác ám sát? Thích khách này còn muốn giết nàng.”

Triển Tình Ngữ bỏ tay hắn ra: “Cảm ơn người đã cứu mạng ta, chuyện này không liên quan tới người.”

Hiên Viên Tiêu chớp mi, hừ một tiếng: “Không liên quan tới ta sao, thích khách này là do ta bắt được. Ta lập tức đi gặp mẫu hậu, bẩm báo với người chuyện này.”

Dứt lời, hắn đã rời đi thật nhanh.

“Người đứng lại!” Triển Tình Ngữ đuổi theo, “Hiên Viên Tiêu, người đứng lại cho ta.”

Nếu hắn đi như vậy, việc này chẳng phải là bị lộ hết?

Hiên Viên Tiêu quay đầu nhìn lại: “Đây là thái độ người đối đãi với ân nhân của mình?”

Triển Tình Ngữ nhướn mi: “Trước tiên người không cần nói cho Thái hậu, chuyện này ta sẽ tự xử lý.”

“Sao?” Ánh mắt của hắn di chuyển, trong mắt hiện lên tia nghiên cứu, nâng cằm nàng lên: “Ta dựa vào cái gì mà phải giữ bí mật cho người?”

Triển Tình Ngữ nhú mày, hắn đang đòi điều kiện sao?

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Vòng Vo

“Ngươi muốn cái gì?”

Hắn thân nhiên nhìn nàng: “Nàng biết rõ ta muốn cái gì, không phải sao?”

Triển Tinh Ngữ trừng mắt nhìn hắn. Nàng biết hắn nói những lời này, rõ ràng có chứa vài phần mập mờ.

Hắn muốn chiếm đoạt người nàng?

Nàng đang muốn lên tiếng, bỗng nhiên phía sau truyền đến tiếng la.

Hai người quay đầu nhìn lại, thích khách vốn hôn mê nằm trên đất, bỗng nhiên tỉnh táo lại, hơn nữa còn phi thân trốn đi.

“Chết tiệt, hắn đào tẩu.”

Triển Tinh Ngữ vội vã chạy đến, nhìn tiểu tử Mộc Tà bị đẩy ngã nằm trên mặt đất, nàng nâng hắn dậy trước: “Sao vậy?”

“Hắn đột nhiên tỉnh lại, còn tập kích ta.” Mộc Tà thấp giọng chửi một tiếng, hắn bò lên, tựa vào tường đứng dậy.

“Điều này sao có thể, vừa rồi rõ ràng hắn đã bị ta chế ngự.” Hiên Viên Tiêu nhướn mi, hắn rõ ràng đã khiến thích khách kia bất tỉnh, sao hắn có thể đột nhiên tỉnh dậy bay đi?

Mộc Tà hừ một tiếng: “Nói không chừng ngươi xuống tay rất nhẹ.”

“Ngươi là ai, dám cùng bản vương nói chuyện như vậy?” Hiên Viên Tiêu đánh giá hắn, “Ngươi liễu lĩnh như vậy, bản vương chưa gặp qua ngươi, sao ngươi lại biết Triển Tinh ngữ gặp nguy hiểm?”

Tất cả, quả thực làm cho người ta kinh ngạc.

Triển Tinh Ngữ nhíu mi: “Hắn là người của Vương phủ, ngươi không cần phải hỏi nhiều. Người đã đi rồi, hiện tại ngươi muốn nói gì với Thái hậu thì nói đi.”

Dù sao, đoán chừng thích khách kia cũng sẽ nói ra tất cả. Xem ra, nàng chỉ còn một cách là dâng lên phong thư.

Đôi mắt Hiên Viên Tiêu lạnh lẽo “Triển Tinh Ngữ.”

Nàng nhìn thẳng vào hắn, hiện tại hắn nói hay không nói đều giống nhau.

Nàng cũng không cần cầu xin hắn.

Hiên Viên Tiêu hừ một tiếng, xoay người rời đi.

“Vương phi người yên tâm đi, người kia sẽ không nói ra những chuyện hôm nay ” trong lòng Mộc Tà đã dự tính mọi việc.

Triển Tinh Ngữ ngoái đầu nhìn hắn: “Ngươi nói gì?”

“Ta nói là cái thích khách kia, ta cam đoan hắn sẽ không nói ra những chuyện hôm nay. Hắn chỉ nói là trước khi hắn giết đại sư, đại sư còn chưa nói ra cái gì. Cho nên, ngươi cái gì cũng không cần biết, chỉ là hoảng sợ.”

Mắt Triển Tinh Ngữ mở lớn, cầm lấy áo hắn: “Điều này sao có thể?”

Mộc Tà thân nhiên nói: “Ta chỉ nói sự thật, tuy nhiên ta chỉ sử dụng thủ đoạn nhỏ.”

Triển Tinh ngữ trừng mắt nhìn hắn: “Tiểu tử ngươi rút cuộc ở sau lưng ta còn làm những trò gì? Nếu ngươi thực sự có thủ đoạn như vậy, sao lại để cho mình lưu lạc đầu đường xó chợ?”

Hắn nhất thời biến sắc, hung hăng đẩy nàng ra: “Ngươi cho rằng hôm nay không có ta, mạng của ngươi còn sao? Ngươi không tin thì thôi!”

Hắn nổi giận đùng đùng xoay người, cước bộ lao đảo rời đi. Vết thương ở chân hắn còn chưa khỏi, vốn không nên đi lại ở chỗ này.

Trong lòng Triển Tinh ngữ nghi hoặc, không biết có nên tin tưởng hắn không.

Nhưng, chính xác hôm nay nếu không có hắn, nàng sẽ không còn sống.

Tiểu tử này thật sự biết đoán trước vận mệnh sao?

Bởi vì sáng nay hắn tỏ vẻ như chuyện biết trước chỉ là bình thường.

Hiện tại, có nên tin lời nói của một đứa bé mười tuổi?

Triển Tinh Ngữ lấy phong thư ở trong tay áo, mở ra xem.

Trong tín thư không chỉ có tiền tài cùng thế lực Thanh Tâm đại sư dành dụm bao nhiêu năm nay. Hẳn thậm chí còn có một tổ chức tên là Kiếm Hồn, chuyên biệt dùng cho hành động báo thù.

Bạn đang đọc truyện *Tam Vương Nhất Phi: Vương Phi Ngoại Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.